

CETURTDIENA, 2008. GADA 4. DECEMBRIS

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 8.30)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Pašreizējais stāvoklis sarunās par pasākumu kopumu enerģijas un klimata pārmaiņu jomā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par pašreizējo stāvokli sarunās par pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, šāsdienas debates ir ļoti nozīmīgas, jo mēs gandrīz esam panākuši vienošanos attiecībā uz pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā. Es vēlētos pateikties Parlamentam un jo īpaši Turmes kungam, Niebler kundzei, kā arī „ēnu” referentiem un pārējiem referentiem par viņu viedokli un labi veikto darbu. Iesaistīto personu nopietnā un konstruktīvā pieeja, kam bija būtiska nozīme, lai panāktu vienošanos minētajā jautājumā, uz mums ir atstājusi neizdzēšamu iespaidu.

Pēdējās trīspusējās sarunas par direktīvu beidzās šorīt plkst. 1.30. Tajās tika panākts būtisks progress, un šķiet, ka tikai daži jautājumi palika neatrisināti. Tas nozīmē, ka esam pietuvojušies mērķim, proti, atjaunojamo energoresursu pamatdirektīvas pieņemšanai, kas veicinās reālas pārmaiņas attiecībā uz piegādes drošību, Eiropas konkurētspēju un ilgtspēju.

Perspektīvas ir tik lielas, ka dažu tuvāko dienu laikā mēs varēsim apliecināt vienošanos, kas paredz līdz 2020. gadam par 20 % palielināt atjaunojamo energoresursu īpatsvaru kopējā Eiropas Savienības energopatēriņā. Mēs varēsim apliecināt šā mērķa sadalījumu juridiski saistošos mērķos tām dalībvalstīm, kuras spēs pārliecināt ieguldītājus. Mēs spēsim vienoties par ilgtspējas un sadarbības mehānismiem, lai rosinātu šīs dalībvalstis sasniegt savus mērķus kopīgā darbā, veicot izmaksu ziņā efektīvus darījumus. Mēs spēsim vienoties par mērķi panākt 10 % atjaunojamo energoresursu īpatsvaru transporta nozarē un nodrošināt atvieglojumus otrās paaudzes biodegvielas un elektromobiļu izmantošanas mērķa sasniegšanai. Mēs vienosimies arī par ilgtspējas kritēriju kopumu biodegvielai visā pasaulē, lai sasniegtu minēto mērķi. Mēs vienosimies par virkni pasākumu administratīvo šķēršļu likvidēšanai saistībā ar atjaunojamo energoresursu izmantošanu un piekļuves enerģētikas tīkliem nodrošināšanu. Pirms diviem vai trim gadiem mēs nevarējām iedomāties, ka šādu mērķi ir iespējams sasniegt, bet pa šo laiku jau ir veikti nozīmīgi pasākumi, lai sasniegtu Eiropas enerģētikas politikas mērķus.

Es pieminēju sadarbības mehānismus. Šķiet, sarunu būtiskākais neatrisinātais jautājums ir par to, vai minētie mehānismi būtu jāpārskata 2014. gadā. Komisija varētu pilnībā saprast Parlamenta bažas par šādu pārskatīšanu, ņemot vērā to, ka viens no direktīvas galvenajiem mērķiem ir izveidot pārredzamu un noteiktu tiesisko regulējumu ieguldījumu nodrošināšanai. Vienlaikus mēs apzināmies, ka direktīvā paredzētais elastīguma mehānisms ietver dažus nepārbaudītus elementus. Mēs nevaram droši apgalvot, ka visas tā daļas ir pilnīgi nevainojamas. Tādēļ mēs neesam pret minēto mehānismu pārskatīšanu kopumā, jo nevēlamies apšaubīt mērķi. Tomēr, ja tiks panākta vienošanās par to, ka šāda pārskatīšana tiks veikta, es vēlētos uzsvērt, ka ir jāgarantē, lai tā nekādā veidā neradītu šaubas par direktīvas mērķiem.

Esmu pārliecināts, ka attiecīgās iestādes spēš šai problēmai rast pareizo risinājumu. Raugoties uz procesu kopumā, es esmu lepns — un ceru, ka tādi esat arī jūs — par to, ka Padome un prezidentvalsts sadarbojas un jau ir daudz paveikušas. Minētā direktīva palīdzēs visā ES ieviest standartus, kuri līdz šim pastāvēja tikai dažās dalībvalstīs. Tas ir liels panākums. Tas ir nozīmīgs solis, lai saglabātu ES līderpozīcijas cīņā pret klimata pārmaiņām un lai tā būtu paraugs citām valstīm nākamā gada Kopenhāgenas konferencē.

Saistībā ar nesen pieņemto energoapgādes drošības tiesību aktu kopumu šī direktīva ir nozīmīgs solis virzībā uz energoapgādes drošības uzlabošanu, kam tika veltītas lielas pūles. Atjaunojamo energoresursu direktīvas izstrādāšana ir sekmējusi iestāžu sadarbību, kurā liela nozīme ir bijusi Parlamentam. Mūsu darbs ir gandrīz

pabeigts, un ir skaidrs, ka panāktā vienprātība nodrošinās lielisku rezultātu. Es ceru, ka tuvākajās dienās šis process sasniegs savu pilnību.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Es vēlētos pateikties par to, ka man šodien ir dota iespēja runāt par tik nozīmīgu jautājumu. Komisijas ierosinātais pasākumu kopums enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā ir viena no nozīmīgākajām ierosmēm, kuru Eiropas Savienība īstenojusi pēdējo gadu laikā. Īstenojot minētos pasākumus, Eiropas Savienība ne tikai sasniegs savus mērķus vides aizsardzības jomā, bet arī veicinās jaunu starptautisku līgumu slēgšanu, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām. Eiropas Savienībai ir svarīgi pieņemt šo pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā tādēļ, lai tā spētu saglabāt starptautisko uzticamību.

Šāsdienas debates norisinās vienlaikus ar ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām pušu konferenci Poznaņā, Polijā. Tādēļ ir neizbēgami, ka šodien klausītāju vidū ir gan Eiropas Savienības un Poznaņas sarunu dalībnieki, gan starptautiskās sabiedrības pārstāvji. Minētie pasākumi palīdzēs pāriet uz ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni Eiropas Savienībā. Turklāt tādējādi Eiropas rūpniecības nozarei tiks dota iespēja uzņemties starptautiska līdera lomu tīro tehnoloģiju jomā un tiks nodrošinātas konkurences priekšrocības.

Pašreizējā ekonomikas krīze nedrīkst kļūt par iemeslu mūsu apātījai; gluži pretēji — tai jāklūst par turpmāku stimulu, lai īstenotu pasākumus klimata pārmaiņu jomā. Tieši pašreizējās finanšu krīzes laikā dabas resursu un produktu ieguvī un patēriņu vajadzētu padarīt lietderīgāku un efektīvāku. Turklāt, ietaupot enerģiju un uzlabojot enerģijas piegādi, mēs varam uzlabot Eiropas Savienības energoapgādes drošību, jo tādējādi samazināsim naftas un dabasgāzes importu. Pāriešana uz ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni veicinās jauninājumu ieviešanu, sniegs jaunas ieguldījumu iespējas un palīdzēs radīt jaunas „zaļās” darbavietas. Tieši tādēļ pasākumu kopums enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā palīdzētu daļēji atrisināt pašreizējo krīzi. Tas nodrošina pamatu jaunam, „zaļajam” kursam, kas sekmēs Eiropas rūpniecības konkurētspēju starptautiskā līmenī.

Es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam, prezidentvalstij un Padomei par viņu izcilo sadarbību ar Komisiju, gan strādājot pie pasākumu kopuma enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, gan arī sagatavojot priekšlikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem un oglekļa dioksīdu, kā arī degvielas kvalitātes direktīvu. Ir gūti ievērojami panākumi mums nozīmīgos jautājumos, un esmu pārliecināts, ka mēs spēsim panākt vienošanos jau pirmajā lasījumā. Galīgajām nolīgumiem jāatspoguļo Komisijas priekšlikuma un mūsu mērķu vides jomā būtība, kā arī jānodrošina vienlīdzīgs sloga sadalījums visām dalībvalstīm.

Es vēlētos sniegt īsu komentāru par ES siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas pārskatīšanu. Lai sasniegtu mūsu mērķus vides jomā, emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā paredzētajiem „griestiem” jānodrošina 21 % emisijas samazinājums līdz 2020. gadam salīdzinājumā ar 2005. gada emisijas apjomu. Šis ir galvenais Komisijas priekšlikuma punkts.

Es vēlētos teikt dažus vārdus par jautājumu, kas attiecas uz oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risku. Starptautiskā nolīguma par klimata pārmaiņām noslēgšana ir visefektīvākais veids, kā risināt šo problēmu. Ikvienam risinājumam, kas saistīts ar pasākumu kopumu, gan jāatbilst starptautiskajam nolīgumam, gan arī jābūt īstenojamam. Ministru padomes, Eiropas Parlamenta un Komisijas starpā par šo jautājumu straujā tempā turpinās diskusijas. Es ceru, ka tiks rasts visiem pieņemams un Komisijas priekšlikumā ietvertajiem mērķiem vides jomā atbilstošs risinājums.

Kas attiecas uz sloga sadalījumu starp dalībvalstīm, kuras ir ārpus emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas, tad Padome un Eiropas Parlaments ir guvuši ievērojamus panākumus vairāku jautājumu risināšanā. Viens no mūsu diskusijas galvenajiem uzdevumiem bija panākt, lai, īstenojot mērķus, tiktu nodrošināts līdzsvars starp rīcības brīvību un efektivitāti. Komisija ir noteikusi ekoloģiski tīras attīstības mehānisma gada limitu 3 % apmērā, jo tādējādi Eiropas Savienībā tiks nodrošināts līdzsvars starp rīcības brīvību un emisiju samazinājumu. Noteiktais limits kopā ar emisijas kvotu tirdzniecības iespējām dalībvalstu starpā palīdzēs tām sasniegt noteiktos mērķus. Komisija uzskata, ka dalībvalstīm piešķirtā rīcības brīvība mērķu sasniegšanā jāapvieno ar pārskatāmu un efektīvu atbilstības sistēmu. Šāds princips jau tika sekmīgi piemērots saistībā ar Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu.

Ievērojami panākumi ir gūti arī attiecībā uz Komisijas priekšlikumu par tiesisko regulējumu oglekļa dioksīda uztveršanai un uzglabāšanai. Kas attiecas uz oglekļa dioksīda uztveršanas un ģeoloģiskās uzglabāšanas (CCS) finansējumu, tad šis ir jautājums, par kuru Parlaments ir izrādījis īpašu interesi, tā ka jau norisinās diskusijas par rezervju izmantošanas atļauju piešķiršanu tiem uzņēmumiem, kuri pievienojas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai. Tas ir pozitīvs pavērsiens ceļā uz risinājumu. Liels paldies! Es ar interesi uzklaušīšu jūsu viedokli.

Martin Schulz, *PSE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā jūs redzat, *Solana* kungs nav ieradies. Tomēr šāsdienas debate galvenajam rezultātam ir jābūt konsolidētam ziņojumam par trīspusējām sarunām. Kā trīspusējo sarunu dalībniece Komisija, kura jau ir sniegusi pietiekami sīkus izklāstus, savu darbu ir gandrīz paveikusi, vismaz lielāko tā daļu. Diskusijas par galvenajiem jautājumiem turpinās starp Padomi un Parlamentu. Šorīt daudziem deputātiem, kuri nepiedalās šajās diskusijās referenta vai citā statusā, būs iespēja plenārsēdē noklausīties informāciju par pašreizējo situāciju un apmainīties viedokļiem. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ Priekšsēdētāju konference vēlējas šīs debates.

Es dzirdēju, ka tikko ir nolaidusies lidmašīna no Parīzes. *Borloo* kungs jau ir ceļā uz šejieni. Domāju, ka mums vajadzētu atlikt debates līdz brīdim, kad viņš ieradīsies, tad uzklusīt Padomes pārstāvi un pēc tam turpināt mūsu diskusijas, jo es nevēlos, lai šis notikums kļūtu par izrādi. Es vēlētos noklausīties Padomes informāciju par pašreizējo situāciju. Padome vēlas, lai Parlaments līdz decembra beigām ārkārtas sanāksmē apspriestu visu pasākumu kopumu. Tas ir labi, bet tad konkrētajam pārstāvim šeit ir laikus jāierodas un jāpauž savs viedoklis, lai mēs to vēlāk varētu apspriest.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Schulz* kungs! Darba kārtībā ir paredzēts, ka *Borloo* kungs, kā arī *Dimas* kungs un *Piebalga* kungs uzstāsies atkārtoti pēc tam, kad savu viedokli būs paiduši politisko grupu priekšsēdētāji. Viņi arī runās vēlreiz debate nobeigumā.

Schulz kungs, ļaujiet man jums vēl ko teikt, proti, Eiropas Parlaments nesaskaņo savu plenārsēžu darba kārtību ar tiem, kuri tajās piedalās. Deputātiem, kuri piedalās plenārsēdēs, ir jāpielāgo sava darba kārtība tai, kuru ir apstiprinājis Parlaments. Nākamais runātājs uzstāsies Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā ...

(Protesti)

Jautājums ir atrisināts, *Schulz* kungs.

(Protesti)

Hartmut Nassauer, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt priekšlikumu attiecībā uz procedūru, tādēļ lūdzu atļauju runāt.

Es lūdzu pārtraukt sēdi līdz brīdim, kad ieradīsies *Borloo* kungs, proti, nevis mainīt darba kārtību, bet tikai uz neilgu laiku pārtraukt darbu, līdz šeit būs *Borloo* kungs. Tāds ir mans lūgums.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es jau pirms brīža jums paskaidroju, ka Parlaments nesaskaņo savu darba kārtību ar tiem, kuri piedalās sēdē. To nepieļauj Parlamenta pašcienā un arī iestāžu savstarpējā cieņa.

Tādēļ es noklausījos jūsu priekšlikumus attiecībā uz procedūru un pieņemu lēmumu, kuru jums tikko izskaidroju. *Borloo* kungs uzstāsies pēc politisko grupu pārstāvjiem un uzstāsies atkārtoti debate nobeigumā.

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, jūs nevarat pieņemt šādu lēmumu par procedūru. Šā Parlamenta deputāti ir paiduši nepārprotamu vēlni sagaidīt *Borloo* kungu un noklausīties to, kas viņam sakāms pirms debatēm, tādēļ sagaidīsim viņu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, jums jāatceras, ka plenārsēde ir neatkarīga. Nemot vērā šo faktu, es ierosinu par šo jautājumu balsot. Mēs balsosim par to, vai Parlamenta plenārsēdi pārtraukt līdz brīdim, kad ieradīsies *Borloo* kungs.

(Parlaments priekšlikumu pieņēma)

(Sēdi pārtrauca plkst. 8.50 un atsāka plkst. 9.05)

Jean-Louis Borloo, *Padomes pašreizējais priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos atvainoties par to, ka netiku pietiekami novērtējis satiksmes sastrēgumus Briselē, un ceru, ka jūs šo atvairināšanu pieņemsiet.

Es vēlos pateikties *Piebalga* kungam un *Dimas* kungam par šīm debatēm un par viņu intensīvo sadarbību, izstrādājot pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, kas aizsākās pēc Bali konferences Slovēnijas prezidentūras laikā, kā arī augustā rīkotajā Padomes neformālajā sanāksmē *St Cloud* un turpinājās

piecus mēnešus šīs prezidentūras laikā. Mūsu kopīgās saistības ir panākt vienošanos pirmajā lasījumā, saskaņojot termiņu ar starptautisko saistību izpildi un Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

Šajās debatēs es galvenokārt vēlētos uzklaut to, kas jums sakāms, pirms es no jauna atgriežos Eiropas Savienības Vides ministru padomes sanāksmē, kas norisināsies vienlaikus visas dienas garumā. Es saviem kolēģiem sniegtu atskaiti par mūsu diskusijām un jūsu komentāriem. Mūsu darbu nav iespējams koordinēt labāk, un esmu jums pateicīgs par šo uzaicinājumu, kas ir apliecinājums mūsu kopējai vēlmei noslēgt vispusīgu nolīgumu par pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā.

Patiesi, ar Poznaņas konferenci, kas notiek tieši šajā laikā, mēs ieejam finiša taisnē. Šai konferencei būtu jāpaver ceļš uz Kopenhāģenas konferenci, kas plānota 2009. gada decembrī, laikā, kad visa pasaule atrodas krustcelēs un ir šaubu pārņemta, bet dalībvalstis apliecina to, ka ir gatavas uzņemties saistības, kaut arī ne vienpusējas, lai paātrinātu ekonomikas pārveidošanas procesu ar noteikumu, ka tas tiek finansēts vai ka tām tiek nodrošināts atbalsts, kā arī piekrist pārskatīt savas ražošanas un patēriņa metodes, ja vien netiek apdraudēta konkurence. Šomēnes visas pasaules uzmanība ir pievērsta Eiropai, jo tuvāko dienu notikumi būs kā ģenerālmēģinājums tam, kas notiks plašu globālo sarunu laikā. Katrā ziņā es tā ceru.

Pasākumu kopums enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā ir tāds kopums, kas paredz plašu, bet kontrolētu enerģētikas, ekonomikas un tehnoloģiju pārveidošanas procesu ar kopīgu darbības modeli un virkni solidaritātes mehānismu un metožu visās 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs, kuras savas saistības ir uzņēmušās demokrātiskā ceļā.

Iespējams, ka šī ir pirmā reize jauno laiku vēsturē, kad dažādas tautsaimniecības vienlaikus kopīgiem spēkiem ir centušās mainīt savu modeli. Ekonomiskā attīstība nekad nav bijusi tik cieši saistīta ar šādiem apstākļiem enerģētikas nozarē. Dāmas un kungi, šis ir uzdevums, kura izpildi mums šodien ir uzticējusi vēsture. Kas attiecas uz pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, tad šī ir pirmā tautsaimniecība pasaulē ar 450 miljoniem patērētāju un 15 % siltumnīcefekta gāzu emisiju, kas apliecina ilgtspējīgas attīstības iespējamību vienlaikus 27 valstīs, lai gan tajās ir atšķirīgi rūpnieciskie, klimatiskie, ģeogrāfiskie un ekonomiskie apstākļi.

Citiem kontinentiem tā apliecina, ka viens no to partneriem jau ir uzņēmis saistības; un tas ir pierādījums, ka šāda iespējamība pastāv. Jums jau ir zināmi trīs mērķi, kurus parasti dēvē par „trīs reiz divdesmit”, kaut arī vienam no 20 % mērķiem konkrētais skaitlis būtībā ir 20 % vai 30 %. Šie skaitļi nozīmē 20 % siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu salīdzinājumā ar 1990. gadu, 20 % atjaunojamo energoresursu īpatsvaru un 20 % efektīvāku enerģijas izmantojumu. Komisija ir ietvērusi šos mērķus piecos apjomīgos tiesību aktu projektos, proti, Emisijas kvotu tirdzniecības direktīvā vai CO₂ emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā rūpnieciskajām ražotnēm un enerģijas piegādātājiem, kuras mērķis ir panākt rūpniecisko emisiju samazinājumu par 21 % līdz 2020. gadam; Sloga sadalījuma direktīvā, kuras mērķis ir panākt, lai līdz 2020. gadam samazinātos siltumnīcefekta gāzu emisijas par 10 % ārpus emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas esošajās valstīs tādās nozarēs kā būvniecība, transports un lauksaimniecība; Direktīvā par atjaunojamajiem energoresursiem, kuras mērķis ir panākt, lai tiktu palielināts šo energoresursu īpatsvars kopējā energopatēriņā no 8 % 2006. gadā līdz 20 % ar 10 % samazinājumu transporta nozarē; Direktīvā par oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu, ar kuru tiktu noteikti oglekļa dioksīda uzglabāšanas nosacījumi; un visbeidzot tiesību aktā par automobiļu CO₂ izmešiem, kam jānodrošina CO₂ piesārņojuma samazinājums no pašreizējiem 160 līdz 120 gramiem uz vienu kilometru laika posmā no 2006. līdz 2008. gadam.

Pirms šo raito sarunu padziļinātas analīzes es vēlētos izteikt četras vispārīgas piezīmes.

Pirmām kārtām šis sarežģītais pasākumu kopums ir komplekss, patstāvīgs un taisnīgs veselums, kurā ikviens var atrast savu vietu un sniegt ieguldījumu atbilstoši savam rūpnieciskajam, enerģētiskajam vai ģeogrāfiskajam raksturojumam. Ļaujiet man izteikt pateicību Komisijai un iepriekšējām prezidentvalstīm par neizmērojamām kopīgajām pūlēm. Mūsu mērķis ir skaidrs: šāda apjoma darbs parasti prasītu vairākus gadus.

Kas attiecas uz vispārējo laika plānojumu Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kā arī Poznaņas un Kopenhāģenas konferencēm, visas puses centīsies par to vienoties līdz gada beigām. Tas tiešām ir grūts uzdevums, bet no tā nevar izvairīties. Šis mērķis, kuru izvirzīja Eiropadome Vācijas prezidentūras laikā, tika atkārtoti izvirzīts oktobrī *Sarkozy* prezidentūras laikā, kaut arī atsevišķas dalībvalstis, ņemot vērā krīzi, puda bažas un vēlējās atlikt jebkādu lēmumu pieņemšanu. Nav šaubu, ka situācija bija saspringta un *Sarkozy* kungam bija jāpauz stingra apņemšanās, lai mēs varētu turpināt virzību uz priekšu šajā jomā.

Tādēļ oktobrī panāktā vienošanās bija apliecinājums mūsu sasniegtajam Vācijas prezidentūras laikā. Vispirms jūs vēlējāties ierosināt, lai balsojums notiktu šodien vai rīt. Šī reakcija un vēlme ir vērā ņemams impulss un

stimuls laikā, kad bažas ir pievērstas klimata pārmaiņām, un tam ir pozitīva ietekme. Jūs, grupu priekšsēdētāji, referenti un komiteju priekšsēdētāji, vēlējāties tikties ar mums un Jouyet kungu, un mēs apspriedām to, kādi būtu vislabākie iespējamie apstākļi, lai panāktu vienošanos līdz gada beigām. Es uzskatu, ka mums visiem un arī man vajadzētu būt pateicīgiem par šodienas izsmeļošajām debatēm un par to, ka šo debašu secinājumi tika pārcelti uz pēcpusdienu, Padomes 11. un 12. decembra sanāksmes debatēm, trīspusējām sarunām, kuras norisināsies nākamajās brīvdienās, un tad — debatēm ar, es ceru, balsojumu 17. decembrī.

Man jums, dāmas un kungi, jāsaka, ka, iespējams, šis gadījums būs pagrieziena punkts vēsturē, lai panāktu vienošanos, kura ir mūsu kopējais mērķis. Mēs pašlaik esam nozīmīgajā sarunu posmā un dalībvalstis tās nedrīkst politizēt. Tās nav sarunas, kurās, kā tas dažreiz mēdz notikt, tiek ieņemta nostāja, lai gūtu konkrētas priekšrocības. Tas ir sava veida paradokss pozitīvā nozīmē. Mēs jau zinām, ko darīt, jo šis ir svarīgs jautājums, bet mums jāpanāk, lai katra direktīva būtu pieņemama Eiropas Savienībai un ikvienai dalībvalstij no sociālā, finansiālā un arī ekonomiskā viedokļa.

Pašlaik sarunas ir sasniegušas kritisku posmu. Trīspusējās sarunas norisinās tik labi, kā bija cerēts. Patiesi, trīspusējo sarunu augstā kvalitāte un pušu savstarpējā uzticība ir atvieglojusi laika plānojuma saskaņošanu. Mums vairs nav daudz atlicis, lai nonāktu pie secinājumiem, būtībā mazāk par divām nedēļām. Trīspusējām sarunām, no kurām dažas norisinājās vēl pagājušajā naktī, vajadzētu veicināt 90 % teksta pilnveidošanu, kuru varētu pārtulkot visās ES dalībvalstu valodās.

Gatavojoties Padomes 11. un 12. decembra sanāksmei, Vides ministru padome šodien un Enerģētikas ministru padome pirmdien, 8. decembrī, apspriedīs jautājumus, kuros iespējams panākt vienošanos dalībvalstu starpā.

Šajā pēcpusdienā prezidentvalsts centīsies panākt vienošanos daudzos jautājumos attiecībā uz četriem tekstiem, kuri vārda visticšākajā nozīmē aptver minēto pasākumu kopumu.

Es arī iepazīstināšu klātesošos ar jūsu vienošanos attiecībā uz priekšlikumu regulai par vieglo transportlīdzekļu CO2 emisijām un degvielas kvalitāti.

Tad es ierosināšu pieņemt Padomes secinājumus par Komisijas paziņojumu par atmežošanu. Atmežošana un mežu degradācija, kā arī to ilgtspējīga saglabāšana un apsaimniekošana ir gaidāmā starptautiskā nolīguma par klimata pārmaiņām galvenie elementi. Šie elementi ir galvenā debašu tēma sarunās ar mūsu Āfrikas draugiem.

Turklāt es ceru, ka mēs esam nonākuši līdz vienprātīgiem secinājumiem attiecībā uz ģenētiski modificētiem organismiem.

Pēdējās trīspusējās sarunas norisināsies nedēļas nogalē vienlaikus ar Padomes 11. un 12. decembra sanāksmi. Tā tiks plānotā tā, lai mēs varētu sagatavoties debatēm un balsojumam 16. un 17. decembra plenārsēdē.

Iepriekšējās trīspusējās sarunas, no kurām pēdējās norisinājās vakar, no tehniskā viedokļa uzskatāmas par ļoti veiksmīgām. Godīgi sakot, pirms dažiem mēnešiem sagatavotā dokumentācija izrādījās tehniskā ziņā nepārvarama. Man jāsaka, ka visu pušu un Pastāvīgo pārstāvju komitejas (COREPER) nostāja bija vienota un viņi ir paveikuši lielisku darbu. Es vēlētos izteikt pateicību visiem Parlamenta pārstāvjiem, kuri piedalījās dažādās sanāksmēs un jo īpaši trīspusējās sarunās.

Ir gūti ievērojami panākumi, un sagatavotie teksti ir kvalitatīvi, ar labi pārdomātiem punktiem. Sevišķi plašu atbalstu ir guvusi to vispārējā struktūra un dalībvalstīm noteiktie mērķi.

Tomēr Padomē, kā arī Padomes un Parlamenta starpā joprojām tiek apspriesti vairāki sarežģīti jautājumi. Ir skaidrs, ETS direktīvā, kura, iespējams, ir vissarežģītākā no visām direktīvām, mums jārod risinājums attiecībā uz progresivitātes un finansiālās solidaritātes sistēmām, kas nodrošinās, lai tās valstis, kuru ekonomika balstās uz oglekļa izmantošanu, varētu pāriet uz cita veida enerģijas avotu izmantošanu.

Energoefektivitāte dažādu valstu rūpniecības nozarēs ir atšķirīga, proti, tā ir robežās no viena līdz trim. CO2 emisiju rādītāji ir robežās no viena līdz četri vai dažās nozarēs pat līdz pieci. Minētie skaitļi sniedz skaidru priekšstatu par grūtībām, kas mūs sagaida, tomēr mums jāpanāk vienošanās, vienlaikus saglabājot Eiropas ekonomisko un rūpniecisko konkurētspēju. Turklāt mēs esam bijuši nepārtrauktā kontaktā ar Eiropas rūpniecības nozaru pārstāvjiem.

Protams, ir jāorganizē elektroenerģijas izsoles, bet mums jāatrod regulēšanas metode, kas neradīs pārmērīgu cenu pieaugumu galapatērētājiem ne māsaimniecībās, ne rūpniecībā. Pašlaik mēs cenšamies rast metodes, lai pāreja varētu norisināties, neradot negodīgas konkurences risku starptautiskajā tirgū.

Kas attiecas uz oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risku, mēs izstrādājam divas alternatīvas, kuras savstarpēji viena otru neizslēdz, proti, izsoļu progresivitāti un oglekļa izslēgšanas mehānismu, piemēram, tādu, kādu plāno īstenot Amerikas Savienotās Valstis savu pasākumu kopumā.

Arguments, ka šādā veidā tiks ierobežota tirdzniecības brīvība, pēc mūsu domām, nav pamatots. Katrā ziņā mehānismu izvēlei jānotiek vēlākā posmā. Pagaidām mums galvenokārt jānosaka, kas ir pieņemamāks sevišķi neaizsargātām nozarēm, kuras var tikt pakļautas iespējami augstām papildu izmaksām saistībā ar konkurētspēju un oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risku.

Daži cilvēki, piemēram, mūsu Vācijas draugi, vēlas saglabāt tikai vienu kritēriju un atmet progresivitāti. Tomēr mums jārod risinājums, kurš būtu pieņemams visiem. Īsumā, šajā sarunu posmā ir izveidojušies trīs lieli valstu bloki.

Pirmais ir galvenokārt Baltijas valstis, no kurām vismaz viena saskaņā ar Līguma noteikumiem ir uzņēmusies saistības likvidēt atomelektrostacijas un kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ veido lielu enerģijas salu. Šīs valstis likumīgā ceļā izvirza vairākus specifiskus tehniska, praktiska un finansiāla rakstura jautājumus.

Otro bloku veido tās valstis, kuru rūpniecība no enerģētiskā viedokļa ir mazāk efektīva, jo tā lielā mērā balstās uz oglekļa izmantošanu. Vispilgtākais piemērs šajā ziņā ir Polija. Tas uzliek mums pienākumu izveidot šīm valstīm tādas progresivitātes sistēmas, kuras nekādos apstākļos nemainīs globālos mērķus vai galīgo termiņu, proti, 2020. gadu, un kuras būs pieņemamas arī citām valstīm. Šādos gadījumos sistēmas progresivitāti nevajadzētu noteikt kā prioritāti.

Visbeidzot, trešajā blokā ir valstis, kurām nav tik lielu problēmu saistībā ar minēto procesu, bet kuras lielu uzmanību pievērš maksai par mūsu pieprasīto solidaritāti, kā arī izsolēs iegūto ieņēmumu izmantojuma iespējām un jo īpaši izvēlei vai piešķirumam pēc darījuma.

Pēc divām dienām, proti, 6. decembrī, Gdaņskā ir paredzēta sanāksme, kurā piedalīsies *Sarkozy* kungs un Polijas, Čehijas, Ungārijas, Slovākijas, Rumānijas, Bulgārijas, kā arī Baltijas valstu valdību vadītāji.

Esmu pārliecināts, ka viņi spēs rast iespēju, kā panākt vienošanos par sev būtiskiem jautājumiem. Šā procesa pirmā posma nobeigumā, pirms Parlamenta pārstāvji būs tikušies atkārtoti, valstu valdību vadītājiem būs jāpauz cieša apņemšanās.

Patiesi, šo pasākumu kopumu nevarēs īstenot bez ciešas, vienprātīgas dalībvalstu apņemšanās pildīt saistības. Tas iesākumā ir skaidrs. Mēs nevaram ierosināt šāda mēroga ekonomisko un sociālo pamatu izmaiņas, kas skars 450 miljonus Eiropas iedzīvotāju, ja netiks nodrošināts īpaši ietekmīgs politiskais process.

Visu dalībvalstu parlamentiem un, iespējams, arī dažiem no jums ir spēcīga vēlme censties izvairīties no problēmu risināšanas un domāt: „Kāda jēga? Pagaidīsim līdz Kopenhāgenas konferencei, līdz brīdim, kad tiks izveidota jaunā ASV administrācija.” Tāpat arī, saskaroties ar finansiālo, rūpniecisko un sociālo krīzi, pat domāt: „Vēl nav īstais laiks”. Tas tomēr nozīmē, ka neapzināmies — ko nepaveiksim šodien, mums var dārgi maksāt nākotnē no produktivitātes un konkurētspējas viedokļa. Ja mēs nerīkosimies šodienas apstākļos, kad mūsu ekonomika un demokrātija ir joprojām pietiekami stipras, lai nepadotos, mēs nokļūsim neatgriezeniskā un neciešamā situācijā, kad panākumi vairs nebūs iespējami. Mēs būsime neveiksminieki citu valstu acīs, kurām mēs esam vajadzīgi, lai tās varētu turpināt ilgtspējīgu attīstību. Mēs būsime neveiksminieki savu bērnu acīs. Katrā ziņā — kā gan mēs varēsim tikties ar saviem Āfrikas partneriem, ar kuriem esam izveidojuši kopīgu Eiropas un Āfrikas sadarbības platformu, kas tika apstiprināta pirms dažām dienām Adisabebā, un tad doties uz Kopenhāgenu un runāt par globālās paradigmas izmaiņām, ja Eiropa, kura, vai nu mums tas patīk, vai ne, ieguva „baltā bruņinieka” reputāciju Bali sanāksmē, nepieņems šo pasākumu kopumu? Es neredzu iespēju panākt vienošanos Kopenhāgenā, ja netiks ievērots šis būtiskais priekšnosacījums.

No otras puses, ja mūsu 27 valstis, kuras joprojām būtiski atšķiras ienākumu ziņā un kurām ir *a priori* atšķirīga kopaina rūpniecības un enerģijas jomā, kā arī dažādi klimatiskie apstākļi, spēs vienoties par sabiedrisku procesu, ko iespējams novērtēt, kontrolēt un finansēt, un līdz ar to uzsākt vēsturiskas pārmaiņas visos virzienos, tad es uzskatu, ka tas dos cerību gan attiecībā uz Kopenhāgenas konferences rezultātiem, gan attiecībā uz mūsu planētas nākotni.

Mēs esam pārliecināti, ka koplēmums ir lieliska izdevība un šādu pārmaiņu galvenais priekšnosacījums, jo es neticu, ka viens demokrātijas elements pats par sevi var nodrošināt panākumus šajā struktūrā.

Tādēļ es varu teikt, ka mums pēc iespējas efektīvāk jāizmanto visas debates un jāuzklausā visi šorīt un šajā pēcpusdienā paustie viedokļi, un es ceru, ka šī koplēmuma procedūra mūs rosinās spert šo nozīmīgo soli, kuru Eiropas iedzīvotāji tik ļoti vēlas redzēt. Tas ir atbildīgs solis virzībā uz cerību piepildījumu.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Borloo kungs, Piebalga kungs, Dimas kungs, dāmas un kungi!

Šorīt mūsu debates tika veltītas tam, ko mēs visi kopā dēvējam par „pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā”, proti, politiskam pasākumu kopumam, kurš ietver 27 dalībvalstu vadītāju 2007. gada martā noteiktos galvenos mērķus. Pastāv vairākas saiknes starp šiem pieciem tekstiem, tādēļ tie jāskata kā loģisks politisks kopums. Vienlaicīga šo tekstu izvērtēšana rada problēmu, kas uzliek lielu slodzi visām mūsu iestādēm. Es vēlētos izteikt pateicību visām šajā procesā iesaistītajām pusēm, kā arī prezidentvalstij un jo īpaši Borloo kunga grupai par ieguldījām pūlēm.

Šis darbs bija grūts jau pirms finanšu krīzes sākuma un ir jo īpaši grūts tagad, ņemot vērā ekonomisko un sociālo spriedzi, kas rada iedzīvotājos lielu neapmierinātību. Tādēļ šajos sarežģītajos un nopietnajos apstākļos mēs nedrīkstam kļūdīties. Mūsu pienākums ir izmantot katru izdevību, lai gūtu panākumus. Tomēr tas nenozīmē, ka mums vajadzētu uzspiest savu gribu, mums vajadzētu rīkoties motivēti un veltīt visas pūles, lai nodrošinātu pārdomātu un tālredzīgu lēmumu pieņemšanu.

Mums jāizmanto šī vēsturiskā iespēja, lai novērstu klimata pārmaiņas. Mums jāizvēlas ceļš, kurš palīdzēs izvairīties no katastrofas. Cīņa ar klimata pārmaiņām un ekoloģisku jauninājumu veicināšana nozīmē arī Eiropas ekonomikas un rūpniecības atveseļošanu vidēji ilgā termiņā. Tas arī nozīmē, ka mums jābūt plānot savi ieguldījumi jau šodien, lai nodrošinātu darbavietas rīt, tādēļ mums jāpanāk iedzīvotāju atbalsts.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demkrātu) un Eiropas demokrātu grupa ir ar nelokāmu pārliecību nenogurstoši strādājusi pie pasākumu kopuma enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, norādot, ka tā ir nozīmīga struktūrpolitika. Vienlaikus tai ir arī sentimentālas jūtas par to, ka šī ir vēsturiska politika un tādēļ uzliek lielu atbildību nākamo paaudžu priekšā. Šonedēļ tika panākta vienošanās par vienu no pieciem priekšlikumiem, proti, regulu par vieglo transportlīdzekļu CO2 emisijām.

Mūsu centriski labējai grupai tas ir spēcīgs politisks signāls un pamudinājums turpināt uzsāktu darbu. Tomēr ir runa par pasākumu kopumu kā vienotu veselumu, par kuru mēs balsosim nākamajā plenārsēdē. Mūsu uzdevums ir ieklausīties citam citā un veltīt nepieciešamās pūles, lai radītu apstākļus kompromisa panākšanai. Vispirmām kārtām mūsu uzdevums tomēr ir radīt iedzīvotājos drošības sajūtu par viņu nākotni un nodrošināt viņu atbalstu saistībā ar Eiropas stratēģiskajām alternatīvām vidēji ilgā termiņā.

Es atļaušos teikt, ka ar šo dominējošo labas gribas gaisotni mums ir iespēja gūt panākumus nozīmīgajā Poznaņas konferencē, kura notiks pēc dažām dienām, kā arī Kopenhāģenas konferencē nākamajā gadā.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tas nav mans pienākums iedziļināties apspriežamo tiesību aktu detaļās. Es mēģināšu raksturot mūsu grupai šo aktu vispārīgu struktūru, kurā mums jāiekļauj klimata pārmaiņu pasākumu kopums. Esmu gandarīts, ka Padomes pašreizējais priekšsēdētājs ir ieradies un dod man iespēju uzmanīgi klausīties viņa runu. Klimata pārmaiņas, kā jau viņš pareizi teica, ir liels izaicinājums mums visiem, proti, gan valstu un valdību vadītājiem, gan arī Eiropas Parlamentam un Komisijai.

Tika pieminēti tādi daudzsoļoši skaitļi kā 20 %–20 %–20 %. Vienīgi šajā Parlamentā tiek veikts nopietns darbs minētā jautājuma detaļu izvērtēšanai. Nosaukumus rada valstu vai valdību vadītāji. Lielākais darbs tiek padarīts šeit, Eiropas Parlamentā. *Joseph Daul* pareizi teica, ka ir panākta sākotnējā vienošanās attiecībā uz Direktīvu par transportlīdzekļu emisijām. Uzslavu par šiem panākumiem ir pelnījis Parlaments. Tādēļ šīs likumdošanas procedūras, par kuru ir izdevies panākt sākotnēju vienošanos, nosaukums ir jānolasa nevis *Sarkozy* kungam, bet *Sacconi* kungam.

(Aplausi)

Es vēlētos pakavēties pie šīs procedūras, par kuru ir panākta vienošanās. Tā nav parasta procedūra. Eiropas Parlaments ir piekritis uzsākt neierastu ceļu kopā ar Padomi un Komisiju. Tas ir labi, ka neformālās trīspusējās sarunas ir beigušās un ir noticis balsojums. Tomēr šajā gadījumā, kas saistīts ar sešām dažādām likumdošanas procedūrām, mums ir jāatceļ parastā parlamentārā procedūra. Tas nozīmē, ka vairums šā Parlamenta deputātu

nevar piedalīties detalizētā apspriešanā un viņi ir spiesti ierobežot savu līdzdalību procesā, sakot „jā” vai „nē” iegūto rezultātu ratifikācijas beigu posmā.

Tas ir parlamentāro tiesību pārkāpums. Esmu nedaudz pārsteigts, ka tie, kuri vienmēr runā par pārredzamību un līdzdalību, to uztver vienā mierā. Tomēr īpašās situācijās lēmuma pieņemšanai ir nepieciešams esošās problēmas pamatojums. Mūsu grupa to ir apspriedusi padziļināti. Mēs esam nolēmuši, ka problēma ir pietiekami nopietna un ka šoreiz jāuzsāk šis ceļš.

Priekšsēdētāja kungs, jūs pareizi teicāt, un mēs esam pārliecināti, ka šī ir gadsimta problēma. Mēs šobrīd nespēsim atrisināt visas ar klimata pārmaiņām saistītās šā gadsimta problēmas. Tomēr, ja mēs nerisināsim tās problēmas, ar kurām jau esam saskārušies, tad gadsimta laikā tās tikai padziļināsies. Tas ir būtisks iemesls, lai mēs varētu teikt, ka vēlamies šo uzsāktu procedūru pabeigt.

Es nedomāju, ka Padomes lēmums piešķirt tiesības valstu vai valdību vadītājiem pieņemt galīgo lēmumu bija veiksmīgs, jo Eiropadomē attiecībā uz tiem dominē vienprātības princips. Jūs jau norādījāt, ka prezidents *Sarkozy* rīkos individuālas pārrunas ar astoņām vai deviņām valstīm. Lai veicas! Cerams, ka rezultāts būs veiksmīgs. Tomēr Parlaments nav piešķīris neierobežotas pilnvaras attiecībā uz procedūru, kuru mēs piemērojam šeit. Tas nenozīmē, ka šis Parlaments ir pilnībā gatavs pieņemt ikvienas dalībvalsts konkrētu vēlmi, kura tomēr būtu izvērtējama slēgtā sanāksmē.

Neformālo trīspusējo sarunu nobeigumā ir jāpanāk vienota nostāja Padomes, Parlamenta un Komisijas starpā. Mēs šeit nevaram iedziļināties detaļās, lai Eiropadome teiktu, ka tai joprojām ir kaut kas grozāms vai pieprasāms, visbeidzot nostādot Parlamentu fakta priekšā un paziņojot: „Pieņemiet to vai atsakieties!” Tā pilnīgi noteikti nedrīkst būt. Tādēļ es ierosinu *Borloo* kungam un pašreizējam Padomes priekšsēdētājam *Sarkozy* kungam nākt klajā ar rezultātu, kas būtu pieņemams visiem.

Visam ir jānorit gludi gan Eiropadomē, gan individuālajās pārrunās. Mēs esam izdarījuši pietiekami daudz, lai aiznākamajā nedēļā varētu notikt balsojums. Eiropas Parlaments ir piekritis šogad dot savu „svētību” šim pasākumu kopumam, ja tas būs iespējams. Pēc *Sarkozy* kunga domām, tas būs viņa lielākais triumsfs. Tādēļ es turpinu apgalvot, ka pozitīva rezultāta gadījumā pateicība pienāksies Eiropas Parlamenta deputātiem par viņu ieguldīto grūto darbu. Mēs varēsim būt lepni, un tāda varēs justies arī Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsts, ja viss izdosies, kā cerēts.

(Aplausi)

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – (FR) *Borloo* kungs, mums teica, ka jūs ieradāties no Parīzes ar lidmašīnu. Ja tā, tad nākamreiz izvēlieties vilcienu, varbūt tad jūs te nokļūsiet laikus un saglabāsi savu „zaļā” reputāciju.

Priekšsēdētāja kungs, iespējams, Eiropas Savienību šķir tikai dažas dienas no vēsturiska pagrieziena punkta, kad tiks uzsākta cīņa ar klimata pārmaiņām. Mūsu valstu vadītājiem patīk runāt, slēpjoties „zaļo” ēnā, bet tagad mēs beidzot ieraudzīsim viņu naudas krāsu. Pagājušā gada martā viņi panāca vienošanos par 20 % samazināt oglekļa dioksīda emisijas laika posmā līdz 2020. gadam, bet šobrīd rodas sajūta, ka Padomē tiek „rīvētas nosalušas kājas”, tādēļ mūsu pienākums ir ieslēgt apkuri.

Kā jūs, priekšsēdētāja kungs, teicāt, klimata pārmaiņas ir vislielākā problēma, ar kuru mums ir jācieš saskarties. Kaut arī šeit ir daži, kas čīkst, ka viņi nevar atļauties minēto oglekļa dioksīda samazinājumu, par ko iepriekš bija vienojušies, no Itālijas puses ir bezatbildīgi sūdzēties, ka tādējādi par 17,5 % palielināsies maksa par elektroenerģiju. Atjaunojamās enerģijas ražošana ne tikai palīdzēs samazināt mūsu rēķinus un ietaupīt naudu, bet arī izglābs mūsu dzīvību.

Šajā lietā jau ir vērojami pozitīvi rezultāti. Mēs gandrīz esam uzsākuši uz tirgu virzītas politikas un tirdzniecības sistēmas īstenošanu, ņemot vērā dalībvalstu vajadzības un vienlaikus nodrošinot noteikto mērķu sasniegšanu, tomēr ir svarīgi, lai Padome atkārtoti apstiprinātu saistības attiecībā uz atjaunojamo energoresursu 20 % īpatsvaru līdz 2020. gadam. Mums vajag arī, lai Padome noteiktu kursu uz atbildīgu un pārskatāmu sloga sadalījumu tajās jomās, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma. Visbeidzot, mums ir vienlīdz svarīgi, lai Padome iesaistītos pētījumā, kas palīdzēs attīstīt tādas videi nekaitīgas tehnoloģijas kā oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana.

Mums jārīkojas, lai pārliecinātos, ka rūpniecības lobija un dalībvalstu ieinteresētības kombinācija, kas mums ir maksājusi transportlīdzekļu radīto emisiju samazinājuma progresu, nesagrautu nākamajā nedēļā gaidāmo vēsturisko iespēju. Eiropai ir radusies izdevība uzņemties pasaules mēroga vadību oglekļa dioksīda emisiju samazinājuma iespēju meklējumos, kā arī veikt reālas pārmaiņas nākamā paaudžu labā. Kad vēl mums ir bijusi šāda iespēja? Padomei ir jātur savs vārds.

Claude Turmes, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ar tādu ASV prezidentu kā *Obama* mēs esam iemantojuši tālredzīgu un drosmīgu politisko līderi. Viņš ir nolēmis par ASV ekonomikas atveseļošanas prioritātēm izvirzīt videi nekaitīgas tehnoloģijas, atjaunojamos energoresursus un automobiļus ar mazu degvielas patēriņu.

Tas ir jautājums arī par minētās valsts ētisku atjaunošanu, kuru prezidents *Bush* noveda līdz bankrotam gan no ekonomiskā, gan arī no miera politikas un ētikas viedokļa. Laikā, kad mums ir radusies šī vienreizējā vēsturiskā iespēja šeit Eiropā, mēs, kas vienmēr esam bijuši pasaules līderi, mēs, kas vienmēr esam noteikuši starptautiskās klimata politikas standartus, riskējam ar vidi piesārņojošiem uzņēmumiem un to līdzzinātājiem apdraudēt mūsu ilgtermiņa redzējumu. Tā būs vēsturiska kļūda, un mēs varam zaudēt savu diplomātisko uzticamību, ja šis Parlaments nepalīdzēs no šī pasākumu kopuma izveidot nākotnes vajadzībām piemērotu pasākumu kopumu.

Es esmu lepns par to, ka vakar sarunās ar liberāļiem, sociāldemokrātiem un, lai gan ļoti negribīgi, arī ar konservatīvajiem mums izdevās gūt panākumus jautājumā par atjaunojamiem energoresursiem. Viens no konservatīvajiem joprojām stāv man ceļā, un tas ir *Berlusconi* kungs.

Pasākumu kopums klimata pārmaiņu jomā ir saistīts arī ar politisko nākotni. Jūtos gandarīts, ka *Rasmussen* kungs ir tāds sociāldemokrātu līderis, kurš vēlas progresu un „zaļu” sociālo politiku, nevis atgriešanos septiņdesmitajos gados — ko vēlas citi šīs partijas pārstāvji. Es priecājos, ka *Watson* kungs ir uzņēmis zaļo liberāļu kursu, tādēļ rodas satraucošs jautājums, proti, kā mēs turpmāk risināsim jautājumu par dabas saglabāšanu? Kur ir šīs partijas, kura tiek uzskatīta par lielāko partiju Eiropā, ētika? Vai mēs patiesi vēlamies ļaut tādiem konservatīvo pārstāvjiem kā *Tusk* kungs, *Berlusconi* kungs un *Merkel* kundze, kā arī viņu sabiedrotajiem aizkavēt Eiropu gūt vēsturiskus panākumus tās iedzīvotājiem un šim Parlamentam?

Alessandro Foglietta, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jaunajā 20/20/20 formulā ir summēti visas Eiropas mērķi cīņā ar klimata pārmaiņām, un tā ir vērienīga apņemšanās, kas palīdzēs Eiropai kļūt par neapšaubāmu līderi šajā globālajā cīņā. Taisnību sakot, es vēlētos uzsvērt, ka Eiropas saistības paustā vienpusējā pieeja neatbilst šā mērķa universālajam raksturam. Pēc manām domām, mums jābūt pietiekami drosmīgiem, lai atzītu, ka šī mūsu spējas demonstrēšana var izrādīties nevajadzīga videi un kroplojoša mūsu rūpniecības nozarei, ja to neizdosies apspriest daudzpusējās sarunās.

Protams, mēs visi atbalstām vides aizsardzības mērķi, bet, lai to īstenotu, mums ir jārod visefektīvākie instrumenti, kuriem jāgūst plašs atbalsts. Ir svarīgi, lai šie divi nosacījumi tiktu apvienoti, jo viens bez otra tie varētu padarīt mūsu pūles nelietderīgas un pat radīt neatgriezeniskas sekas mūsu rūpniecībai. Tādēļ ir svarīgi veikt rentabilitātes analīzi. Es vēlos uzsvērt, ka šāda veida pieeja nebūt neliecina par to, ka tādējādi tiek izvērtēta vai apšaubīta mūsu planētas drošības nozīme. Es vienkārši ticu, ka instrumenti, kuri aptver pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā, pirmām kārtām jāmin ETS direktīvas pārskatīšana, ir ļoti rūpīgi jāizvērtē, ņemot vērā arī ekonomisko un birokrātisko slogu, kas gulstas uz mūsu uzņēmumiem un valsts budžetu, kā arī jāpievērš uzmanība Eiropas ražošanas nozaru konkurētspējai, it sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Šāda argumentācija ir pamatota, jo īpaši laikā, kad visas pasaules ekonomika ir kļuvusi par ķīlnieci nelabvēlīgās ekonomiskās situācijas dēļ, tādēļ ir atkārtoti jāizvērtē šo pasākumu būtība. Ar to es domāju to kritēriju pārskatīšanu, pēc kuriem tika noteikti dalībvalstu mērķi. Galu galā ir būtiski, lai pilnībā tiktu izmantoti tā dēvētie elastības mehānismi, un tikai tad mēs varam cerēt uz mūsu konkurētspējas saglabāšanu pasaules līmenī. Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka patlaban vissvarīgākais ir izvairīties no mēģinājuma gūt labumu no rūpniecības nozares un vides aizsardzības aizstāvju savstarpējās norobežošanās.

Umberto Guidoni, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Borloo* kungs, *Piebalga* kungs un *Dimas* kungs, daži saka, ka Eiropas 20/20/20 direktīvas īstenošana radīs pārmērīgi lielas izmaksas Eiropas Savienības ekonomikai. Starp viņiem ir arī Itālijas valdības pārstāvji, kuri ir aprēķinājuši, ka šādas izmaksas varētu būt dubultas, tomēr šie aprēķini nav pamatoti ar pārliecinošiem pierādījumiem. Šāda nostāja liecina par nepietiekamu fosilo kurināmo cenu novērtējumu nākotnē, kā arī par to, ka netiek ņemtas vērā būtiskās priekšrocības, kuras nodrošinās atjaunojamo energoresursu ātra izplatība, piemēram,

energoapgādes drošība, bet pirmā kārtām jaunas darbavietas ekonomiskās lejupslīdes laikā, kad tūkstošiem strādnieku tiek izstumti no ražošanas procesa.

Energoefektivitātes palielināšanās un atjaunojamo energoresursu izplatība ir galvenie nosacījumi, lai ekonomiskā krīze atkāptos. Ziedot lielāko daļu valsts līdzekļu banku atbalstīšanai nozīmē to, ka atkārtoti izveidosies tas pats, uz finansēm balstītais ekonomikas modelis, kurš izraisīja krīzi. Mēs nevarēsim atrisināt šo ekonomisko situāciju, ja nemainīsim savu stratēģiju. ES direktīva veicinās jauninājumu ieviešanu un it sevišķi klimata radīto pārmaiņu problēmu atrisināšanu. Šī ir vissmagākā problēma, kas jebkad gūlusies uz Eiropas iedzīvotāju pleciem un dalībvalstu ekonomiku. Tādēļ tradicionālo nozaru atbalstīšanai nedrīkst vēlreiz izmantot valsts ieguldījumus, bet vairāk jāorientējas uz tām jomām, kuras veicinās jauninājumus enerģētikas un vides jomā.

Sadales tīklu izveide un prioritāra piekļuve tiem ir galvenie faktori, kas palīdzēs nodrošināt atjaunojamo energoresursu nozares attīstību. Laika posmā no 1960. gada līdz 1980. gadam valstis piešķīra milzīgus līdzekļus tīkla infrastruktūras plaša mēroga centralizētu sistēmu attīstībai. Arī šis varētu būt gadījums, kad tādā veidā tiktu nodrošināta uz atjaunojamiem energoresursiem balstītas sistēmas nākotne. Tādēļ mums jāveicina atjaunojamās enerģijas spēkstaciju attīstība, izmantojot jaunās tehnoloģijas. Šim nolūkam mums nepieciešami ieguldījumi, kā arī tehnoloģiju pētniecība un attīstība. Mums nekavējoties jāpieņem šis pasākumu kopums pirmajā lasījumā decembra plenārsēdē, kā to vēlas Eiropas iedzīvotāji. Mēs nedrīkstam pieļaut, lai atsevišķu dalībvalstu tuvredzības un individuālu ekonomisko interešu dēļ šis process tiktu apturēts.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējo nedēļu laikā mēs esam strādājuši vaiga sviedros, lai turpinātu sarunas par pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā. Tās ir aizņēmušas lielu daļu mūsu laika, bet, pēc manām domām, ikviena minūte bija to vērts. Es jo īpaši vēlētos pateikties referentiem par viņu neizmērojamajām pūlēm un iedrošināt viņus uzstāt, lai nākamo divu nedēļu laikā tiktu panākta vispusīga vienošanās. Es vēlos pateikties arī prezidentvalstij un Komisijai par viņu ieguldīto darbu šo sarunu norisē.

Dažreiz man rodas iespaids, ka prezidentvalsts ar lielām grūtībām spēj pietuvināt savu viedokli attiecībā uz dokumentu saturu Parlamenta viedoklim, kas var apdraudēt pasākumu kopuma mērķus. Tomēr es pilnībā apzinos prezidentvalsts grūto uzdevumu panākt vienprātību ar Padomi, kā arī to, ka vairākas dalībvalstis izmanto finanšu krīzi, lai mazinātu savus centienus enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā. Šāda situācija nav iepriecinoša.

Ja mēs vilcināsimies attiecībā uz mērķiem, tas mums maksās vēl dārgāk. Ir pienācis laiks rast risinājumus. Es mudināšu prezidentvalsti turpināt uzsāktos vērienīgos pūliņus, kas tika atzinīgi novērtēti Eiropas Padomes 2007. un 2008. gada pavasara sanāksmē. Gatavojoties klimata pārmaiņām veltītajai konferencei Poznaņā, kura sākas šajā nedēļā un kurā mēs piedalīsimies kopā ar ES delegāciju, ir ļoti svarīgi neatkāpties no saviem mērķiem.

Bali mēs apsoliņām pārējo pasaules valstu pārstāvjiem, ka nāksim klajā ar vērienīgu pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā, un mēs nedrīkstam viņus pievilt. Ja tā notiks, Eiropas Savienība zaudēs viņu uzticību, kas savukārt negatīvi ietekmēs sarunu rezultātu attiecībā uz jauno līgumu klimata pārmaiņu jomā. Cilvēkiem ir uzticēta šī planēta Zeme, un, cik vien tas ir mūsu spēkos, mūsu pienākums ir novērst tai nodarīto kaitējumu.

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mēs neapšaubāmi esam saskārušies ar vislielāko krīzi, kādu man savā mūžā nācies piedzīvot, bet draudus ir radījusi nevis pati globālā sasilšana, bet gan mūsu politiskā reakcija uz to. Tas tiesa, ka klimats visā pasaulē pēdējo 150 gadu laikā ir kļuvis siltāks, bet šādas pārmaiņas pilnībā atbilst dabiskiem ilgtermiņa klimatiskajiem cikliem, kas veidojušies tūkstošiem gadu gaitā. Mēs esam piedzīvojuši gan holocēna klimatisko optimumu, gan Romas klimatisko optimumu, gan arī viduslaiku silto periodu, un šķiet, ka pašlaik mēs ieejam jaunajā 21. gadsimta klimatiskajā optimumā.

Būtībā jūras līmenis mūsdienās neceļas straujāk kā pirms vairākiem gadsimtiem, kopējā ledus masa patiesībā saglabājas nemainīga, ekstremāli meteoroloģiskie apstākļi nav vērojami biežāk kā pirms simts gadiem, un polārālcis kā suga nepavisam netiek apdraudēts, jo fakti liecina, ka šo dzīvnieku skaits pēdējos gadu desmitos ir dramatiski palielinājies.

Tas tiesa, ka oglekļa dioksīds ir siltumnīcefektu izraisošā gāze, kaut arī mazāk nozīmīga kā ūdens tvaiki, bet CO₂ ietekme uz klimata pārmaiņām ir nelineāra. Tas ir likums par atdeves samazināšanos. CO₂ pašreizējais līmenis atmosfērā ir tikai ap 380 daļiņu uz vienu miljonu, un arī to turpmākais pieaugums būs maznozīmīgs.

Pa to laiku mūsu politika postoši ietekmēs ekonomiku, un nodarītais kaitējums būs milzīgs. Mūsu nesasniedzamie mērķi attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem, jo īpaši vēja enerģiju, patiesībā radīs draudus attiecībā uz elektroenerģijas piegādi.

Tāpat kā Kioto mērķi arī šīs politikas pamatmērķi netiks sasniegti. Pat ja Rietumu valstīm izdosies panākt emisiju samazinājumu, ir pilnībā skaidrs, ka jaunie Ķīnas un Indijas tirgi to nespēs. CO₂ līmenis turpinās pieaugt vismaz pusgadsimtu. Fakti liecina, ka 1998. gada vasara bija viskarstākā, kādu vien cilvēki spēj atcerēties, un pēdējo desmit gadu laikā klimats ir kļuvis vēsāks. Pasākumi, kurus mēs šodien apspriežam, ir vislielākā kolektīvā attālināšanās no realitātes, kāda līdz šim vēl nav pieredzēta.

Priekšsēdētājs. - Dāmas un kungi, man ir īss paziņojums par procedūru. Kā jūs zināt, Parlaments ir nolēmis sagaidīt nolaižamies Padomes lidmašīnu, pirms tiks uzsāktas šīs nozīmīgās debates. Tas nozīmē, ka mūsu grafikā paredzamas ievērojamas izmaiņas, bet mums jābūt pieklājīgiem pret saviem viesiem un jāpilda saistības.

Kā jūs zināt, mēs gaidām *Dalai Lama* ierašanos šajā Parlamentā plkst. 11.30. Acīmredzot svinīgā sēde sāksies plkst. 11.30.

Tas nozīmē, ka mēs nevarēsim beigt šīs debates plkst. 11.30. Tiem, kuru uzstāšanās paredzēta nobeigumā, vārds tiks dots pēc svinīgās sēdes, un tādējādi attālināsies arī balsojuma laiks. Protams, to visu jūs redzēsiet arī uz ekrāniem.

Es lūdzu runātājus stingri ievērot uzstāšanās laiku.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, daži no mums izskatās noguruši, jo viņi piedalījās sarunās līdz plkst. 2.00 rītā. Mēs vēlamies starptautisko nolīgumu, bet tādā gadījumā mums ir vajadzīga visu lielāko dalībnieku, proti, Ķīnas, Indijas un visbeidzot arī ASV, iesaistīšanās šajā procesā. Bez šo valstu līdzdalības nebūs iespējams apkarot klimata radītās pārmaiņas, pat ja Eiropa tam veltīs maksimālas pūles. Jāatzīst, ka mēs esam tālu no 2020. gada mērķiem, bet mūsu pienākums ir ne tikai cīnīties ar klimata pārmaiņu radītajām sekām, bet arī darbavietu un mūsu ekonomikas konkurētspējas saglabāšana. Mēs esam dilemmas priekšā, un es varu vienīgi teikt, ka Komisijas priekšlikumi nebija pietiekami labi, lai tos pieņemtu.

Mēs tik intensīvi debatējam un spriežam tāpēc, ka — pretēji oficiālajam paziņojumam — Komisijas priekšlikumos šie aspekti nebija ņemti vērā. Tādēļ es uzskatu, ka *Schulz* kungam ir taisnība. Mums ir jāievēro savas līdzdalības tiesības, un mēs dalībvalstīm nedrīkstam piešķirt neierobežotas pilnvaras. Pagaidu rezultāti attiecībā uz automobiļu direktīvu, piemēram, ir tādi, ka esam panākuši kompromisu, kas nav pieņemams rūpniecības nozares pārstāvjiem, tomēr tas nodrošina pietiekamus pārejas periodus, un mēs varam to apstiprināt, pat ja daži Zaļo pārstāvji pret to protestē vai arī, ja dažādu interešu vienots lobijs mēģinās šo lietderīgo kompromisu noniecināt.

Kas attiecas uz atjaunojamiem energoresursiem, tad ar tiem pavērsies jaunas iespējas, un sākumā nevajadzētu izslēgt arī tehnoloģisko jauninājumu iespējas. Runājot par vislielāko „klupšanas akmeni”, proti, emisijas kvotu tirdzniecību, būtu jāraugās, lai tas nerada darbavietu pārvietošanas risku. Regulējumam jābūt vienkāršam, lai to varētu īstenot gan patērētāji, gan rūpniecības nozares pārstāvji, kā arī tādām, ar kura starpniecību tiks novērsti konkurences kropļojumi dalībvalstu starpā. Tāds ir mūsu mērķis. Ja tas tiks sasniegts, mēs spēsim vienoties par pasākumu kopumu.

Linda McAvan (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es vēlētos pateikties prezidentvalstij Francijai, jo tā ir ieguldījusi lielu darbu šajā kopīgajā darījumā tāpat kā mēs. Bet, kā jau cilvēki teica, tas nedrīkst būt kaut kāds darījums.

Es pārstāvu Sociāldemokrātu grupu jautājumā par emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, un mēs vēlamies vairākas lietas. Mēs gribētu pārliecināties, ka Eiropa īsteno savus centienus minētajā jomā, nepielietojot kompensēšanas mehānismu, jo kompensēšanas gadījumā ir jāveic stingra kvalitātes kontrole un tādēļ projekti nedrīkst būt novecojuši. Mēs vēlamies, lai cīņā ar klimata pārmaiņām tiktu stingri noteikts šim nolūkam paredzēts finansējums. Mēs nevaram piedalīties starptautiskajās sarunās ar nenoteiktiem solījumiem attiecībā uz finansējumu jaunattīstības valstīm. Es tagad vēlos, lai Padome pievērstu uzmanību jautājumam par līdzekļu piešķiršanu. Mums vajadzīga skaidrība šajā jomā. Mēs nevaram ierasties „kaili” konferences telpā. Mums vajadzīgi skaidri kritēriji attiecībā uz oglekļa emisiju pārvirzi, lai garantētu uzņēmumiem noteiktību un pārliecinātus, ka tie nenokļūst nelabvēlīgā situācijā.

Borloo kungs, jūs runājat par īpašiem nosacījumiem grūtībās nonākušajām valstīm. Es domāju, ka tas ir pieņemami ar noteikumu, ka tie būs ierobežoti laikā un negatīvi neietekmēs visa projekta būtību. Mūsu grupa atbalstīs šādus īpašos nosacījumus, ja tie atbildīs iepriekš minētajam.

Daudzi no tiem, kas šorīt uzstājās, runāja par Eiropas vadošo lomu. Vakar daži no mums tikās ar Ķīnas un ASV pārstāvjiem, kas piedalīsies arī Poznaņas un Kopenhāgenas konferencēs. Godīgi sakot, viņi ir skeptiski noskaņoti par to, ka Eiropai varētu būt vadošā loma cīņā ar klimata pārmaiņām, un viņi pietiekami skaidri lika saprast, ka, ja mēs nebūsim priekšgalā, tad viņiem ir arī savi plāni. Tādēļ Eiropai ir jāizdara izvēle, proti, jābūt līderei, vai arī nāksies dejot pēc citu stabules.

Jūs minējat ekonomisko krīzi. Tā bija kļūda neregulēt finanšu iestādes, kuras šo krīzi izraisīja, — gan politiku, gan banku kļūda. Nepieļausim līdzīgu kļūdu klimata pārmaiņu jomā. Ja tā notiks, par šo kļūdu maksās iedzīvotāji, tāpat kā viņi maksā šodien par banku krīzes radītajām sekām.

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, viena lieta ir panākt nolīgumu 27 valstu starpā, tomēr daudz grūtāk ir nodrošināt atbalstu konkrētai rīcībai. Es domāju, ka vienošanās, kuru esam panākuši attiecībā uz automobiļiem un CO₂, liecina, ka tas nekādā ziņā nav nozīmīgākais pasākums, kādu mēs jebkad esam varējuši iedomāties. Bet, ja mēs negūsim panākumus visās jomās, tad vismaz varam izskatīt jautājumu par tehnoloģijām, jo uzskatu, ka šajā ziņā varētu gūt labākus rezultātus. Jums jāzina, ka ar to es domāju jautājumu par oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu.

Es uzskatu, ka Padomei tiešām ir jānovērtē tas, kādu potenciālu šādas tehnoloģijas varētu nodrošināt, lai samazinātu CO₂ emisiju atmosfērā. Ja vēlamies starptautisku nolīgumu un ja mēs tajā iesaistīsim Ķīnu, kas 80 % elektroenerģijas iegūst no oglēm, tad saskarsimies ar tādu problēmu kā lielas elektrostacijas, kuras lielā daudzumā izmanto fosilo kurināmo un rada ievērojamu oglekļa dioksīda emisiju.

Pirmais solis būtu tehnoloģiju pārbaude un attīstība. Mums jāuzsāk demonstrācijas projektu īstenošana. Es atzinīgi vērtēju to, ka prezidentvalsts un Komisija atbalsta principu, ka mums vajadzētu izmantot ETS piešķirumu izsoli, lai nodrošinātu nepieciešamo atbalsta finansējumu. Tomēr kritika ir saprotama. Ar to, ko piedāvā Padome, ir par maz. Tas nepalīdzēs īstenot valdību vadītāju pagājušajā gadā pausto apņemšanos laika posmā līdz 2015. gadam nodrošināt 12 darbojošos demonstrācijas projektus.

Šādas tehnoloģijas sniegtu radikālu pārmaiņu iespējas. Nākamajās divās nedēļās mums būs iespēja apspriest šādu tehnoloģiju ieviešanu praksē.

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jau atkal rodas tas pats jautājums, proti, vai vides un klimata aizsardzība ir saderīga ar finanšu un rūpniecības politiku? Man ir sajūta, ka mēs savās debatēs būtībā esam pavirzījušies atpakaļ, un es nemitīgi saskaros ar argumentu, ka šajos grūtajos laikos liela uzmanība jāpievērš rūpniecībai un ekonomikai un ka šajās jomās nevajadzētu izvirzīt nekādas prasības, jo pretējā gadījumā nebūs iespējami pozitīvi rezultāti.

Langen kungs, kurš, pēc jūsu domām, ir atbildīgs par to, ka tieši automobiļu ražošanas nozarē stāvoklis nebūt neuzlabojas? Un tā ir visā pasaulē. Tirdzniecības krīze ir skārusi ikvienu. Pēc manām domām, to ir izraisījusi nepareiza pārvaldība nepareizu rūpniecības stratēģiju rezultātā, bet nekādā gadījumā ne tālredzīgā vides aizsardzības politika automobiļu ražošanas jomā.

(Aplausi)

Kur ir tie nākotnes tirgus automobiļi ar ekonomisku degvielas patēriņu, kuru masveida ražošanu eiropieši vēlējas uzsākt? Tagad es lasu, ka viņiem būs vajadzīgas pētniecības iekārtas, lai īstenotu tehnoloģisko attīstību. Bet uzņēmumiem jau ir tehnoloģijas, lai ražotu videi nekaitīgus automobiļus. Mums jānodrošina tāda sistēma, lai šie videi nekaitīgie automobiļi arī tiktu pārdoti. Bet ko mēs darām? Mēs atkal vilcināmies ar regulas pieņemšanu, kas bija aktuāla jau 1995. gadā. Jau tajā laikā tika nolemts par 120 gramiem līdz 2012. gadam! Tas, ka saskaņā ar šo regulu pieļaujamais vidējais emisijas daudzums no jaunā Eiropas automobiļu parka 2012. gadā būs vēl lielāks nekā šodien, laupa jebkādu cerību.

(Protesti)

Tas, ka kāds melo, *Langen* kungs, jo jūs nepieņemat lēmumus vienpersoniski, ir acīmredzams.

(Aplausi)

Uzskatu, ka šajā Eiropas Parlamentā mums ir jānolemj, vai spēsim mainīt veidu, kādā tiek risināts ekonomiska rakstura jautājums, kas balstīts uz pārtēriņu, pārmērībām un „jo vairāk, jo labāk” principu. Pašā pamatā

finanšu un klimata krīzi, kā arī nabadzību visā pasaulē var izskaidrot ar rūpnieciski attīstīto valstu neizmērojamo alkātību. Ja nespēsim to mainīt, *Langen* kungs, tad nākotni skatīsim drūmās krāsās. Šajā gadsimtā neviens nespēs atcerēties klimata politikas posmu vai krīzes politiku Eiropā.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības centieni apstiprināt šo attīstības stratēģiju, kuras pamatā ir pieņemums par to, ka nepareizas cilvēku darbības rezultātā radīto oglekļa emisiju pamatīgām samazinājumam būs nozīmīga ietekme uz cikliskām klimata pārmaiņām, kā arī centieni šo stratēģiju uzspiest visai pasaulei ir visutopiskākā mūsdienu ideja.

Es minēšu dažus skaitļus, kas pilnībā liecina par to, ka šāds pieņemums ir absurds. Piemēram, Starptautiskā Enerģētikas aģentūra uzskata, ka oglekļa emisiju samazinājums par 50 % pasaulei izmaksās apmēram USD 45 miljardus līdz 2050. gadam un ka šī summa palīdzēs panākt temperatūras pazemināšanos, es citēju: „par 0,02 grādiem”, kas ir mazāk nekā statistiskā kļūda un kam varētu nebūt nekādas ietekmes uz klimata pārmaiņu radītajām izmaiņām. Tā rezultātā sāksies straujš civilizācijas attīstības pagrimums.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Klimata pārmaiņu starpvaldību padome savā pirms dažām dienām publicētajā šoreiz īsajā ziņojumā ir uzsvērusi, ka CO2 emisiju daudzums atkal ir sācis palielināties un tas notiek straujāk, nekā bija paredzēts. Tādēļ arī mums vajadzētu pasteigties ar lēmumu pieņemšanu un nodrošināt, lai tie būtu apmierinoši. Parlaments, kā to jau atsevišķi partneri norādījuši, ir strādājis saprātīgi, kompetenti un, es pat teiktu, ar sirdi un dvēseli un ir jau pieņēmis nozīmīgus tekstus Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā.

Mēs sagaidām, lai Komisija, un man nav par to šaubu, jo es respektēju *Dimas* kunga darbu, kā arī Padome atzītu šā darba vērtību. Šī ir koplēmuma procedūra, tādēļ mums jāievēro termiņi un jāpanāk vienošanās līdz nākamajai sanāksmei Strasbūrā. Mēs nedrīkstam nepildīt savas saistības, un mums jāatbalsta Parlaments tādos būtiskos jautājumos kā efektīvs emisiju samazinājums, pāreja no 20 % uz 30 %, Pielāgošanas fonda izveidošana, kā arī tehnoloģiju nodošana trešām valstīm. Eiropai jāuzņemas vadošā loma Poznaņas konferencē un jāatceras, ka Eiropas pašas interesēs ir arī nodrošināt nolīgumu ar Ķīnu un ASV pēc Kioto Protokola pirmā saistību perioda beigām.

Es kā itālietis esmu dziļi sarūgtināts par to, ka manas valsts valdība un *Confindustria* ir ieņēmušas tik reakcionāru un kaitniecisku nostāju. Ir mulķīgi apgalvot, ka ekonomiskā krīze ietekmē klimatu, jo cīņa ar klimata pārmaiņām ir atskaites punkts rūpniecības pārstrukturēšanā, kam jābūt mūsu darbības pamatā šīs dramatiskās krīzes apstākļos. Vides aizsardzība nav šķērslis ekonomikas attīstībai, bet gan ir līdzeklis tās uzlabošanai apvienojumā ar atšķirīgu sociālo pieeju krīzei, kuru izraisījusi neveselīga ekonomika, kas nodara kaitējumu videi un darba tirgum.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es ar lielu gandarījumu sekoju pieaugošajai ieinteresētībai videi draudzīgas izaugsmes veicināšanā, kas ir vērojama finanšu krīzes padziļināšanās apstākļos. Tomēr — kā ikvienai jaunai politiskai parādībai — jaunajam „zaļajam vilnim” ir vajadzīga arī neliela skepticisma deva. Jūs, cerams, saprotat, ka runa galvenokārt ir par attaisnojumu novecojušās smagās rūpniecības subsīdēšanai, nevis par patiesu vēlmi īstenot klimata pārmaiņu politiku. Ja vien jūs būtu mazliet nekaunīgāki, jūs varētu teikt, ka tas atgādina centienus atjaunot novecojušo protekcionisma rūpniecības politiku, kas nosaka, ka ES lielvalstis, kuru ekonomikas ir atkarīgas no automobiļu rūpniecības, saņems atļauju piešķirt valsts atbalstu šādiem uzņēmumiem. Tomēr es neesmu tik nekaunīgs! Tādēļ es atzinīgi vērtēju jauno „zaļo līniju” un vēlos teikt, ka mums ir vajadzīgs skaidrs redzējums. Mums jāpanāk, lai Eiropas automobiļu ražošanas nozare tiktu pārorientēta uz elektromobiļu ražošanu, kuru darbības nodrošināšanai tiks izmantoti atjaunojamie energoresursi. Vienu piektdaļu CO2 emisiju Eiropā rada transporta nozare. Ja mēs pievērsīsim pastiprinātu uzmanību šai nozarei, tad spēsime panākt CO2 emisiju, kā arī trokšņa un cieta daļiņu emisiju samazinājumu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu šos mērķus, jo īpaši cīņu ar klimata pārmaiņām, kā arī apzinos CO2 emisiju samazinājuma mērķa būtību un ES atkarību no enerģijas importa, tomēr es arī esmu pārliecināts, ka mums vajadzētu būt objektīvākiem attiecībā uz īpašajiem mērķiem. Galvenais standarts, pēc kura tiek noteikts atjaunojamās enerģijas īpatsvars, ir dalībvalstu iekšzemes kopprodukts, nevis to dabiskais potenciāls ražot atjaunojamās energoresursus.

Flandrija, kas ir nākamā Eiropas Savienības dalībvalsts, no minētā viedokļa ir neizdevīgā stāvoklī. Mums ir ļoti īsa piekrastes līnija, maz saules, nav uzglabāšanas rezervuāru un ir tikai dažas atklātas vietas, tādēļ ir praktiski neiespējami palielināt atjaunojamo energoresursu īpatsvaru no 2 % uz 13 % līdz 2020. gadam. Veids, kādā paredzēts īstenot klimata plānu, būs īpaši ciets rieksts gan Flandrijas uzņēmējiem, gan patērētājiem, kuriem nāksies saskarties ar tādu problēmu kā, piemēram, lielāki elektroenerģijas rēķini.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es piekřītu viedoklim, ka politiķi nevēlas pieņemt ilgtermiņa lēmumus, jo baidās no to īslaicīgās ietekmes. Kā *David Puttnam* kungs nesen Dublinā atzīmēja, politiskās aprindas pēc sava rakstura ir konservatīvas un baidās no pēkšņām pārmaiņām gan vietējā, gan reģionālā, gan valsts līmenī, un es atļaušos piebilst — arī Eiropas līmenī.

Kas attiecas uz tiesību aktiem klimata pārmaiņu jomā, tad mums nav izvēles. Kā politiķi mēs tos esam parādā mūsu kopienām, visām kopienām, nākotnes kopienām, lai liktu sevi manīt un ar mums rēķinātos.

Mums ir vajadzīgās zināšanas. Mēs arī zinām, kas jādara. Ir pagājis gads, kopš Komisija pieņēma pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, un šajā laikā ir paveikts liels darbs. Prezidentvalsts Francija ir noteikusi to kā prioritāti, un kopā mēs esam grūti strādājuši, lai līdz gada beigām sasniegtu iecerēto. Tas, kas bija varbūtība, tagad ir iespējams.

Neskatoties uz to, ka COP sarunas pēdējo gadu laikā šķita bezcerīgas, es tomēr esmu bijusi pārliecināta, ka Eiropai šis process ir jāturpina, kā tas notika Bali, un laikus jāsagatavojas COP 15 sarunām Kopenhāgenā.

Tomēr mums jābūt piesardzīgiem. Mēs nedrīkstam apstāties pie kaut kāda darījuma. Esmu skaidri likusi to saprast prezidentvalstij Francijai, un ir skaidrs, ka Eiropas Parlamentu nedrīkst nostādīt „notikuša fakta priekšā”. Savukārt Parlaments to nedrīkst atstāt valstu un valdību vadītāju ziņā. Nepieļaujiet kļūdu šajā ziņā. Vienošanās par šo darījumu notiks turpmākās trīspusējās sarunās starp prezidentvalsti Franciju un Eiropas Parlamentu.

Tomēr es vēlētos piebilst, kā arī lūgt par to izteikties ministru *Borloo* kungu un paskaidrot *Sarkozy* kungam, ka ievērojamu procentuālu daļu no izsolēs iegūtajiem ieņēmumiem vajadzētu novirzīt jaunattīstības valstīm pielāgošanās procesa veicināšanai un klimata pārmaiņu seku mazināšanai, jo ar tiesību aktiem vien, nenodrošinot pienācīgu finansējumu, nebūs iespējams panākt starptautisku nolīgumu. Nepieļaujiet kļūdu!

Tā kā mēs apspriežam un debatējam par pasākumu kopumu laika posmam pēc 2012. gada cīņai ar nopietnu globālo ekonomikas lejupslīdi un finanšu krīzi, mums būs vajadzīga pēc iespējas vērienīgāka pārvaldība, uzņēmējdarbības spējas un zinātniski pamatoti jauninājumi. Ieguldījumi, darbavietas, algas, patērētāji un mūsu planētas glābšana ir sinonīmi, tādēļ mums jāapliecina savas spējas pārorientēties no oglekļa dioksīdu emitējošajiem fosilajiem kurināmiem uz ilgtspējīgiem enerģijas avotiem, kā arī sapulcināt pie ANO sarunu galda kopā ar mums kolēģus no visām pasaules valstīm.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, nav daudz tādu gadījumu, kad Eiropas Parlamentam nākas risināt jautājumus ar tik nozīmīgu ietekmi uz Eiropas un arī visas pasaules iedzīvotājiem, kāda ir pasākumu kopumam enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā. Tā vietā, lai šos jautājumus risinātu, ievērojot pārredzamības principu, tiek veltītas visas pūles, lai panāktu vienošanos par šo nozīmīgo pasākumu kopumu, apejot Parlamentam ierasto demokrātisko procesu.

Protams, kompetentajām komitejām bija iespēja paust savu viedokli, bet šis Parlaments nekad nav varējis ieņemt savu nostāju, tāpēc nav ievērotas deputātu demokrātiskās tiesības grozīt Komisijas priekšlikumus. Kamēr tika lemts par sadarbības paplašināšanu starp Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju, tika uzsāktas neformālas trīspusējās sarunas, pamatojoties uz tikai vienā komitejā notikušu balsojumu. Vai man patiesi jāuzsver, ka šis balsojums nebūt neatspoguļo Parlamenta deputātu vairākuma viedokli?

Turklāt kompetento komiteju pieņemtais viedoklis kā vienmēr ir pieejams vienīgi angļu valodā, kas apgrūtina daudzu deputātu izpratni par ierosināto pasākumu apmēriem. Šāds demokrātijas noliegums tika attaisnots ar Eiropas vēlmi parādīt labu piemēru pārējām pasaules valstīm Poznaņas konferencē. Patiesība ir tāda, ka šī konference „aizcirstu durvis”, vēl pirms valstu vai valdību vadītāji spētu panākt vienošanos. *Borloo* kungam ir taisnība, ka jāuzsver nepieciešamība panākt vienošanos valstu vai valdību vadītāju līmenī, bet šajā gadījumā mēs nedrīkstam liegt iespēju dalībvalstu iedzīvotāju tieši ievēlētajiem Parlamenta deputātiem sniegt savu ieguldījumu.

Tomēr Parlamentu nākamajā Eiropadomes sanāksmē aicinās apstiprināt kompromisa tekstu, par kuru prezidentvalsts ir panākusi vienošanos, tādējādi vienkāršojot Līgumos noteikto koplēmuma procedūru līdz stila koriģēšanas uzdevumam. Tas ir nepieņemami. Es vēlos vienošanos, bet tai jābūt tādai, kas ir panākta demokrātiskas pārredzamības ceļā, nevis nolemta jau iepriekš. Es ceru, ka 2009. gada Kopenhāgenes konferences rezultātā tiks panākta vispusīga vienošanās, bet Eiropa nevar īstenot savus centienus saskaņā ar šo vispusīgo vienošanos, izmantojot komitoloģijas procedūru, kā to ir ierosinājusi Komisija un jo īpaši vēlas mani kolēģi no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas. Par vērienīgu politiku klimata pārmaiņu jomā, priekšsēdētāja kungs, nevar izlemt slēgtā sanāksmē, neinformējot par to iedzīvotājus.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, sarunas par klimata pārmaiņām, proti, par ES pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā, tuvojas nobeigumam, un mūsu atbildība laikus būt gataviem gulstas uz prezidentvalsti Franciju. Parlamenta nostāja bija skaidra jau septembrī. Mēs nepieņemsim nepārdomātu priekšlikumu. Koplēmuma procedūra attiecas uz visiem, arī uz Poliju.

Tiek apspriests arī pasākumu kopums enerģētikas jomā. Pasākumu kopums ir ļoti nozīmīgs, lai nodrošinātu tirgus pārskatāmību un darbības spēju. Tomēr es vēlētos izcelt dažus aspektus, kas attiecas uz emisijas kvotu tirdzniecības tiesībām. Pirmkārt, jāmaksā piesārņotājam, tādēļ mums nav jārod kompromiss attiecībā uz izsolēm, jo atdot visu bez maksas būtu pilnīgs neprāts. Otrkārt, ja minēto pasākumu rezultātā uzņēmumiem nāksies Eiropu atstāt oglekļa dioksīda noplūdes dēļ, tad tiem būs jāsaņem kompensācijas. Tomēr starptautiskā konvencija mazina šādu risku, tādēļ mēs nedrīkstam pārsteigties un noteikt vainīgos pirms Kopenhāgenas konferences. Es vēlos uzsvērt, ka attiecībā uz maziem uzņēmumiem, kā arī nozarei nozīmīgo siltumenerģijas un elektrības koģenerāciju jau ir izstrādātas tiesību normas.

Pasākumu klimata pārmaiņu jomā īstenošanas rezultātā gūtie ieņēmumi arī ir jāiegulda šo pasākumu īstenošanā. Tātad šādi ieņēmumi ir jārezervē. Nabadzīgākās valstis ir satraukušās, jo tām nepieciešami līdzekļi riska mazināšanas pasākumu īstenošanai un palīdzības sniegšanai. Mēs esam 27, bet šādas valstis ir 77.

Nobeigumā es vēlētos atgādināt, ka Franciju pārstāvošie deputāti, proti, ģenerālim *de Gaulle* līdzīgie, reiz teica, ka politikā nozīme ir nevis iecerei, bet rezultātam. Mūsu rīcībā ir 24 stundas Parlamentā un trīspusējās sarunas par emisijas kvotu tirdzniecības tiesībām.

Satu Hassi (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, šajā plenārsēdē es pirmo reizi runāšu angļu valodā, un es ceru, ka prezidentvalsts Francijas pārstāvji mani uzklausa. Diemžēl Padomes ierosinātais pašreizējais sloga sadalījuma modelis nozīmē to, ka Eiropas Savienībai vajadzēs samazināt emisijas galvenokārt ārpus ES robežām, piešķirot kredītus ekoloģiski tīras attīstības mehānisma un kopīgas īstenošanas (CDM/JL) projektiem. Tas nozīmē, ka emisija tiks samazināta līdz 70 % galvenokārt jaunattīstības valstīs. Tas pilnībā grauj mūsu klimata politikas uzticamību. Maksimālā Parlamenta noteiktā kompensāciju robeža ir 50 %, kas nodrošina, lai emisija galvenokārt tiktu samazināta ES dalībvalstīs.

Minētā 50 % robeža vienmēr ir bijusi ES klimata politikas pamats, kā arī daudzu gadu garumā tika apspriesta Kioto sarunās. Padomes ierosinātās augstās ekoloģiski tīras attīstības mehānisma kvotas nozīmētu ES klimata politikas virziena maiņu. Tādējādi ikvienam, kurš vēlēties vājināt un nomelnot ES klimata politiku, šis būs piemērots arguments.

Klimata pārmaiņu starpvaldību padome ir noteikusi, ka rūpnieciski attīstītajās valstīs būtu jāpanāk iekšzemes emisiju samazinājums par 25 %–40 %, savukārt jaunattīstības valstīs par 15 %–30 % salīdzinājumā ar situāciju bez izmaiņām. Mēs nevaram dubultot emisiju samazinājumu. Ja vēlamies kompensēt emisiju samazinājumu, tas nozīmē, ka prasām daudz vairāk no jaunattīstības valstīm nekā paši no sevis. Ir grūti pateikt, kā tas ietekmēs starptautiskās sarunas, un es patiešām ceru, ka prezidentvalsts Francija apzināsies šā starptautiskās klimata politikas aspekta nozīmi.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šobrīd esam pateikuši visu par enerģētiku un klimata pārmaiņām. Mēs zinām, ka notiek klimata pārmaiņas, bet mēs zinām arī to, ka senāk cilvēce ir saskārusies ar lielāku globālo sasilšanu. Mēs zinām, ka dabas vidē CO₂ emisijas lielā mērā rodas arī bez cilvēka iejaukšanās. Cilvēka līdzdalība oglekļa emisiju izraisīšanā ir apmēram kādi 4 %. Galvenais CO₂ izdalīšanās avots ir okeāns, kas satur 50 reizu vairāk oglekļa dioksīdu nekā atmosfēra.

Dažādās valstīs oglekļa dioksīda emisiju daudzums ir atšķirīgs. Lielu daudzumu CO₂ emitē tādas jaunattīstības valstis kā Ķīna un Indija. Ja tās nesamazinās minētās emisijas, tad Eiropa viena pati šo problēmu atrisināt nespēs. To nevarēs atrisināt pat tad, ja tiks noteikti ierobežojumi valstīm ar augstu oglekļa dioksīda emisiju līmeni. Piemēram, Polija vēl ilgu laiku turpinās izmantot akmeņogles un biodegvielu kā galvenos enerģijas avotus, un tie vēl ilgi būs šādu valstu ekonomikas galvenais virzītājspēks.

Ja šādi noteikumi tiks īstenoti, tad plānotais 20 % CO₂ emisiju samazinājums līdz 2020. gadam var iznīcināt minēto valstu ekonomiku. Plāns samazināt CO₂ emisijas par 80 % līdz 2050. gadam var veicināt ne tikai Polijas, bet arī daudzu citu valstu enerģētikas ekonomikas sabrukumu un noteikti izraisīt pilnīgu ekonomikas katastrofu.

Tādēļ mums šī problēma jāpēta padziļināti un jāveic nepieciešamie aizsardzības pasākumi. Tās risinājumu noteikti nevarēs panākt Krievijas un Vācijas divpusējo sarunu rezultātā, neiesaistot pārējās valstis, jo tas ir

kopīgi apspriežams jautājums, kurā jārod kopīgs risinājums. Es ceru, ka Poznaņas konferences un tai sekojošās Kopenhāģenas konferences rezultātā tiks panākta vienošanās un rasts visiem pieņemams risinājums.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, diskusijām Poznaņā un pēc gada Kopenhāģenā ir jābūt sekmīgām. Mums vairs nav laika vēlmju novērtējumam un iemeslam vilcināties. Jau aizvakar Eiropas Parlaments gandrīz vienprātīgi nobalsoja par labu *Florenz* kunga ziņojumam, pieprasot vērienīgus mērķus, atbilstošu finansējumu un tiešus pasākumus, bet Padomes un Komisijas iesīkstējusi savienība cenšas graut šos centienus.

Ir nepieņemami, ka Padome cenšas mazināt Parlamenta nozīmi tikai tādēļ, lai apmierinātu *Berlusconi* kunga un dažu citu jaunu ES pārstāvju vēlmes. Pirmajā vietā ir jābūt Eiropas iedzīvotāju un Eiropas Savienības vēsturiskajām interesēm. Eiropas Savienībai jāturpina īstenot minētie centieni un jāizvairās no šķēršļiem, kas tiek likti Eiropas Parlamenta ieceru īstenošanai.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, enerģētikas un klimata pārmaiņu pasākumu kopumā paredzēto drakonisko risinājumu uzspiešana ES dalībvalstīm, kuru kopējais emisiju apjoms pasaulē ir tikai 15 %, radīs postošu ietekmi ne tikai uz Poliju, bet arī uz Eiropas un pārējām pasaules valstīm.

Laikā, kad vecās ES dalībvalstis ir samazinājušas oglekļa dioksīda emisijas apmēram par 3 %, Polijai rūpniecības pārveides un modernizācijas rezultātā ir izdevies panākt emisiju samazinājumu apmēram par 30 %. Tomēr Eiropas Savienība pieprasa vēl turpmākus samazinājumus, kuriem būtu jāapliecina solidaritāte un sloga sadalījums, bet kuri pilnīgi noteikti novestu mūsu rūpniecību līdz sabrukumam un radītu nesamērīgu izmaksu palielinājumu.

Turklāt mēs neatbalstām nesen pieņemto Direktīvu par ģeoloģisko oglekļa dioksīda uzglabāšanu (CCS direktīvu). Ar to Polijai tiek liegta iespēja izmantot ģeotermisko enerģiju un tādējādi sasniegt mērķi, kas paredz 20 % atjaunojamo energoresursu īpatsvaru. Gluži pretēji, tā vietā, lai nodrošinātu vides aizsardzību, var notikt vides katastrofa. Oglekļa dioksīda izplūšana no zemes slāņiem var kļūt par dzīvo būtnu nāves cēloni, kā arī radīt tektoniskas svārstības un zemestrīces.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, salīdzinājumā ar planētas vidējo temperatūras kāpumu sasīšana Eiropā norit straujāk. Kā jau jūs zināt, vienas desmitgades laikā dabas katastrofu rezultātā radītie ievainojumi ir divkārtējušies, sasniedzot 14 miljardus gadā. Tādēļ mums rūpīgi jāizvērtē nākamie soļi. Tieši šajā jomā mums joprojām ir problēmas.

Ja mēs tagad izskatīsim iespēju noteikt emisijas kvotu tirdzniecības atvieglojumus, nedrīkst aizmirst, ka enerģētikas uzņēmumi ir rīkojušies apkaunojoši un par savām bezmaksas emisijas kvotām likuši maksāt patērētājam, lai gūtu sev papildu peļņu. To nedrīkst vēlreiz pieļaut. Mēs vairs nedrīkstam rīkoties nepārdomāti un pārsteidzīgi kā, piemēram, gadījumā ar videi nekaitīgo degvielu, kas cieta neveiksmi. Nav jēgas runāt par elektromobiļiem ar nullei tuvu emisiju līmeni, ja enerģiju ražo ogļu termoelektrostacijas.

Tomēr, pēc manām domām, šajā situācijā ir diezgan smieklīgi uzskatīt, ka kodolenerģija ir videi nekaitīga. Ja miljardi, kas līdz ar dūmiem izkūp gaisā, tiktu izlietoti atjaunojamo energoresursu īpatsvara palielināšanai, iespējams, mums vairs nebūtu energoapgādes problēmu un būtu sperts liels solis virzībā uz CO2 samazinājumu.

Turklāt jāatceras, ka mums ilgtermiņā jāveicina sabiedriskā transporta un kravu pārvadājumu pa dzelzceļu subsidēšana.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Mēs visi vēlamies novērst klimata pārmaiņas un globālu vides katastrofu, kas apdraud cilvēci. Protams, mēs zinām, ka tas radīs ievērojamas izmaksas, kuras mums kā iedzīvotājiem agrāk vai vēlāk nāksies segt.

Mēs arī zinām, ka, jo vēlāk mēs sāksim rīkoties, jo lielāks būs nodarītais kaitējums, process kļūs neatgriezenisks un mums nāksies maksāt vairāk. Jautājums ir, vai, no vienas puses, mēs esam pietiekami drosmīgi, lai rīkotos pirmie un sniegtu vajadzīgo ieguldījumu, un, no otras puses, kā mēs sadalīsim slogu starp dažādiem sociālās un ekonomikas nozares dalībniekiem.

Līdz šim pieņemto tiesību aktu kopums apliecina ne tikai to, ka Eiropas Savienība ir gatava rīkoties, bet diemžēl arī to, ka tā ir savā ziņā nekonsekvents „partizāns” un pielieto dubultus standartus pasākumu īstenošanā. Tie ļaus atsevišķām dalībvalstīm līdz 2020. gadam panākt lielāku emisiju samazinājumu, nekā paredzēts Kioto Protokolā līdz 2010. gadam. Vienlaikus tām valstīm, kurās jau ir panākti uzlabojumi šajā ziņā, netiks dotas līdzvērtīgas rīcības iniciatīvas.

Kādēļ mēs pieveram acis uz to, ka dažas dalībvalstis nepūlas pildīt savus solījumus, savukārt citām ir jānes neizmērojams upuris? Tāpat arī nav saprotams, kādēļ cementa ražošanas nozarē emisiju samazinājumam jābūt divreiz lielākam nekā atkritumu vai transporta nozarē. Ministra kungs, drosmīga valdība ir nevis tā, kas bargi soda uzņēmumus, bet tā, kas ir tikpat barga pret sevi. Gudra valdība ir nevis tā, kas veicina iedzīvotāju naudas aizplūšanu uz ārvalstīm saskaņā ar tīras attīstības mehānismu (CDM), bet gan tā, kas nodrošina ieguldījumus ES dalībvalstīs, tādējādi samazinot mūsu atkarību no ievestajiem energoresursiem un radot jaunas, tirgus prasībām piemērotas un videi nekaitīgas tehnoloģijas.

Pašreizējā globālā ekonomikas lejupslīde nav iemesls nerīkoties, bet gluži pretēji, tā ir iespēja gūt panākumus. Vēsturiskā atbildība un iespēja Eiropai nozīmē arī celmlauža lomas uzņemšanos šajā trešajā rūpnieciskajā revolūcijā. Paldies par uzmanību!

Guido Sacconi (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties pārējiem savas grupas locekļiem, jo īpaši priekšsēdētājam Schulz kungam, kurš precīzi atspoguļoja pagājušajā pirmdienā gūtos rezultātus attiecībā uz vienošanos par regulu, kas paredz mehānisko transportlīdzekļu radīto CO2 emisiju samazinājumu.

Es vēlētos paskaidrot, kādēļ nolīgumā ar prezidentvalsti Franciju, kura ir paveikusi lielisku darbu, vajadzētu pieturēties pie automobiļu tēmas. Es paātrināju šā nolīguma panākšanu, „spiežot uz gāzes pedāļa”, ja tā varētu teikt. Tam bija divi iemesli. Pirmkārt, tādēļ, ka, pēc manām domām, ir svarīgi, lai pasākumu kopuma īstenošana virzītos uz priekšu vismaz vienā jautājumā, un, otrkārt, lai parādītu, ka, par spīti grūtībām, tomēr ir iespējams saskaņot tādas prasības kā vides aizsardzība un cīņa ar klimata pārmaiņām, no vienas puses, un konkurētspējas ekonomiskā dimensija, kā arī sociālo un nodarbinātības problēmu atrisināšana, no otras puses. Mēs apzināmies pašreizējās krīzes apmērus automobiļu rūpniecības nozarē, tādēļ ir svarīgi laikus sākt risināt šo problēmu.

Tomēr es paātrināju šo procesu vēl viena iemesla dēļ. Uzskatu, ka būtu lietderīgi pabeigt šo dokumentu vēl pirms nākamajā nedēļā gaidāmās Eiropadomes sanāksmes, lai, skarbāk izsakoties, nevienš vairs nevarētu iejaukties. Nevienas valsts valdības vadītājs vairs nevarēs šai regulai „uzlikt savu roku”. Es vērsos pie savas grupas pārstāvjiem, kas tāpat kā Davies kungs kritizē šo nolīgumu, bet neapzinās, ka būtu bijis labāk, ja citi dokumenti, piemēram, Davies kunga dokuments, kurā ir ietverts viss nepieciešamais, lai panāktu vienošanos, jau būtu pabeigti. Borloo kungs, es jums vēlētos ko teikt, ja jūs man dotu vēl mirkli laika. Mums šeit ne vienmēr izdodas panākt vienprātību, tādēļ saņemiet drosmi un nepieļaujiet līdzīgu situāciju, kāda radās vakar jautājumā par atjaunojamiem energoresursiem, kad viena valsts, kas diemžēl bija manējā, noteica šim priekšlikumam veto, tādējādi padarot vienošanos neiespējamu.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, ir aizraujoši piedalīties pasākumu kopuma klimata pārmaiņu jomā apspriešanās vispirms komitejā un vēlāk trīspusējās sarunās, kurās es piedalos kā opozīcijas referents attiecībā uz sloga sadalījuma direktīvu. Šeit Parlamentā mēs esam parādījuši izcilas spējas panākt kompromisus un nākuši klajā ar idejām, kā uzlabot Komisijas priekšlikumus, jo mēs lieliski apzināmies, ka, ja nopietni vēlamies turpināt Kioto Protokolā noteikto, tad, tiekoties Kopenhāgenas konferencē, mums jānāk klajā ar vērienīgu priekšlikumu.

Pašlaik mēs gaidām uz Padomi. Es vēlētos izklāstīt dažas galvenās problēmas. Ir svarīgi, lai Padome saprastu, ka, ja dalībvalstis vēlas elastību, tām ir jāgarantē, ka mērķi tiks sasniegti, un jāsniedz atskaites, kā arī jāapzinās sekas gadījumā, ja mērķi netiks sasniegti. Ar tukšiem solījumiem globālo sasīlšanu nevar apturēt. Jāsaprot arī, ka mēs nevaram nopirkt vajadzīgo samazinājumu ārpus ES. Tādēļ visi nepieciešamie pasākumi būtu jāveic Eiropā. Pārējam nav nozīmes, ja mēs patiešām vēlamies noslēgt starptautisku klimata nolīgumu, jo pretējā gadījumā mūsu rīcība var tikt interpretēta kā apliecinājums tam, ka mēs savu jau esam paveikuši un neko vairāk darīt nespējam. Tāpat arī mums Eiropā jārod motivācija tehnoloģiju modernizēšanai enerģētikas jomā un ar šo pasākumu kopumu jānodrošina panākumi, lai nākotnē tiktu izmantoti CO2 neitrāli enerģijas veidi. Pagājušajā gadā ES valstu vai valdību vadītāji uzņēmās vadošo lomu cīņā pret klimata pārmaiņām, kas nozīmē saistības. Parlaments tam jau ir gatavs. Tagad Padomei jāapliecina sava vēlme nodrošināt rezultātus, lai mēs kopīgi varētu priecāties par pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā kā par visskaistāko šāgada Ziemassvētku dāvanu.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, man ir dusmas un esmu neapmierināta tāpat kā tie, kuri pamatoti kritizē šī Parlamenta un Padomes pārstāvjus, kas cenšas likvidēt to, ko bijām apņēmušies attiecībā uz vērienīgo klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu.

Pašlaik ES radušās šaubas par savām emisiju samazināšanas saistībām 30 % apjomā, ko tā pati uzņēmusies, cenšas kompensēt lielāko daļu no tā, ko emisiju samazināšanā pati noteikusi, kā arī samazināt prasības izsolēs ne tikai enerģētikas, bet arī gandrīz visās pārējās nozarēs, to vietā nosakot automobiļu efektivitātes standartus, kuri ir sliktāki nekā pašreizējie, un kaunpilnā veidā arī neiesaistoties solidaritātes fondu veidošanā jaunattīstības valstīm. Tas liecina, ka ES tiesību aktu kopums klimata pārmaiņu jomā arvien vairāk izklausās pēc tukšiem vārdiem un Eiropas politiķiem netiks piedota šāda milzīga politiskās vadības neveiksme.

Es vēlētos apstrīdēt kādu šodien vairākas reizes izskanējušu sentimentālu argumentu. Mums nav jāizvēlas, vai cīnīties ar ekonomisko krīzi vai klimata pārmaiņām. Mums vajadzētu izmantot finanšu krīzi kā iespēju, lai pilnībā pārveidotu savu ekonomiku un mainītu tās virzienu, panākot ilgtspēju, kas nodrošinātu ieguvumus vides un ekonomikas jomā. Tas ir izšķirošs uzdevums visam ES projektam kopumā, un mēs nedrīkstam to neizpildīt.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šīs dienas diskusijās tiek apspriesti enerģētikas un vides aizsardzības jautājumi. Siltumnīcefekta gāzu emisiju ietekme uz klimata pārmaiņām ir acīm redzama, kaut arī pašreiz nav pietiekami novērtēti vēl citi faktori.

Es vēlētos uzsvērt, ka rīcībai šajā jomā jāpiešķir globāla dimensija. Pretējā gadījumā, kādi gan būs emisiju kraso ierobežojumu rezultāti, ja citas valstis nerīkosies līdzīgi? Tas veicinās vienīgi to, ka Eiropā ražotās preces zaudēs savu konkurētspēju un mūsu tirgos dominēs preces no tām valstīm, kuras šādu ierobežojumus nebūs ieviesušas.

Mums arī jāņem vērā situācija tādās valstīs kā, piemēram, Polijā, kur enerģijas ražošanā galvenokārt tiek izmantotas akmensogles. Būtu vienīgi godīgi atzīt neizmērojamo progresu, ko šādas valstis ir nesen panākušas oglekļa dioksīda emisiju samazināšanā.

Tādēļ klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumam ir jābūt saprātīgam un vienlaikus piepildītam ar solidaritātes garu. Tam jābūt arī novatoriskam, jānodrošina atbalsts vides un ekonomikas attīstībai, kā arī jāgarantē drošība un nākotnes perspektīvas, kam ir liela nozīme šajā ekonomikas lejupslīdes laikā.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gada martā valstu valdību vadītāji apsolīja, ka ES varētu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par vismaz 20 % līdz 2020. gadam. Tomēr ar šādu apņemšanos vien ir par maz, lai apturētu globālo sasilšanu par maģiskajiem 2°C, kas noteikti, pamatojoties uz zinātniskajiem pētījumiem, un no mums tiek pieprasīti. Tomēr tas bija solījums, kas tika dots mūsu iedzīvotājiem, un pareiza ierosme. Tādēļ es šobrīd ar lielām bažām raugos uz šā mērķa sasniegšanas līdzekli, proti, klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, kurš ar katru dienu kļūst arvien neefektīvāks.

Pagājušajā pirmdienā tika panākta neformāla vienošanās starp prezidentvalsti Franciju un Parlamenta lielajām grupām jautājumā par to, kā tiks samazinātas automobiļu radītās oglekļa dioksīda emisijas. Iznākumu nav grūti paredzēt, jo automobiļu nozarē darbība turpināsies līdzšinējā veidā. Vienkārši neaptverami! Jau 1995. gadā Komisija ierosināja samazināt oglekļa emisijas līdz 120 gramiem. Tagad, 13 gadus vēlāk, mērķis atkal attālinās. Iemesls tam ir tādas tiesību aktu nepilnības kā neesoši dati par automobiļiem, kuriem jāatbilst noteiktajām prasībām, kā arī neefektīvas finansiālās sankcijas.

Esmu noguris arī no tā, ka finanšu krīze nemitīgi tiek izmantota kā attaisnojums, lai nevajadzētu uzņemties atbildību par klimata pārmaiņu radītajām sekām. Automobiļu ražotāju nozarei bija laiks vairāk kā desmit gadu, lai pārietu uz videi nekaitīgām tehnoloģijām. Šajā gadījumā iemesls nav finanšu krīze, bet gan joprojām nenovērstā pārprodukcija, kā arī nozares nespēja veikt izmaiņas.

Sarunas par emisijas kvotu tirdzniecību tuvojas noslēgumam, un arī tās nav devušas gaidītos rezultātus. Kā piemēru šeit var minēt TAM projektus. Protams, mums ir jāatbalsta jaunattīstības valstu projekti klimata pārmaiņu jomā, bet papildus tiem ir jāpanāk emisiju samazinājums arī mūsu valstīs, jo ar šādiem projektiem nedrīkst aizstāt pašu īstenojamus pasākumus.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, slēpjoties aiz cēliem vides aizsardzības mērķiem, bagātākās valstis un uzņēmumi cenšas uzspiest klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, kas būs sāpīgs trieciens nabadzīgākajām ES valstīm. Aizbildinoties ar globālo krīzi, notiek uzbrukumi daudzu valstu, arī Polijas, kalnrūpniecības un enerģijas ražošanas nozarēm, tādējādi kavējot ekonomisko izaugsmi un izraisot darbavietu masveida samazināšanu šajās valstīs. Arī es atbalstu oglekļa dioksīda samazinājuma nepieciešamību gan Eiropā, gan visā pasaulē, bet ne par katru cenu.

Mēs nevaram vienas nakts laikā slēgt ogļu elektrostacijas vai ogļraktuves. Vēl nav par vēlu vienoties, lai panāktu visām valstīm pieņemamu kompromisu. Tomēr šāds kompromiss ir iespējams vienīgi tad, ja tiks

ņemtas vērā katras valsts ekonomikas specifiskās īpatnības. Pretējā gadījumā situācija būs uzspiesta un nevienlīdzīga, un mums ar to nevajadzētu samierināties.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana ir tikai viena maza skrūvīte visaptverošajā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma mehānismā. Tomēr arī mazām skrūvēm un maziem zobratiem ir sava nozīme. Tieši tādēļ mums un Eiropas Savienībai ir tik svarīgi uzsākt demonstrācijas projektu izstrādi un būvniecību, jo jaunās nozares un CO2 uzglabāšanas tehnoloģiju attīstību ir iespējams nodrošināt, nemazinot ieguldījumu citās jomās.

Pasaulē ir trīs lieli demonstrācijas projekti, kuriem ir citi mērķi, proti, naftas un gāzes ieguves paātrināšana. Tomēr mums nepieciešamas mūsu Eiropas demonstrācijas iekārtas, jo esam atbildīgi ne tikai par raktuvēm un tehnoloģijām, bet arī par tiesiskā regulējuma nodrošināšanu, kam jāstājas spēkā Eiropā pēc raktuvju slēgšanas.

Mums ir problēmas ar finansējumu, vismaz tā tika paziņots. Es neticu, ka tā ir īstā problēma. Paredžtais finanšu atbalsts uzņēmumiem un bankām, kā arī uzņēmējdarbības uzsākšanai ir 1800 miljardi eiro. 1800 miljardi, bet mums nav 5 vai 10 miljardu jaunām tehnoloģijām, kuras varētu kļūt nozīmīgas visā pasaulē!

Es nesen atgriezies no Ķīnas, kur apspriedām oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju, jo Ķīna plāno, ka nākotnē 60 % enerģijas ieguves avots būs ogles. Šādas tehnoloģijas ir vajadzīgas arī Dienvidāfrikai, Dienvidamerikai, ASV un Krievijai, bet mēs Eiropā nespējam uzsākt šo tehnoloģiju ieviešanu. Es uzskatu, ka mums un Padomei ir jārod vajadzīgais finansējums ar jebkādu instrumentu palīdzību neatkarīgi no tā, vai tas būs ETS vai kāds cits, lai mēs varētu kļūt par celmlaužiem tieši šo tehnoloģiju jomā.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, klimata pārmaiņu problēma ir vislielākais izaicinājums, ar ko cilvēce ir saskārusies. Eiropas Savienība ir izvērsusi vērienīgu programmu, kas paredz oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu par 20 % līdz 2020. gadam, uzlabojot energoefektivitāti un palielinot atjaunojamo energoresursu īpatsvaru kopējā ES energopatēriņā.

Šie plāni ir apliecinājums tam, ka ES vēlas uzņemties vadību cīņā ar klimata pārmaiņām visā pasaulē, tomēr tā nav vientuļa sala un nevar īstenot šos plānus viena pati. Ja mēs nepārliecināsim savus partnerus citās pasaules valstīs veikt vienlīdz vērienīgas pārmaiņas, mēs šo problēmu neatrisināsim, lai kā arī censtos to izdarīt.

Ierosinātās pārmaiņas jāīsteno visefektīvākajā veidā, lai samazinātu neizbēgamās lielās ekonomiskās izmaksas un atsevišķām valstīm uzlikto slogu. Analizējot Komisijas priekšlikumu minētajā jomā, es vēlētos vērst uzmanību uz diviem apdraudējumiem.

Pirmkārt, nepieciešamība enerģijas ražotnēm pirkt oglekļa dioksīda emisiju atļaujas izsolēs veicinās ievērojamu enerģijas cenu kāpumu, jo īpaši tajās valstīs, kur enerģijas ražošanā galvenokārt tiek izmantotas ogles. Šāda situācija nelabvēlīgi ietekmēs mājsaimniecību finansiālo stāvokli un uzņēmumu konkurētspēju minētajās valstīs. Šo problēmu varētu daļēji atrisināt, piemērojot salīdzinošās novērtēšanas metodi, kas nodrošinātu visefektīvāko risinājumu un, ņemot vērā konkrētā uzņēmuma kurināmā kategoriju, ļautu sasniegt oglekļa dioksīda emisiju samazinājumu ar iespējami zemākām izmaksām.

Otrkārt, ierosinātā emisiju tiesību piešķiršanas sistēma var veicināt CO2 emisiju pārvirzes risku uz siltuma generatoru un elektroenerģijas ražotāju rēķina. Faktiski tā nodrošina bagātākajām valstīm privilēģētu stāvokli, kas nav taisnīgs risinājums.

Minētajai sistēmai jābūt tādai, lai mazāk turīgās valstis nebūtu zaudētājas salīdzinājumā ar pārējām valstīm. Vistaisnīgākā sistēma būtu tad, ja izsolēs gūtie ieņēmumi tiktu piešķirti, pamatojoties uz iekšzemes kopproduktu.

Es aicinu Komisiju un Padomi rast saprātīgu kompromisu, lai centieni sasniegt šos mērķus neapdraudētu mūsu ekonomiku konkurētspēju un neizraisītu iedzīvotāju dzīves līmeņa pazemināšanos.

Fiona Hall (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, pateicoties referenta apņēmībai, mēs esam guvuši lielus panākumus sarunās par atjaunojamajiem energoresursiem. Žēl, ka pagājušajā naktī pilnībā neizdevās panākt vienošanos, bet vienam šī temata aspektam nevajadzētu kavēt mērķi sasniegt 20 % līdz 2020. gadam. Parlamenta deputāti ir ilgi un grūti strādājuši, lai nodrošinātu elastības mehānismu juridisko noteiktību, kas palīdzētu dalībvalstīm sasniegt mērķus atjaunojamo energoresursu jomā. Elastības mehānismu pārskatīšana 2014. gadā varētu apdraudēt visu labi paveikto darbu. Tā varētu apdraudēt arī atjaunojamo energoresursu jomas plašu attīstību un vērienīgu videi draudzīgu darbavietu izveidi, kas veicinātu tāda Eiropas reģiona kā manējā, proti, Anglijas

ziemeļaustrumu daļas, uzplaukumu. Tādēļ mēs nevaram pieņemt tekstu, kura formulējumu ir uzspiedusi viena dalībvalsts.

Tomēr daudz lielāki panākumi ir gūti attiecībā uz Direktīvu par atjaunojamiem energoresursiem. Mēs esam sagatavojuši pārliecinošu tekstu par biodeģvielām, un svarīgi ir tas, ka Parlaments pieprasījis ņemt vērā punktu par netiešām zemes izmantošanas izmaiņām. Es arī jutos gandarīts, ka dalībvalstīm tiks noteikta prasība mērķtiecīgi turpināt uzlabojumus energoefektivitātes virzienā, lai tām būtu vieglāk sasniegt mērķus atjaunojamo energoresursu jomā.

Tādēļ mums nevajadzētu zaudēt savaldību attiecībā uz Direktīvu par atjaunojamiem energoresursiem, kā arī uz klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Šiem tiesību aktiem ir efektīvi jādarbojas ne tikai ES līmenī, bet arī jābūt nenoraidāmam piedāvājumam starptautiskajās sarunās.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropa līdz šim ir bijusi līdere un vēlas saglabāt šo pozīciju arī Kopenhāgenas konferencē.

Protams, pašlaik pasaule mūs novēro, tomēr tās skatiens ir vērsts arī uz *B.Obama* administrāciju. Mums ir tiesības uzzināt, vai viņam veicas labāk, jo mums joprojām šajā jomā ir nepilnības. Kā piemēru tām var minēt problēmu ar piesārņotājiem, kā arī to, ka sarunas par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu tiek atstātas dalībvalstu ziņā.. Personīgi es esmu zaudējis jebkādu ticību. Jau ilgāku laiku mēs esam bezjēdzīgi skandējuši trauksmes zvanu. Otrpus Atlantijas okeānam esošais pasaulē lielākais izmešu radītājs ir paziņojis, ka līdz 2020. gadam tas samazinās emisijas līdz līmenim, kāds bija 1990. gadā. Citiem vārdiem, panāks 60 % emisiju samazinājumu. Turklāt tas vēlas piedāvāt izsolē 100 % kvotu. Es jautāju: „Kas gan tur slikts?” Protams, mēs nepietiekami novērtējam ieguldītās pūles, kaut arī apzināties, ka esam tālu no tā, ko pieprasa Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes zinātnieki.

ASV arod biedrības ir atbalstījušas pāreju uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni. Tam patiesi vajadzētu iedvesmot mūsu ražotājus, kuri izmanto vides, finansiālo un ekonomisko krīzi, lai masveidā atlaistu darbiniekus pēc gadiem ilgas peļņas gūšanas, nedaloties tajā ar viņiem, kā arī pēc gadiem ilgas brīvprātīgo nolīgumu par piesārņojumu apspriešanas, kas tāpat cieta neveiksmi.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, lielākās klimata pārmaiņas galvenokārt ir skaidrojamas ar sauli, kas atdod mūsu planētai apmēram 96 % sava siltuma. Pārāk liels CO₂ un metāna emisiju daudzums negatīvi ietekmē vidi, tādēļ tas jāsamazina.

No šī strupceļa mēs varam izkljūt, īstenojot radikālus tehniska un organizatoriska rakstura pasākumus, kuru mērķis ir veicināt enerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem, izvērst ekoloģiski tīras enerģijas ražošanu, kā arī paātrināt darbības, kas uzlabotu energoefektivitāti un ļautu ietaupīt enerģiju.

Tādēļ radīsies ar pārstrukturēšanu saistīti izdevumi, kā arī vajadzēs nodrošināt pasākumu īstenošanai paredzēto fondu mobilitāti, tomēr šo darbību rezultātā nedrīkst krasi palielināties maksa par elektroenerģiju, jo tas nebūtu pieņemami ne Eiropas iedzīvotājiem, ne rūpniecības nozarei. Tādēļ pašreizējā tiesību aktu kopuma versija ir lielā mērā jāpārstrādā.

Martin Callanan (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, esmu gandarīts par iespēju piedalīties šīs dienas debatēs. PPE-DE grupas vārdā es piedalījos *Sacconi* kunga ziņojuma par automobiļu izraisītajām CO₂ emisijām sagatavošanā, kā arī trīspusējās sarunās. Es vēlos apliecināt savu cieņu viņa padarītajam darbam un palīdzēt panākt vienošanos par šo tiesību aktu kopumu. Man ir tas gods paziņot, ka PPE-DE grupa pagājušajā naktī vienojās par to, ka plenārsēdes balsojumā tā atbalstīs nolīguma projektu.

Beidzot ir panākta vienošanās par šo tiesību aktu kopumu, kas palīdzēs iedrošināt automobiļu ražotājus uzsākt ekoloģiski tīrāku, videi nekaitīgu un efektīvāku automobiļu ražošanu. Cerams, ka tas būs ilgtspējīgs process, kas nemaksās šai rūpniecības nozarei darba vietas un labklājību. Līdzīgi kā *Hall* kundze, arī es pārstāvu Anglijas ziemeļaustrumu daļu, un manā reģionā ir tūkstošiem darbavietu, kuras ir atkarīgas no automobiļu ražošanas nozares, tādēļ es ceru, ka šie tiesību akti neapdraudēs tās pastāvēšanu.

Ļaujiet man teikt dažus vārdus par procesu. Mani māc raizes par to, ka šo tiesību aktu sagatavošanas procesa laikā gan Padome, gan Parlaments centās visu nepamatoti sasteigt. Vairākas reizes mēs saņēmām 60 lappušu garu dokumentu tikai stundu pirms oficiālo trīspusējo sarunu sākuma. Pat pirms pēdējās trīspusējo sarunu sanāksmes, kas notika pirmdien, Komisija iesniedza apspriešanai tehniska rakstura grozījumus jautājumu formulējumam tikai dažas minūtes pirms sarunu sākuma.

Es nedomāju, ka tas ir veids, kādā mums vajadzētu turpināt darbu. Pēc manām domām, ir slikti, ka ne Padome, ne Parlaments nav rūpīgi pārbaudījuši šos ļoti nozīmīgos tiesību aktus. Kā noprotu, tad līdzīga situācija ir arī ar dažiem citiem dokumentiem. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai visi šie tiesību akti tiktu rūpīgi pārbaudīti un lai ikvienam būtu iespēja piedalīties to apspriešanā. Mums jābūt pārliecinātiem, ka šie nozīmīgie tiesību akti ir tādi, kādiem tiem jābūt un ka tajos nav kļūdu, kuras mēs varētu pamanīt nākotnē.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man bija tas gods grupas vārdā sniegt atbildi priekšsēdētājam *Barroso* kungam par ierosināto klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Es teicu, ka es un mana grupa no sirds atbalstām mērķus vides politikas jomā. Tā ir joprojām. Mēs nevaram mainīt savas domas šajā jautājumā. Tomēr es jau tajā laikā norādīju uz ogļskābās gāzes pārvirzes problēmu, un man bija skaidrs, ka komisāri un Komisija nav darījuši visu iespējamo, lai to novērstu. Tagad ir jāatgūst nokavētais.

Es pateicos prezidentvalstij par tās neatlaidīgajiem centieniem kopā ar parlamenta deputātiem rast risinājumu. Nav runa par atteikšanos no mērķiem, bet par to, ka nozarēm, kuras izmanto jaunākās vides tehnoloģijas, ir jādod piemērotas sākotnējās priekšrocības. Nav runa arī par to, ka šīs nozares vajadzētu mudināt pamest Eiropas Savienību kopā ar daudzajām darba vietām un vides piesārņojumu.

Atbilstoša forma ir jāpiešķir arī jau iepriekš minētajai salīdzināmās novērtēšanas sistēmai. Tas ir arī jautājums par stabilas plānošanas veicināšanu. Pašlaik nav lietderīgi noteikt principus un tad atlikt to īstenošanu uz vairākiem gadiem, līdz Komisija būs tos padziļināti izanalizējusi. Uzņēmumiem ir vajadzīgs stabils plānošanas mehānisms, lai tie laikus varētu veikt ieguldījumus.

Pēdējais nozīmīgais punkts ir tāds, ka ieņēmumi no maksājumu palielinājuma faktiski būtu jāizlieto vides mērķu sasniegšanai, ieguldot tos mūsu pašu nozares modernizēšanā, lai risinātu ar vides aizsardzību saistītas problēmas ES, vai pat ārpus ES robežām. Es nedomāju, ka finanšu ministriem vajadzētu ļaut ar šo naudu nozust. Tā ir jāizlieto vides aizsardzības mērķiem.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ES vides politika ir saskārusies ar reālās situācijas pārbaudi. Eiropas ekonomika brūk, un mēs šeit prātojam, kā tai uzlikt vēl papildu šķēršļus.

Emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai vajadzētu veicināt emisiju samazinājumu, diemžēl pirmām kārtām tā veicinās cenu kāpumu. Tas palielina darba vietu eksporta draudus. Tikmēr pārējās pasaules valstis mūs mierīgi vēro. Ķīna gaida izdevīgu brīdi, lai varētu uzsākt tērauda ražošanu, ja Eiropā tas vairs nebūtu iespējams.

Ne velti šonedēļ Briselē 11 000 tēraudlietuvju strādnieku piedalījās demonstrācijā, pieprasot savu darba vietu saglabāšanu. Es atzinīgi vērtēju *Swoboda* kunga teikto par salīdzināmās novērtēšanas sistēmu, tomēr sociāldemokrātu atklāsme nāk par velti.

Es esmu pārliecināts, ka mēs sevi pārāk augstu novērtējam, ja domājam, ka varam ietekmēt globālo klimatu, īstenojot politiska rakstura pasākumus. 21. gadsimtā panākumus gūs tās sabiedrības, kuras spēs saprātīgi atbildēt uz diviem jautājumiem, proti, no kurienes mēs iegūstam savu enerģiju un cik efektīvi to izlietojam? Politika, kas paredz īpaši dārgu, uz ideoloģiju balstītu, CO₂ samazinājumu līdzīgi kā tā, kura jau Eiropā tiek īstenota, nenodrošinās panākumus.

Angelika Niebler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godātais Padomes priekšsēdētāja kungs, godātie komisāri, kolēģi deputāti, es uzskatu, ka klimata aizsardzības tiesību aktu kopums ir uz pareizā ceļa. Šodien es tikai vēlētos izmantot sev atvēlētās divas minūtes, lai runātu par emisijas kvotu tirdzniecības jautājumu, jo man tas ir visaktuālākais.

Ļaujiet man šajā sakarībā palūkoties pāri okeānam uz ASV. Ko dara amerikāņi? *Barack Obama* ir iepazīstinājis ar jauno plānu enerģētikas jomā. To lasot, rodas gandarījums, jo tajā formulētie mērķi ir līdzīgi mūsējiem, proti, siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums līdz 2020. gadam, atjaunojamo energoresursu īpatsvara palielinājums kopējā enerģijas patēriņā, enerģijas un naftas patēriņa samazinājums, miljoniem automobiļu ar elektromotoru (elektromobiļu) saražošana līdz 2015. gadam. Tie visi ir mums zināmi un visnotaļ atbalstāmi projekti un mērķi.

Tomēr rodas nopietns jautājums, proti, kā amerikāņi to paveiks? Pastāv atšķirības starp to, ko darām mēs Eiropā un to, ko dara viņi. Amerikāņi veic nozīmīgus ieguldījumus rūpniecības nozarē. ASV valdība strādā pie ekonomikas atveseļošanas programmas 500 līdz 700 miljardiem dolāru vērtībā un apgalvo, ka lielākā daļa šīs naudas tiks izlietota atjaunojamo energoresursu attīstībai un videi nekaitīgu tehnoloģiju ieviešanai. Ja ieskatāmies amerikāņu vēlēšanu manifestā, tad redzam, ka tajā ir runa par miljardiem lielu atbalstu rūpniecības nozarei, lai atjaunotu tās konkurētspēju pasaules tirgū.

Ko darām mēs? Iedziļinoties mūsu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, konstatējam, ka mūsu rūpniecības nozare ik gadus tiek aplikta ar 70 miljardiem eiro lielu nodokli. Papildu nodoklis 70 miljardu eiro apmērā mūsu rūpniecībai! Uzskatu, ka jautājums par to, kā saglabāt iekšzemes ražošanas nozaru konkurētspēju un kā novērst to, ka mūsu uzņēmumi aiziet no Eiropas, ir pilnībā pamatots.

Es atbalstu vienīgi regulu par klimata aizsardzības tiesību aktu kopumu, kas garantēs to, ka mums nebūs ogļskābās gāzes pārvirze un ka Eiropā tiks saglabātas iekšzemes ražošanas nozares.

(Aplausi)

Atanas Paporizov (PSE). – (BG) Es vēlētos atzīmēt, ka man un maniem kolēģiem ir ļoti svarīgi panākt risinājumu par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, lai ES varētu būt vadošā valsts sarunās par starptautisko nolīgumu. Tomēr vienlaicīgi es ar nožēlu vēlos paust savu sarūgtinājumu par to, ka no brīža, kad tika parakstīts Kioto Protokols, līdz šai dienai nav gūti panākumi vienā no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm svarīgākajiem jautājumiem, proti, attiecībā uz emisiju samazinājumu. Es uzskatu, ka ir jārod risinājums jautājumā par kompensāciju mehānismu, ņemot vērā šo valstu centienus, kā arī to ekonomiskās attīstības līmeni, jo jautājums par minēto valstu ekonomikas pārstrukturēšanu pēdējo gadu laikā ir bijis visai aktuāls.

Jūtos gandarīts, ka *Borloo* kungs minēja nākamajā nedēļā gaidāmo sanāksmi, kuras laikā šo jautājumu varētu atrisināt. Kas attiecas uz elektroenerģijas kvotu tirdzniecību, ir ļoti svarīgi, lai tiktu izvērtēta dažādu valstu minētās nozares iekļaušana šajā procesā. Dažas valstis ir noslēgušas ilgtermiņa nolīgumus, tādēļ labs risinājums valstīm, kuru tirgus nav pietiekami iekļāvis emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, būtu šādu kvotu pakāpeniska ieviešana. Es atzinīgi vērtēju centienus rast risinājumu jautājumā par oglekļa emisijām un uzskatu, ka Komisijas sniegtā jaunākā informācija palīdzēs rast tādu risinājumu, kas aizsargās rūpniecības nozari tajās valstīs, kuras konkurē ar ārpus ES esošajām kaimiņvalstīm.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai ir vajadzīgais potenciāls, lai kļūtu par globālo līderi cīņā ar klimata pārmaiņām, un tieši to sagaida mūsu iedzīvotāji. Tādēļ ir ļoti svarīgi panākt vienošanos par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu pirmajā lasījumā ne tikai tādēļ, lai attaisnotu viņu cerības, bet arī, lai apliecinātu vienotu nostāju Kopenhāgenas konferencē. Es vēlētos pateikties saviem kolēģiem, kuri aizvadīja garas stundas, cenšoties sasniegt šo mērķi.

Ir svarīgi saglabāt mūsu tālejošos mērķus, tomēr vienlaikus mēs nedrīkstam atstāt bez ievēribas finansiālās krīzes dramatisko ietekmi uz Eiropas rūpniecības konkurētspēju, kas lielā mērā ir cietusi no šīs krīzes. Šajā jaunajā ekonomiskās situācijas kontekstā ir svarīgi izvērtēt dažādu dalībvalstu rūpniecības infrastruktūras, un jāatzīst, ka dažas no tām īsā laika posmā ir veikušas plaša mēroga reorganizāciju un modernizēšanu.

Tādēļ mums jāpiešķir dalībvalstīm un to rūpniecības nozarēm pietiekami liela un atbilstīga rīcības brīvība, lai tās varētu panākt CO2 emisiju samazinājumu.

Anders Wijkman (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kamēr mēs apspriežam emisiju samazinājumu par 20 % vai ideālā gadījumā par 30 % līdz 2020. gadam, arvien vairāk zinātnieku uzskata, ka mums jāpaveic daudz vairāk. Iemesls tam ir jaunākais zinātniskais pētījums, ar kuru bija iespēja iepazīties pēc Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) ziņojumiem, un tas apliecina, ka klimata pārmaiņas norit daudz straujāk un ir nopietnākas nekā eksperti pirms dažiem gadiem lēsa.

Vissatraucošākā jaunā informācija attiecas uz klimata sistēmas, okeānu un sauszemes ekosistēmu mijiedarbību. Okeāni un sauszemes veģetācija līdz šim ir neitralizējuši sasilšanu, absorbējot vairāk nekā pusi no cilvēku radītajām emisijām. Taču minētās absorbcijas spējas globālās sasilšanas rezultātā ir apdraudētas, turklāt tās samazinās lielāko ekosistēmu, jo īpaši mežu, pārmērīgas izmantošanas un iznīcināšanas rezultātā. Mēs varam kontrolēt emisijas, bet nespējam ietekmēt šādu planētas sistēmas pozitīvu absorbcijas spēju. Pēc manām domām, mūsu centieni mainīt situāciju ir pārāk vāji. Tomēr mums jāpieņem lēmums un jācer, ka mēs varam pakāpeniski vairojot centienus un izvērst sadarbību ar pārējām pasaules valstīm.

Kas attiecas uz tiesību aktu kopumu, es esmu nobažījies par to, ka tiek apšaubīta izsoļu nepieciešamība. Izsoles ir vajadzīgs tādēļ, lai veicinātu jauninājumus un palielinātu ieņēmumus adaptācijas procesa, kā arī ieguldījumu veicināšanai vides aizsardzības jomā jaunattīstības valstīs. Esmu nobažījies arī par ierosināto kompensāciju apmēriem. Pēc manām domām, šādā veidā mēs atliekam tehnoloģiju pārveidošanas uzsākšanu šajā zemeslodes daļā.

Es esmu galvenokārt piedalījies sarunās par atjaunojamajiem energoresursiem. Vislielākās grūtības sagādāja jautājums par ilgtspējas kritērijiem. Vakar vakarā mēs ar Padomi vienojāmies par daudz vērienīgāku

siltumnīcefekta gāzu samazinājumu, izmantojot biodegvielu, kā arī par zemes izmantojuma netiešās ietekmes iekļaušanu aprites cikla analizē. Uzskatu, ka tas ir apliecinājums vēlmei uzņemties atbildību.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka jautājums par klimata pārmaiņām atšķiras no visiem pārējiem jautājumiem. Mēs, piemēram, varam apspriest sīki izstrādātus budžeta līmeņus, bet nevaram noslēgt darījumus ar dabu.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi, klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums, kuru mēs šodien apspriežam, ir apliecinājums spējai panākt kompromisu. Tas ir kompromiss starp rūpniecības nozares interesēm, nepieciešamību aizsargāt vidi un, protams, vajadzību pēc darba vietām un to aizsardzību Eiropā, kas pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos ir jo īpaši aktuāli. Minētais tiesību aktu kopums atspoguļo arī kompromisu starp ES rūpnieciski attīstītajām valstīm un tām Eiropas valstīm, kurās rūpniecībai nav tik liela nozīme. Kā visi daudzsološi kompromisi arī šis ir visu iesaistīto pušu saprātīgas piekāpšanās apliecinājums. Es nelokāmi ticu mūsu spējai panākt kompromisu gan jauno, gan veco, gan lielo, gan mazo, kā arī vairāk un mazāk rūpnieciski attīstīto dalībvalstu starpā neatkarīgi no tā, vai šīs valstis atrodas Eiropas rietumu, austrumu, ziemeļu, dienvidu vai centrālajā daļā. To apliecina vienošanās par regulām, kas paredz transportlīdzekļu radīto CO₂ emisiju samazinājumu, un direktīvām, kas paredz atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu.

Dāmas un kungi, Eiropas Savienība vairākās jomās, arī enerģētikas un klimata politikas, ir paraugs citiem pasaules reģioniem. Mums ir ļoti svarīgi pēc iespējas ātrāk pieņemt klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu un kopā ar jauno ASV administrāciju uzņemties vadību nākamā gada Kopenhāgenas konferencē.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, atjaunojamo energoresursu īpatsvara palielināšana un ilgtspējīgas attīstības veicināšana ir pozitīvi vērtējami pasākumi visos reģionos. Tie ne tikai labvēlīgi ietekmēs klimatu, bet arī palīdzēs radīt jaunas darba vietas un atvieglos piekļuvi energopakalpojumiem. Tomēr liela nozīme ir dažādu reģionu atšķirībām. Piemēram, ziemeļu reģiona aukstais klimats un mežrūpniecības būtiskā nozīme tajā ir jāizvērtē rūpīgāk, pieņemot galīgos lēmumus. Es arī vēlētos uzsvērt, ka ziemeļos ir daudz nosusinātu purvu, un tur enerģijas ražošanā liela nozīme ir kokmateriālu un kūdras ilgtspējīgai izmantošanai. Es ceru, ka arī šis jautājums tiks rūpīgi izvērtēts.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt prezidentvalsti Franciju par to, ka tā ir veltījusi tik lielu nozīmi klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumam, kā arī par to, ka tā atkārtoti noklausījās Parlamentā izteiktos komentārus, kuri diemžēl netika uztverti pietiekami nopietni.

Mani kolēģi deputāti, Eiropas Savienība vienmēr ir atrisinājuši savas problēmas pat visgrūtākajos apstākļos. Arī pašlaik ir grūti laiki. Ir svarīgi, lai mēs cits citā ieklausītos un būtu atvērti pretargumentiem. Mēs vienmēr esam to spējuši.

Es arī vēlētos izmantot iespēju un nomierināt *Turmes* kungu. Kas attiecas uz manu valsti, tad mēs esam pilnībā gatavi pieņemt tiesību aktu kopumu pēc iespējas ātrāk. Parlaments ir informēts par ierosinātajiem grozījumiem. Tie nekādā veidā neapdraud tiesību aktu kopuma galveno mērķi, proti, emisiju samazinājumu.

Mums neapšaubāmi ir vajadzīgs šis klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums, un mums tas vajadzīgs cik vien ātri iespējams. Nevienš to nezina labāk par Poliju. Mēs esam atbildīgi par Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām īstenošanas rezultātiem un zinām, ka bez minētā tiesību aktu kopuma nespēsim gūt panākumus starptautiskajās sarunās. Ar to es domāju tādu tiesību aktu kopumu, kas palīdzēs sasniegt visus noteiktos mērķus līdz 2020. gadam un kuru būs vieglāk pieņemt mūsu, proti, Eiropas, ekonomikā.

Tikai šāda veida tiesību aktu kopums var būt par modeli pārējiem. Vienīgi stipra un neapdraudēta ekonomika palīdzēs nodrošināt ieguldījumus klimata aizsardzībā. Ja mēs ekonomiku novājināsim, kur iegūsim līdzekļus cīņai ar klimata pārmaiņām? Tādēļ šīs diskusijas ir tik nozīmīgas, un vienlīdz svarīgi ir arī uzklaut citam cita argumentus.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos uzsvērt to, ko jau daudzi citi ir teikuši, proti, ka, pirms mēs runājam par lēmumiem un tos apspriežam, jāatceras, ka rezultātus var gaidīt vienīgi tad, ja tiks īstenoti lēmumi, kurus 2007. gada martā pieņēma valstu vai valdību vadītāji. Turklāt ir jābūt iespējai īstenot jau pieņemtos lēmumus.

Tādēļ, kā jau minēja vides komisārs *Dimas* kungs, ir ļoti svarīgi panākt līdzsvaru starp rīcības brīvību un tiesību aktu efektīvu īstenošanu. Eiropas Savienībai ir jārikojas, un es vēlos izteikt savu atbalstu referentei *Satu Hassi* kundzei par viņas teikto, proti, ka mūsu pienākums ir pieņemt lēmumus Eiropas Savienībā. Vienīgi tā mēs varēsim garantēt sev to, par ko daudzi no mums runā, proti, pārvarēt ekonomisko krīzi, ieviešot ekoloģiskus jauninājumus, kā arī veicot ieguldījumus jaunās tehnoloģijās un to izstrādē. Ja vien mēs

nepārliecināsimies, ka šīs prasības attiecas arī uz mums, nebūs motivācijas uzsākt jaunu tehnoloģiju izstrādi rūpniecības nozarē. Tādēļ es esmu nedaudz nobažījies par to, vai piešķirt atsevišķām valstīm īpašu rīcības brīvību, jo tās var būt zaudētājas un nesaņemt tehnoloģiskos ieguvumus kā citas ES valstis.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE) – (BG) Ilgtermiņa politikas nepārtrauktība gan katras dalībvalsts, gan Eiropas līmenī attiecībā uz atjaunojamo energoresursu izmantošanas palielināšanu, kā arī ieguldījumu nodrošināšanu ir galvenie faktori, lai veicinātu videi nekaitīga enerģētikas tirgus ilgtspējīgu attīstību, kā arī lai sasniegtu 2020. gadam noteiktos mērķus ekonomiski efektīvā veidā. Lai izmantotu dažādas videi nekaitīgas tehnoloģijas, ir vajadzīga virkne dažādu instrumentu. Vai tās būs tarifu shēmas, ieguldījumu dotācijas vai kāds cits instruments ir atkarīgs no attīstības līmeņa un alternatīvu avotu izmantošanas iespējām. Minētie instrumenti jāpiemēro tā, lai dažādu enerģētikas tirgus dalībnieku starpā nerastos postoša konkurence. Šāda komplicēta stratēģija varētu veicināt kaitīgo emisiju samazināšanu un palielināt energoapgādes drošību. Šis ir ekonomikas efektīvas funkcionēt spējas un mūsu iedzīvotāju prātu nomierināšanas galvenais nosacījums.

Françoise Grossetête (PPE-DE) – (FR) *Borloo* kungs, *Piebalga* kungs, *Dimas* kungs, dāmas un kungi, pirmām kārtām es vēlētos izteikt pateicību prezidentvalstij Francijai par tās ieguldītajām pūlēm, lai pabeigtu klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu.

Šeit tas ir. Tāpat kā mēs diskutējam par klimata pārmaiņu problēmu mums jādiskutē par finansiālo krīzi. Tieši ekonomiskā krīze un izejvielu resursu samazināšanās veicinās vērienīgu rūpniecisko revolūciju.

Tādēļ es saku „jā” trīs reiz divdesmit mērķim, „jā” ekoloģiski tīriem dzinējiem, „jā” atjaunojamiem energoresursiem ar enerģijas veidu dažādošanu, bet es saku „nē” ogļskābās gāzes pārvirzei un „nē” pārvietošanai. Mums jāatbalsta pētījumi un jauninājumi, kā arī jāpalīdz mūsu uzņēmumiem un ekonomikai kopumā pēc iespējas nesāpīgāk pārciest pārejas periodu.

Vienošanās par automobiļu radītajām CO₂ emisijām bija ļoti paveikts darbs, kaut arī es uzskatu, ka sankciju amplitūda tomēr ir nesamērīga. Kas attiecas uz oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu, mēs gaidām vienošanos par finansējumu. Jautājumā par emisiju kvotu piešķiršanu ir ļoti svarīgi rast taisnīgu, reālu atrisinājumu. Atzinīgi ir vērtējama arī aprēķinātās robežvērtības noteikšana. Mēs zinām, ka darāmā joprojām ir daudz. Ir ļoti svarīgi panākt vienošanos pirmajā lasījumā. Mūsu uzņēmumi un attiecīgās nozares gaida no mums skaidrus lēmumus, lai varētu plānot ieguldījumus.

Ko cilvēki teiks par Eiropas Savienību, kura ir tik ambicioza un sevi uzskata par piemēru citā ar globālajām klimata pārmaiņām, ja tā nenodrošinās nolīguma parakstīšanu līdz gada beigām? Es pat nevēlos domāt, cik tas būs absurdi, ja Eiropa nākamā gada Kopenhāgenas konferencē nespēs panākt minēto vienošanos, neskatoties uz to, ka tik ļoti cenšas ikvienu pārliecināt par savu taisnību.

Tādēļ es vēlētu veiksmi prezidentvalstij Francijai un vēlreiz to apsveicu par padarīto darbu.

Edite Estrela (PSE) – (PT) Priekšsēdētāja kungs, klimata pārmaiņas ir mūsdienu lielākā problēma, tādēļ ir steidzami jārikojas, lai mazinātu globālo sasilšanu. Kopenhāgenas konference ir pēdējā iespēja izvairīties no sabrukuma laikā, kad ASV ir paudusi pozitīvu nostāju šajā jautājumā. Līdz ar *B.Obama* ievēlēšanu prezidenta amatā, Eiropas Savienībai ir jānāk klajā ar pamatotu un tālejošu priekšlikumu, lai mobilizētu pārējos reģionus.

Kas attiecas uz jautājumu par sloga sadalījumu, kuram es rūpīgi sekoju līdz kā Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas opozīcijas referents, par ko, es ceru, mums izdosies panākt vienošanos, uzskatu, ka dalībvalstīm ir jāsamazina CO₂ emisijas ne tikai izmantojot no ārpusē piešķirtos kredītus, bet arī pašu spēkiem. Ekonomiskā krīze nav vides politikas rezultāts, kā daži uzskata, bet to ir izraisījis nemākulīga pārvaldība un, šo jautājumu, iespējams, vajadzētu risināt policijai, nevis politiķiem.

Eiropas Parlaments pilda savu mājas darbu un jācer, ka to darīs arī Padome, nepakļaujoties dalībvalstu egoismam un nepatiesiem argumentiem. Jaunu tehnoloģiju izstrāde nodrošinās ekonomikai jaunas iespējas un radīs jaunas darba vietas.

Padomes priekšsēdētāja kungs un mani kolēģi deputāti, savu runu es vēlētos beigt ar lūgumu pielikt visas pūles, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā. Pasaulei ir vajadzīgs starptautisks nolīgums, un iedzīvotāji gaida no mums konkrētu rīcību.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE) – (BG) Klimata pārmaiņas norit straujāk nekā bijām paredzējuši. Ja Eiropas Savienība vēlas būt līdere 2009. gada ANO Kopenhāgenas konferences sarunās par globālo nolīgumu citā ar klimata pārmaiņām pēc 2012. gada, tad ir jāpanāk siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums Eiropas Savienības dalībvalstīs. Lai dalībvalstis varētu efektīvi samazināt kaitīgās emisijas, ir jāapsver 100 % kvotu

izsoles pakāpeniska piemērošana elektroenerģijas ražošanas nozarē, kā arī jāpagarina pārejas periods. Jaunajās dalībvalstīs primārais enerģijas avots joprojām ir ogles. Šajās valstīs pāreja uz alternatīviem enerģijas avotiem notiek lēnāk, tādēļ kaitīgo emisiju samazināšanas pasākumi var radīt nevēlamas sekas sociālajā jomā. Lai noteiktajiem pasākumiem būtu pozitīva ietekme, es aicinu Komisiju un Padomi ņemt vērā Kioto Protokolā paredzēto saistību izpildi līdz šim laikam, kā arī katras atsevišķās dalībvalsts patiesu gatavību šiem pasākumiem.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es vēlētos pateikties visiem runātājiem, arī Komisijas un prezidentvalsts pārstāvjiem, kā arī maniem kolēģiem deputātiem par padarīto darbu un vēlēšanos risināt šos jautājumus.

Es vēlos minēt četrus punktus, kurus uzskatu par būtiskiem konkrētās problēmas risināšanā. Pirmkārt, mūsu ogļu patēriņš turpina palielināties planētas lielo reģionu līdz šim vēl nepieredzētas attīstības rezultātā. Otrkārt, šāda pieaugoša ogļu patēriņa dēļ palielinās arī CO₂ emisijas. Treškārt, mēs nedrīkstam aizmirst, ka rūpniecības konkurētspēja pašlaik tiek vērtēta globālā līmenī. Ceturtkārt, kas ir ne mazāk svarīgi, mums jāatceras, ka tad, kad runājam par ekonomiku, mēs galvenokārt runājam par cilvēkiem. Ja ar ekonomiku viss būs labi, cilvēki dzīvos labklājībā, bet ja nē, tad situācija izvērsīsies pretēji.

Divi pēdējie punkti nozīmē to, ka nedrīkst bez iemesla graut Eiropas rūpniecības konkurētspēju šajos īpaši grūtajos laikos, kad nav tādu starptautisku noteikumu un prasību, kurus varētu piemērot līdzīgām nozarēm citās pasaules valstīs. Divi pirmie punkti nozīmē, ka mums ir vajadzīgs reāls, praktiski lietojams un efektīvs starptautisks nolīgums, kas aptvertu lielākās CO₂ emitējošās valstis, kuras vienlaicīgi arī ir lielākās ogļu patērētājas. Bez šāda nolīguma mēs nevarēsim efektīvi sasniegt galveno mērķi, proti, panākt CO₂ emisiju samazinājumu.

Prezidentvalsts un Komisijas pārstāvji, dāmas un kungi, būt par līderi nozīmē ierosināt priekšrakstus, kas ļautu mums sasniegt mūsu mērķus. Viss pārējais nav nekas vairāk kā vienīgi fantāzijas.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Neviena no Eiropas Savienības valstīm vēl nav saskārusies ar tādām problēmām, kādas gada laikā ir sagaidāmas Lietuvā, proti, problēmas enerģētikas nozarē. Saskaņā ar Pievienošanās līgumu Lietuvai ir jāslēdz Ignalinas atomelektrostacija, kas valstī ražo apmēram 70 % elektroenerģijas. Komisijas priekšlikumā Lietuvai ir apstiprināts neliels siltumnīcefekta gāzu emisiju pieaugums, salīdzinot ar 2005. gadu, bet šajā priekšlikumā nav izvērtētas Ignalinas atomelektrostācijas slēgšanas sekas, kas pārējās Lietuvas spēkstacijas radīs divreiz lielāku minēto gāzu emisiju daudzumu. Pēc 2009. gada Lietuva būs vienīgā Eiropas Savienības jaunā dalībvalsts, kurai nebūs emitēšanas atļaujas. Tas viss negatīvi ietekmēs rūpniecību un valsts ekonomiku, kā arī privātos lietotājus. Ir paredzams arī elektroenerģijas divkāršs vai pat vēl lielāks cenu kāpums.

Pieaugošā fosilo kurināmo enerģijas avotu izmantošana palielinās emisijas par 5 miljoniem tonnu gadā. Tādējādi līdz brīdim, kad tiks uzbūvēta jaunā spēkstacija, Lietuva cer saņemt atbrīvojumu, kura apjoms atbilstu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas noteikumos paredzētajam ikgadējam emisiju kvotu piešķirumam. Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums ir īpaši nozīmīgs un delikāts. Es saprotu, ka katrai valstij ir savas problēmas un īpatnības. Būtu skumji, ja pieprasījumi pēc izņēmumiem negatīvi ietekmētu šo trauslo dokumentu, kurš tik ļoti ir vajadzīgs gan Eiropai, gan visai pasaulei. Tomēr situācija Lietuvā tiešām ir dramatiskā un unikāla, jo mums nav savienojuma ar Rietumeiropas elektroenerģijas tīklu, un es lūdzu trīspusējo sarunu dalībniekus to ņemt vērā.

John Bowis (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, visu uzmanība šobrīd ir pievērsta galvenajiem jautājumiem, tādēļ es uzskatu, ka mēs gūstam panākumus. Tomēr, ministra un komisāra kungi, jūs neesat sadzirdējuši to, ko jums būtu vajadzējis sadzirdēt, proti, valstis ar zemiem ienākumiem. Daži no mums ir atgriezušies no Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļu sanāksmes Papua-Jaungvinejā, un mēs zinām, ka valstis ar zemiem ienākumiem ir mūsu līdzšinējās izaugsmes vislielākie upuri, tādēļ tām nepieciešams mūsu atbalsts.

Klusā okeāna salas vārda tiešā nozīmē gremdē vilņi. Globālās sasilšanas rezultātā šajā reģionā rodas jaunas slimības, malārijas odi un tropu drudzis. Atgriežoties pie vēstulēm no Eiropas perifērajiem jūras reģioniem, jāatzīmē, ka tajās minēta tāda pat problēma. Tajās paustā bezcerība ir pamudinājums mums veikt nepieciešamos šo valstu atbalsta pasākumus.

ĀKK sanāksmē mēs bijām liecinieki tam, kādas ir sekas, ja nenotiek cīņa ar klimata pārmaiņām un tās netiek novērstas. Pat tad, ja mums izdosies sasniegt mērķi par 2° C samazināt globālo sasilšanu, par 25 % samazināsies ūdens pieejamība, bet par 10 % — kultūraugu ražība. Aplēses liecina arī, ka par 50 miljoniem

palielināsies ar malāriju slimo cilvēku skaits un būs par 10 miljoniem vairāk piekrastes applūšanas rezultātā apdraudētu cilvēku, kā arī dramatiski palielināsies elpošanas orgānu, kardiovaskulāro un pārnēsājamo slimību skaits, kā arī saslimšanu skaits ar ādas vēzi un redzes problēmām.

Ja viņi cietīs neveiksmi, tad tas notiks arī ar mums. Viņu slimības jau ir kļuvušas par mūsu slimībām. Viņu migrācija kļūs par mūsu migrāciju. Viņu bezcerība radīs bezcerību mūsos, jo viņi šķērso arī mūsu robežas, un tas ir tikpat daudz mūsu pašu, cik viņu labā palīdzēt uzlabot situāciju, un tas jādara nekavējoties.

Britta Thomsen (PSE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ļaujiet man sākmā izteikt pateicību mūsu referentam *Turmes* kungam par viņa iespaidīgo darbu pie Direktīvas par atjaunojamiem energoresursiem. Es vēlētos pateikties arī Parlamenta sekretariātiem, padomniekiem un palīgiem. Diemžēl mums neizdevās pabeigt sarunas ar Padomi pagājušajā naktī, kaut arī mūsu, proti, Parlamenta, mērķis bija panākt vienošanos, un mēs bijām gatavi piekāpties. Kā jūs zināt, lai panāktu vienošanos, ir vajadzīga abu pušu vēlme. Kā Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas minētās direktīvas referents, es gaidīju šo dienu, kad stāvēšu jūsu priekšā ar pilnībā apspriestu tiesību aktu kopumu. Šī direktīva radikāli pārveidos Eiropas enerģētikas politiku un ļaus atbrīvoties no vairākiem simtiem gadu ilgušās naftas un gāzes atkarības. Šāda atkarība ir nodarījusi kaitējumu mūsu videi un izraisījusi karus, nemieru un nevienlīdzību visā pasaulē. Tādēļ ir svarīgi, lai šajā nolīgumā būtu salikti visi punkti uz „i”.

Mēs jau esam panākuši, ka tiks noteikti skaidri un stingri ilgtspējas kritēriji attiecībā uz mūsu automobiļu biodegvielu. Mēs esam panākuši arī to, ka tiks ierobežots dažādu būvju milzīgais enerģijas patēriņš un vēja turbīnu un saules bateriju ražotāji saņems garantijas, ka Eiropa veiks ieguldījumus atjaunojamo energoresursu jomā. Pēdējais klupšanas akmens ir tāds, ka esam spiesti kavēties pie saistošajiem mērķiem līdz 2020. gadam. Problēma ir tā, ka vienošanos aizkavē viena dalībvalsts. Tādēļ viss, ko es varu darīt, ir aicināt Padomi atkārtoti izvērtēt savu nostāju, lai ļautu Eiropai iegūt tik ļoti vajadzīgo nolīgumu enerģētikas jomā.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, viens no svarīgākajiem Eiropas un Eiropas Savienības uzdevumiem ir uzņemties starptautiskas saistības un nopietni uztvert globālos mērķus klimata politikas jomā. Arī viens no svarīgākajiem uzdevumiem prezidentvalstij Zviedrijai būs nodrošināt, lai Kopenhāgenas konferencē tiktu noteiktas minētās saistības.

Es uzskatu, ka, apspriežot šos jautājumus, ir svarīgi atcerēties, ka Kopenhāgenas konferences veiksmīgs rezultāts attiecībā uz starptautiskajām saistībām ir daudz svarīgāks par pašreiz apspriežamā tiesību aktu kopuma daudzajām detaļām. Tādēļ ir tik svarīgi nodrošināt tiesību aktu kopumu klimata pārmaiņu jomā, kas palīdzēs sasniegt noteiktos mērķus.

Es uzskatu, ka mums ir jābūt praktiskākiem, izvēloties mērķu sasniegšanas līdzekļus. Ja mēs tādi būsīm un vienlaicīgi spēsim sasniegt mērķus, tad arī varēsim būt pārliecināti, ka saņemsim plašu atbalstu un ka dalībvalstīm būs nezūdoša vēlme pildīt noteiktās saistības. Tas ir ļoti svarīgi, un tā ir perspektīva, no kuras vadoties mēs turpināsim īstenot centienus.

Es vēlētos uzsvērt, ka ir svarīgi īstenot tās ierosmes, kuras garantē vislabākos rezultātus. Tādēļ mums jāveic ieguldījumi tajās valstīs, kurās iespējami vislabākie rezultāti. Tomēr tas nenozīmē, ka mums sev jāizvirza zemākas prasības, bet ir svarīgi apzināties, ka būs jākoncentrējas uz to, ko patiešām varam izdarīt, lai palīdzētu citām valstīm.

Visbeidzot, izsoļu rezultātā iegūtie līdzekļi ir jārezervē dalībvalstīm dažādu pasākumu īstenošanai citās valstīs.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šobrīd, kad klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā tiek veikti pēdējie uzlabojumi, emocijas sit augstu vilni. Daži apgalvo, ka klimata problēmu risināšanu var atlikt līdz laikam, kad būs beigusies krīze, bet tā nav laba doma. Pirmkārt, ir ļoti svarīgi rīkoties nekavējoties, lai novērstu globālo sasilšanu, kas norit straujāk nekā bija iepriekš teikts. Otrkārt, mūsu naftas krājumi ir gandrīz beigušies, tādēļ būs pilnībā jāpāriet uz ilgtspējīgu energoapgādi. Treškārt, efektīva klimata politika ir labs ierocis pret ekonomikas lejupslīdi.

Ieguldījumi ilgtspējīgas energoapgādes nodrošināšanā, ekoloģiskās enerģijas infrastruktūras attīstībā, kā arī energoefektivitātes veicināšanā palīdzēs radīt miljoniem darba vietu, un par to nevajadzētu vīpsnāt. Ir lieki teikt, ka mums jārūpējas, lai tērauda, papīra un automobiļu ražotņu darbaspēks neaizplūstu uz ārzemēm. Šobrīd šķiet, ka tiesību aktu kopuma sagatavošana norit pareizajā virzienā, tomēr mums jārūpējas, lai tas gala rezultātā neklūtu par „tukšu čaulu”.

Jebkurā gadījumā, mums jābūt apmierinātiem ar panākto vienošanos attiecībā uz Degvielas direktīvu. Uz padziļinātu analīzi pamatotais CO2 emisiju samazinājums par 10 % ir pozitīvs laikā, kad naftas uzņēmumi

arvien vairāk pievēršas benzīna un dīzeļdegvielas ražošanai. Tādējādi ar Degvielas direktīvu tiks veicināts emisiju samazinājums visā pasaulē, palielināsies elektroenerģijas izmantošana autotransporta nozarē, kā arī tiks nodrošināta efektīvāka, stingrām ilgtspējas prasībām atbilstoša biodegvielas izvēle. Paveicot iepriekš minēto, Eiropas kļūs par „toņa noteicēju”. Arī ASV tiek īstenoti līdzīgi pasākumi, kas liecina, ka benzīna ēra ir beigusies.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies Komisijai un arī Padomei par to, ka mēs tikām iepazīstināti ar klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Pēc manām domām, šajā dokumentā nevajadzētu mainīt nevienu skaitli, mērķi vai procentu. Tomēr Padomes priekšsēdētāja kungs, es apzinos, ka mums atvēlētais laiks ir ļoti ierobežots un ar divām minūtēm šodien ir par maz.

Es gribētu iztirzāt kādu jums zināmu jautājumu. Vēlos vērst Eiropas Savienības uzmanību uz jautājumu, vai mums patiešām vajag uzsākt jau minētās izsoles 2013. gadā, ja labi zinām, ka mūsu draugiem ASV, Indijā un Ķīnā līdz šim laikam vēl nebūs attiecīgo instrumentu. Es ierosinu pieņemt šīs regulas Kioto Protokola II sanāksmes vai Kopenhāgenas konferences laikā, un mēs sāksim minētās izsoles Eiropā pēc tam, kad būs panākta Kopenhāgenas vienošanās un pieņemts Kioto Protokols.

Lūdzu, neatņemiet uzņēmumiem līdzekļus, kurus pašlaik nav iespējams saņemt no bankām. Tie ir vajadzīgi, lai segtu darbības izmaksas, jo īpaši līdz 2012. gadam. Es uzskatu, ka Eiropas rūpniecības nozare, kura šobrīd staigā smagos zābakos, nav spējīga konkurēt pasaules tirgū, kamēr mūsu amerikāņu draugi atrodas Indijā ar ērtiem sporta apaviem kājās. Tas nebūtu godīgi, un to nedrīkst pieļaut, jo, lai sasniegtu noteiktos mērķus, apaviem jābūt līdzvērtīgiem.

Ir skaidrs, ka mums vajadzīga nauda kompensācijām ārpus Eiropas robežām, proti, Latīņamerikas valstīs, un tas ir neapstrīdams fakts. Tomēr mūsu rīcībā jābūt tādiem emisijas kvotu tirdzniecības instrumentiem, kas rūpniecības nozarei nodrošinās vienlīdzīgas konkurences apstākļus. Es to atbalstu un nevēlos mainīt nevienu parametru. Vēlējos vēlreiz to uzsvērt, jo šajā Parlamentā ir tādi deputāti, kas apgalvo, ka gribam ieviest izmaiņas attiecībā uz mērķiem, bet mēs, *Dimas* kungs, to nevēlamies.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, Padome un Parlaments pašlaik beidzot risina sarunas par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Kaut arī tas būs fantastisks sadarbības apliecinājums, ja šis dokuments tiks pabeigts līdz Ziemassvētkiem, man tomēr jāsaka, ka esmu ļoti nobažījies par virzienu, kādu ir ieņēmušas šīs sarunas. Saskaņā ar jaunākajiem pētījumiem mums būs jāsamazina emisijas daudz *lielākā* apjomā nekā paredzēts tiesību aktu kopumā. Tomēr Ministru padome un jo īpaši šeit pārstāvētās vairāku valstu labējās valdības cenšas tiesību aktu kopumu vājināt.

Turklāt es, būdams zviedrs, ar smagu sirdi apzinos, ka Zviedrijas valdībā dominējošā Konservatīvo partija ir viena no tām, kas kavē ES gūt panākumus attiecībā uz klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Vairāku iemeslu dēļ lielākais emisiju samazinājums ir jāpanāk pašmājās. Pirmkārt, tādēļ, ka mums ir morāla atbildība samazināt pašiem savas emisijas; otrkārt, tādēļ, ka mēs gribam rādīt priekšzīmi un apliecināt, ka emisiju samazināšana ir apvienojama ar lielu ekonomisko izaugsmi, kas savukārt rosinās pārējās valstis parakstīt starptautisko nolīgumu klimata pārmaiņu jomā; treškārt — lai motivētu savas rūpniecības nozares pārstāvjus izstrādāt jaunas, videi nekaitīgas tehnoloģijas, kas veicinās konkurētspēju nākotnē.

Tādēļ es lūdzu Parlamentu iebilst pret Zviedrijas valdības nostāju un aizstāvēt viedokli, ka lielākais emisiju samazinājums ir jāpanāk Eiropā un ka proporcionāla daļa emisijas kvotu tirdzniecības rezultātā gūto ieņēmumu ir jāpiešķir jaunattīstības valstīm. Tādējādi būsīm uzticības cienīgi un spēsīm panākt vienošanos par Starptautisko nolīgumu klimata pārmaiņu jomā 2009. gada rudenī plānotajā Kopenhāgenas konferencē.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt pateicību Padomes pašreizējam priekšsēdētājam *Borloo* kungam. Tuvāko mēnešu un gadu laikā jums nāksies cīnīties ar bezdarbu un nabadzību. Tādēļ mums ir vajadzīgs lietderīgs tiesību aktu kopums. Mums nav jāpiešķir 100 % apmērā bezmaksas kvotas rūpniecības nozarēm, kuras saistītas ar oglekļa dioksīda emisiju pārvirzi, mums vajag 100 % piešķirumu un *ex ante* kritērijus. Es uzskatu, ka tiem uzņēmumiem, kurus neapdraud oglekļa dioksīda emisiju pārvirze, 20/20 risinājums ir visoptimālākais, lai mēs varētu sākt ar 20 % palielinājumu un sasniegt 20 % mērķi.

Mēs arī vēlamies, lai mazi un vidēji uzņēmumi būtu atbrīvoti no šo noteikumu izpildes. Uzņēmumiem, kuru emisijas nepārsniedz 25 000 tonnas, šo apjomu var palielināt līdz 50 000 tonnām. Tad mums būtu 80 % mazu un vidēju uzņēmumu, kuriem CO₂ emisiju apjoms ir tikai 27 %. Mums arī jāpalīdz uzņēmumiem ietaupīt līdzekļus, tādēļ tiem nevajadzētu uzlikt papildu nodokļus, lai neveicinātu to pārvietošanu uz citām valstīm. Mūsu uzņēmumiem steidzami nepieciešami līdzekļi jauninājumu un pētniecības veicināšanai. Mēs

lūdzam rast iespēju samazināt nolietojuma normas, lai uzņēmumi pēc iespējas drīzāk varētu veikt ieguldījumus minētajās jomās.

Starptautiskajā nolīgumā ir jāiekļauj formulējums, kas nosaka līdz 30 %, nevis 30 % kā absolūto skaitli. Mums ir jābūt skaidram priekšstatam par to, ko vajadzētu iekļaut starptautiskā nolīgumā. Kas attiecas uz siltumsūkņiem, tad es noteikti pieprasu, lai tiktu iekļauti arī gaisa siltumsūkņi, jo šādā veidā, papildus izmantojot arī saules enerģiju, mēs varēsim ievērojami samazināt CO2 emisijas.

Es uzskatu, ka mums ir jāizstrādā starptautiskie atomenerģijas drošības standarti, kas būtu obligāti arī Eiropas kodolrūpniecības nozarei, kā arī jāizveido neatkarīgi regulatori, kuri piedalītos arī citu dalībvalstu lēmumu pieņemšanas procedūrā, lai garantētu drošību šeit.

Gyula Hegyi (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, daudzas jaunās dalībvalstis, piemēram, Ungārija, pagājušā gadsimta 80. gadu beigās pēc vecās rūpniecības sabrukuma panāca siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu. Šā procesa rezultātā katrs sestais šīs valsts iedzīvotājs, kopā apmēram miljons cilvēku, zaudēja darbu. Pamatojums pašreizējā priekšlikumā minētajam samazinājumam ir 2005. gads, nevis 1990. gads, tādēļ dažas vecās dalībvalstis varētu palielināt emisiju vērtības, neradot nevēlamas sekas. Tas ir ļoti negodīgi pret jaunajām dalībvalstīm. Pēc tam, kad mūsu ekonomika ir cietusi zaudējumus, mēs vēlamies taisnīgu kompensāciju.

Daudzās jaunajās dalībvalstīs centralizētā siltumapgāde ir galvenokārt sociāls jautājums. Vides, sabiedrības veselības un partikas nekaitīguma komitejas lēmums, ar kuru tiek piešķirtas bezmaksas kvotas par centralizēto siltumapgādi saskaņā ar ETS, mums ir ļoti nozīmīgs guvums, un no tā nedrīkst atkāpties arī trīspusējās sarunās.

Es uzskatu, ka jautājums par oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas finansēšanu ir jārisina, ņemot vērā tirgus un konkurences apstākļus. Tā kā šis ir jaunas un dārgas tehnoloģijas, mums jābūt ļoti piesardzīgiem, pirms uzsākam to dotēšanu no valsts līdzekļiem.

Pēdējais, ko vēlos uzsvērt, ir tas, ka bez piemērotas sodu sistēmas minētais tiesību aktu kopums nebūs efektīvs. Ja mēs nepiespiedīsim dalībvalstis ievērot noteiktos emisiju ierobežojumus, mūsu pūles būs bijušas veltīgas. Tādēļ es lūdzu, lai šis Parlaments pieprasītu neatkāpties no tā, kas jau ir panākts attiecībā uz sodu sistēmu, jo bez tās visai kopējai sistēmai nebūs jēgas.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es lūdzu jūsu uzmanību. Kaut arī mēs esam tuvu debašu noslēgumam, man tās ir jāpārtrauc jums zināmu iemeslu dēļ. Nākamais punkts ir svinīgā sēde plkst. 11.30 ar Viņa Svētību *Dalai Lama*. Pēc svinīgās sēdes debates turpināsies. Pēc mana saraksta vēl ir jāuzstājas tikai divām personām, neskaitot tos, kuri vēlēsies runāt saskaņā ar brīvā mikroфона procedūru, kā arī Padomes un Komisijas pārstāvjiem. Pēc tam, kad būsīm beiguši apspriest pašreizējo stāvokli sarunās par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, kā parasti notiks balsojums.

(Debates pārtrauca plkst. 11.30, gaidot svinīgo sēdi)

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

4. Svinīgā sēde - Dalai Lama

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, man ir liels gods apsveikt Viņa Svētību 14. *Dalai Lama* ar ierašanos šajā Eiropas Parlamenta plenārsēdē. Mēs ar nepacietību vēlamies uzzināt Jūsu viedokli par Eiropas starpkultūru dialoga gadu un šā dialoga nozīmi miera un starptautiskas saprašanās veicināšanā.

2008. gadā mums jau bija tas gods sveikt kristīgās, jūdaisma un islāma reliģiju pārstāvjus, bet šodien ir iespēja uzklaut budistu garīgo līderi. Jūsu Svētība, šajā laikā mēs savās domās galvenokārt kavējamies pie Mumbajas asiņaino notikumu upuriem un Indijas, kur jūs dzīvojat trimdā, iedzīvotājiem. Tieši šādā lielu problēmu laikā tādi reliģiskie līderi kā jūs, kas sludina dialogu, mieru un saskaņu, var sniegt būtisku ieguldījumu mūsu sociālās dzīves uzlabošanā.

Eiropas Parlaments vienmēr ir centies aizstāvēt cilvēktiesības un cieņu. Reliģiskās izpausmes kultūra un brīvība ietekmē personas identitāti un ir nesaraujami saistīta ar cilvēka cieņu. Tādēļ Eiropas Parlaments nepārtraukti cenšas vērst uzmanību Tibetas iedzīvotāju cilvēktiesībām.

Jūsu Svētība, kad jūs uzstājaties Eiropas Parlamentā Strasbūrā 1988. gadā, Jūs runājat par Tibetas piecu punktu miera regulēšanas plānu. Jūs apmeklējāt mūs arī 2001. un 2006. gadā. Pa šo laiku Eiropas Parlaments ir pieņēmis vairākas rezolūcijas, kurās tas ir aicinājis Ķīnas valdību nekavējoties uzsākt dialogu ar Tibetu un respektēt tās iedzīvotāju kultūras un reliģisko identitāti, kā arī viņu cilvēktiesības. Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos atkārtoti uzsvērt, ka Eiropas Parlaments atzīst Ķīnas, kuras sastāvā ir Tibeta, teritoriālo vienotību, tomēr mēs vienmēr aizstāvēsim Tibetas iedzīvotāju tiesības uz savu kultūras un reliģisko identitāti. Mēs vienmēr aizstāvēsim šīs tiesības.

(Aplausi)

Notikumi pēc 10. marta Lhasā un citās pilsētās ir apliecinājums steidzamai nepieciešamībai izvērst dialogu, kas palīdzētu rast ilgtspējīgu, visām pusēm pieņemamu risinājumu jautājumā par Tibetas kultūras un reliģisko identitāti.

Šo iemeslu dēļ mēs esam patiesi noraizējušies par to, ka 2002. gadā uzsāktās sarunas Jūsu sūtņu un Ķīnas valdības iestāžu starpā līdz šim nav devušas gaidītos rezultātus. Mēs izsakām cerību, ka turpmākās sarunas visdrīzākajā laikā nodrošinās vēlamo rezultātu.

Ķīna ir nozīmīga valsts un nopietns Eiropas Savienības partneris. Savā dialogā ar Ķīnu mēs ievērojam saistības atklāti un ar cieņu atbalstīt tādas kopīgas pamatvērtības kā demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesības un uzskatu brīvība.

Dāmas un kungi, ja mēs pārtrauksim atbalstīt šos principus, tad būsīm zaudētāji. Šos principus vakardienas sarunā es izklāstīju arī Ķīnas pilnvarotajam pārstāvim Eiropas Savienībā.

Kā Jūsu Svētība teica pirms dažiem gadiem, katram no mums ir jāmācās strādāt ne tikai savā, savas ģimenes un valsts labā, bet gan visas cilvēces labā.

Jūsu Svētība, jūs esat dialoga sludinātājs. Jūsu nevardarbīgā nostāja ir izcils piemērs ieguldījumam miera veicināšanā, un mēs jutamies pagodināti par to, ka jūs šodien uzstājaties šeit Parlamentā.

Tagad es ar prieku dodu Jums vārdu.

(Aplausi)

Viņa Svētība 14. Dalai Lama. – Jūsu Ekselence, priekšsēdētāja Pöttering kungs, cienījamie Parlamenta deputāti, dāmas un kungi!

Man ir liels gods šodien šeit uzstāties, un es pateicos par šo uzaicinājumu.

Pēdējā reizē, kad pie jums viesojos, es runāju tibetiešu valodā un tad lasīju tulkojumu angļu valodā. Man šķita, kas tas ir velti iztērēts laiks, tādēļ šodien mans rakstiskais paziņojums jau ir izdalīts. Es neatkārtosu to, kas tur rakstīts. Būtībā tajā ir daži vārdi, kurus neprotu pareizi izrunāt, tādēļ būs labāk, ja to nelasīšu! Svarīgākos jautājumus jau esmu iekļāvis savā paziņojumā un vairs nevēlos tos atkārtot.

Es esmu tikai viens no 6 miljardiem cilvēku. Uzskatu, ka ikviens vēlas dzīvot laimīgu un veiksmīgu dzīvi. Mēs visi neatkarīgi no ādas krāsas, tautības, reliģiskās piederības un sociālā statusa vēlamies būt laimīgi un dzīvot pilnvērtīgu dzīvi, un mums ir tiesības uz to.

Kā cilvēciska būtne es uzskatu, un jau daudzus gadus vairums manu draugu ir piekrituši manam viedoklim un sajūtai, ka mūsdienās pārāk liela nozīme tiek piešķirta materiālām vērtībām, noniecinot iekšējās vērtības. Esmu novērojis, ka ļoti daudz cilvēku, pat miljardieri, neraugoties uz materiālo labklājību, ir ļoti nelaimīgi savā personīgajā dzīvē.

Viens no svarīgākajiem laimes faktoriem ir cieši saistīts ar sirdsmieru un vēsu prātu. Pārmērīgs stress, aizdomas, godkāre un alkatība, pēc manām domām, ir faktori, kas grauj mūsu iekšējo mieru. Tādēļ, ja vēlamies būt laimīgi, mēs nedrīkstam noniecināt savas iekšējās vērtības.

Iekšējās vērtības mēs gūstam ne tikai reliģiskās mācības ceļā, bet tās nosaka arī bioloģiskais faktors un tādas mūsu rakstura iezīmes, kā žēlsirdība, atbildības sajūta vai kopienas izjūta. Bioloģisko faktoru var minēt tādēļ, ka mēs esam sabiedriski dzīvnieki.

To es parasti saucu par „laicīgo ētiku”, kura ir laimīgas dzīves un mūsu sirdsmiera pamats. Problēmu risināšanas veids, kuru es parasti popularizēju, ir laicīgais veids, proti, laicīgā metode. Tas nozīmē, ka mums jāizmanto veselais saprāts, kopīgā pieredze un jaunākie zinātniskie atklājumi.

Sirdsmiers ir vajadzīgs arī mūsu fiziskās labsajūtas nodrošināšanai. Es vēlētos kā piemēru minēt pats savu pieredzi. Nesen es pārcietu operāciju, kuras laikā man izgriezta žultspūsli. Salīdzinot ar iepriekšējo reizi, kad šeit viesojos, man ir tā pati seja, bet trūkst viena orgāna! Tomēr ar mani viss ir kārtībā, es jūtos labi!

(Smieklī)

Operācijas laikā un arī pēc tās man radās dažas nopietnas komplikācijas. Parasti žultspūšļa operācija norit 15 līdz 20 minūtes, bet manā gadījumā komplikāciju dēļ tā ilga trīs stundas. Tomēr nedēļu pēc tam es jau biju pilnībā atlabis, un ārsti jutās nedaudz pārsteigti. Es teicu, ka neko īpašu nedarīju. Man nepiemīt brīnumainas vai dziednieciskas spējas. Ja tādas būtu, es varētu iztikt bez operācijas, tomēr pats fakts, ka tā bija vajadzīga, nozīmē, ka man šādu brīnumainu spēju nav. Tomēr es patiešām uzskatu, ka sirdsmiers ir viens no manas ātras atlabšanas faktoriem.

Tādēļ mans pirmais un galvenais pienākums ir cilvēcisko vērtību sludināšana.

Otrais ir reliģiskās saskaņas veicināšana. Kas attiecas uz sirdsmieru, tad visas lielākās reliģijas ietver vēstījumu, kā to panākt. Jo īpaši, kad mēs nokļūstam grūtās situācijās vai izjūtam bezcerību, ticība mums dod iekšējo spēku un cerību.

Vairums reliģisko tradīciju ir iedalāmas divās kategorijās, proti, teisma un neteisma reliģijās. Budisms pieder pie neteisma reliģijām. Budisms un džainisms ir Indijas reliģiskās tradīcijas. Tomēr šādām atšķirīgām filozofijām un atšķirīgām pieejām ir vienāds vēstījums, un vienāda mācība, proti, mīlestības, žēlsirdības, piedošanas, pieticības un pašdisciplīnas mācība.

Vairumam reliģisko tradīciju ir vienāds potenciāls, bet atšķirīgas izcelsmes vietas un dažāda tautu mentalitāte. Šā iemesla dēļ mūsu pieejām ir jābūt dažādām. Gan teisma, gan arī neteisma filozofijas attīstās, bet tam nav nozīmes. Nozīme ir filozofiem, jo svarīgs ir īstais mērķis un vēstījums. Tādējādi visām reliģiskajām tradīcijām ir vienāds vēstījums, mācība un ietekme.

Tādēļ starp dažādām reliģiskajām tradīcijām ir iespējama saskaņa. Diemžēl ne tikai pagātnē, bet arī šodien joprojām ir vērojami konflikti reliģijas vārdā. Mums jāvēlī īpašas pūles, lai veicinātu minēto saskaņu.

Varbūt tam nav nozīmes, bet es redzu, ka Parlamenta deputātu vidū ir daudz sieviešu. Viens no maniem uzskatiem (un es to nesaku tādēļ vien, lai mierinātu šeit esošās sievietes!) ir tāds, ka cilvēces vēstures agrākajos posmos nepastāvēja vadoņa jēdziens. Visi ģimenes un arī kopienas locekļi strādāja, medīja un vāca augļus kopā, un visu sadalīja līdzīgās daļās. Ar laiku iedzīvotāju skaits palielinājās. Sākās zagšana, kaušanās un tamlīdzīgas lietas. Tad radās tāds jēdziens kā „vadonis”.

Tajā laikā prāta spējām nebija nozīmes. Nozīme bija fiziskajam spēkam, tāpat kā tas ir dzīvnieku dzīvē. Tādēļ, pēc manām domām, dominējošā kļuva vīriešu loma.

Vēlāk, kad radās izglītība, prāta spējas izrādījās noderīgākas par fizisko spēku. Kopš tā laika sievietes un vīrieši ir vairāk vai mazāk vienlīdzīgi. Iespējams, ka tādēļ tik daudz Parlamenta deputātu ir sievietes kārtas pārstāves. Dažas ir apburošas!

(Smieklī un aplausi)

Kā jau es iepriekš minēju, mūsu gadsimtā, mūsu laikā mums ir jāsludina līdzcietība, cilvēkmīlestība un sirsnība. Es uzskatu, ka bioloģiskā faktora ietekmē sievietes ir jutīgākas pret citu cilvēku sāpēm. Vai jūs man piekrītat?

(„Jā” saucieni)

Man šķiet, man to vajadzētu jautāt vīriešiem, nevis sievietēm.

Man nav daudz laika, bet es jums izstāstīšu īsu stāstu. Reiz ilgstoša, astoņu vai deviņu stundu, nakts lidojuma laikā no Indijas uz kādu citu valsti es ievēroju pāri ar diviem maziem bērniem, no kuriem vienam varēja būt seši gadi, bet otrs bija vēl pavisam mazs. Visas nakts garumā jaunākais no viņiem nemitīgi radīja problēmas saviem vecākiem. Sākumā arī tēvs pieskatīja mazāko bērnu, bet pēc divām vai trijām stundām viņš aizmiga. Visu nakti māte pieskatīja abus nebēdņus. Viņa to darīja ar vislielāko rūpību, un nākamajā rītā es pamanīju, ka viņas acis ir apsarkušas. Tas ir tikai viens piemērs. Sievietes ir jutīgākas pret citu ciešanām.

Tādēļ šajos laikos mums vajadzīga ne tikai gudrība, bet arī sirds siltums. Man šķiet, ka šādos brīžos sievietēm ir īpaša loma. Tādēļ esmu laimīgs, redzot šeit tik daudz sievietes. To esmu teicis daudzas reizes, un arī šoreiz es vēlējos paust šīs izjūtas.

Tagad es pāreju pie Tibetas jautājuma.

(Aplausi)

Dažas Ķīnas amatpersonas uzskata, ka mūsu pieeja šim jautājumam līdzinās separātistu kustības pieejai, bet tā nav. Tas ir maldīgs priekšstats. Visi zina, ka mēs no Ķīnas Tautas Republikas vēlamies autonomiju vienīgi savās interesēs. Tibeta materiālajā ziņā ir atpalikusi valsts, un, kaut arī tā ir garīgi attīstīta, ikviens Tibetas iedzīvotājs vēlas dzīvot progresīvā valstī. Tādēļ, ņemot vērā materiālo labklājību, mūsu pašu interesēs ir palikt Ķīnas Tautas Republikas sastāvā.

Tādēļ, pirmkārt, es vēlos skaidri pateikt, ka mūsu pieeja nelīdzinās separātistu kustībai. Dažas tiesības, arī atsevišķas minoritāšu tiesības, kuras mēs pieprasām no Ķīnas amatpersonām, faktiski jau tiek mums garantētas vai ir minētas šīs valsts konstitūcijā.

Vēl viena lieta, ko vēlos paskaidrot saviem atbalstītājiem, ir tāda, ka tad, kad jūs paužat savu atbalstu un bažas par Tibetu, daži ķīnieši to uztver kā vēšanos pret Ķīnu. Tas ir pilnīgi nepareizi. Būtībā mēs cenšamies popularizēt harmonisku sabiedrību, stabilitāti un vienotību. Neapšaubāmi, tas ir jautājums par veselo saprātu un kopīgo pieredzi, jo vienotību un saskaņu nevar izveidot ar iebiedēšanu un ieročiem. Tas ir neloģiski. Patiesu saskaņu un vienotību var veicināt tikai uzticība un savstarpēja cieņa.

Ļaujiet man minēt vienu piemēru. Tā kā mēs vairs necenšamies iegūt neatkarību un strikti ievērojam nevardarbīgas metodes, daži mūsu draugi no Ksindzjangas, kuri arī cīnās par savām tiesībām, uzskata, ka mūsu metodes ir efektīvākas nekā viņu.

Pirms vairākiem gadiem es satiku dažus Ksindzjangas iedzīvotājus, bet diemžēl vairs neatceros viņu vārdus. Viņi cīnījās par neatkarību un vajadzības gadījumā pat pielietoja vardarbīgas metodes. Tādi bija viņu uzskati. Tad es viņiem pastāstīju, ka mēs, tibetieši, necenšamies iegūt neatkarību par katru cenu un izmantojam vienīgi nevardarbīgas metodes.

Arvien vairāk Ksindzjangas iedzīvotāju tagad piekrīt, ka mūsu pieeja ir reālistiska, un tā ir vispareizākā. Tā ļoti iedvesmo tos cilvēkus, kuri savulaik rīkojās vardarbīgi un mūsu pieeju neatzina.

Mēs palīdzam veidot veselīgu un harmonisku sabiedrību.

Mēs un mūsu atbalstītāji neesam pret ķīniešiem, Ķīnu vai Ķīnas valdību. Būtībā mēs viņiem palīdzam. Neapšaubāmi, totalitāriem režīmiem ir daudz trūkumu: noslēgta sabiedrība, liegta vārda un preses brīvība. Tas rada zināmas grūtības.

Tibetiešiem ir šāds sakāmvārds: „Ja tu esi patiess, tuvs draugs, tad norādi savam draugam uz viņa kļūdām.” Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi uzturēt labas attiecības ar Ķīnas Tautas Republiku, tomēr vienlaikus arī jānorāda uz tās trūkumiem un kļūdām.

Diemžēl man nav daudz laika. Vakar es tikos ar dažām Tibetas atbalsta grupām, kurās ir Parlamenta deputāti. Viņi man pastāstīja, ka gatavojas 24 stundu gavēnim. Ja daži no šiem cilvēkiem vēlas to praktizēt, tas ir ļoti labi. Es to novērtēju. Tādēļ es nevilcinoties atbildēju, ka arī mēs to darīsim. Man kā budistu mūkam pēc pusdienām vairs nav nevienas ēdienreizes un es nolēmu, ka man vispiemērotāk būtu sākt gavēni pēc brokastīm, tādēļ es šodien tā darīšu. Brokastis budistu mūkiem ir kaut kas ļoti svēts, un es vienmēr ēdu pēc pamošanās, jo tad jutos izsalcis. Tā kā jau esmu brokastis paēdis, tad līdz rītdienas brokastīm, solidarizējoties ar jums, gavēšu.

Liels paldies.

(Parlamenta deputātu nerimstošas ovācijas)

Priekšsēdētājs. – Jūsu Svētība, jūs esat personība, kas prot veidot dialogu. Es esmu Eiropas Parlamentā jau 29 gadus, bet nekad neesmu piedzīvojis situāciju, kad runātājam, kuram tiek dots vārds, izveidojas dialogs ar Parlamentu. Ja kādam pasaulē, arī Ķīnas valdībai, rastos šaubas par to, ka jūs esat personība, kas prot veidot dialogu, tad jūsu šīsdienas runa bija tam apliecinājums.

(Skaļi un ilgstoši aplausi)

Eiropas Parlamenta vārdā man ir tas gods jums pateikties par to, ka pagodinājat mūs ar savu klātbūtni, un es priecājos, ka atkal esat vesels. Jūs pierādījāt, ka esat atlabis pēc operācijas, bet mēs nekad nedomājām, ka būsiat šeit un dalīsieties ar mums savā pieredzē. Tas pierāda jūsu uzticēšanos Eiropas Parlamenta deputātiem.

Jūs mums sniedzāt skaidru politisku un cilvēcisku vēstījumu. Es vēlētos jums pateikties Eiropas Parlamenta vārdā par šo vēstījumu, kā arī par jūsu izcilo humora izjūtu.

Dārgie kolēģi, es uzskatu, ka mums ir pienākums palīdzēt Viņa Svētībai 14. *Dalai Lama* nodrošināt viņa valsts iedzīvotājiem, proti, Tibetas iedzīvotājiem, labu nākotni, kā arī palīdzēt saglabāt viņu kultūru un reliģiju. Jūsu Svētība, Eiropas Parlaments ir ar jums. Paldies par to, ka pagodinājat mūs ar savu klātbūtni, kā arī par jūsu runu.

(Skaļi un ilgstoši aplausi)

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

5. Pašreizējais stāvoklis sarunās par pasākumu kopumu enerģijas un klimata pārmaiņu jomā (debašu turpināšana)

Priekšsēdētāja. - Mums ir jāatsāk debates par pašreizējo stāvokli sarunās par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu.

*
* *

Struan Stevenson (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, atkāpjoties no darba kārtības, es vēlētos informēt Parlamenta deputātus par to, ka šorīt Pirmās instances tiesa Luksemburgā izdeva rīkojumu izslēgt Irānas Tautas modžahedu organizāciju (PMOI) no ES teroristu saraksta. Tā ir trešā reize, kad tiek pieņemts šāds lēmums, un tam jābūt kā brīdinājumam Padomei un Komisijai, ka viņu centieni nomierināt *Mullah* represīvā režīma piekritējus Teherānā, iekļaujot PMOI ES teroristu sarakstā, ir tiesību un brīvību pārkāpums.

(Aplausi)

*
* *

Priekšsēdētāja. - Dāmas un kungi, ja jūs neiebildstat, mums jāievēro runāšanai paredzētais laiks un kārtība.

Herbert Reul (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes un Komisijas priekšsēdētāji, dāmas un kungi, šis Parlaments pēdējo gadu laikā ir bijis ļoti drosmīgs, īstenojot savas tiesības. Mēs neesam ļāvuši sevi ietekmēt pat tad, kad uzaicinājām *Dalai Lama*, kā arī pieņemām lēmumu attiecībā uz Saharova balvu un piedalīšanos Olimpiskajās spēlēs.

Tādēļ es esmu ļoti nobažījies par to, ka mēs pietiekami neizmantojam savas tiesības attiecībā uz tik nozīmīgu jautājumu, kas šodien rada tik mazu interesi, bet kuru daži kolēģi deputāti uzskata par gadsimta nozīmes jautājumu. Es vēlētos lūgt Padomi un Parlamentu nodrošināt, lai mēs ne tikai runātu par tiesību aktu pilnveidošanu, bet arī lai mums būtu iespēja šādus tekstus izlasīt un pārbaudīt. Pašlaik, piemēram, jautājumā par emisiju kvotu tirdzniecību, sarunas pamatotas nevis uz Parlamenta pieredzi, bet tikai uz vienas komitejas lēmumu. Lēmumus bija pieņēmušas četras komitejas, bet tie netika apspriesti trīspusējās sarunās. Neiedomājami, ka viens referents var runāt, bet 784 deputātiem netiek dota iespēja paust savu viedokli.

Procedūras plānojums ir šāds, proti, 10. un 11. decembrī notiks Padomes sēde, bet 15. decembrī trīspusējās sarunas, un tad tiks pieņemti lēmumi. Tas nozīmē, ka mums kā individuāliem parlamentāriešiem nav iespēju izlasīt tekstu, to novērtēt un apspriest, lai vienotos par kopīgu lēmumu. Mums šodien jau bija grūtības nopietni risināt sarunas, jo tās sākās vēlāk, tad tika pārtrauktas, bet pašlaik gandrīz neviens vairs neklausās. Tas visu izsaka. Mēs pieņemam lēmumu par 70 miljardu eiro lieliem nodokļiem, bet nespējam atvēlēt pat dažas stundas un dienas, lai visu apsvērtu rūpīgāk.

Pēc manām domām, tā ir bezatbildība. Tādēļ es lūdzu Padomi un šo Parlamentu nodrošināt, lai mums tiktu dots vajadzīgais laiks.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Dāmas un kungi, tas ir labi, ka tieši šajā laikā mums ir ļoti mērķtiecīga prezidentvalsts, kas patiešām ir paveikusi grūtu darbu, lai panāktu vienošanos par klimata un enerģētikas

tiesību aktu kopumu. Tomēr mani māc šaubas par to, vai vienošanās dokumentus vajadzētu pieņemt pirmajā lasījumā, jo tik daudzpusīgu un problemātisku dokumentu pieņemšanas procesā ir jānodrošina pārredzamība un Parlamenta deputātu vairākuma viedokļa apliecinājums. Tikai tad var spriest par to, cik šāds process ir demokrātisks.

Tādēļ es vēlētos, lai mēs nākamreiz mazliet padomātu, pirms paziņojam, ka vienosimies par dokumentu jau pirmajā lasījumā. Nebūtu slikti, ja pirmais lasījums notiktu decembrī, bet otrais — līdz mūsu pilnvaru termiņa beigām, kurā tiktu panākta vienošanās ar Padomi. Nav brīnums, ka šajās debatēs netiek apspriesti visi sīkumi, jo deputāti ar tiem nav iepazinušies.

Es galvenokārt vēlos runāt par izolēs gūto līdzekļu izlietojumu. Es domāju, ka šeit ir jāņem vērā daži principi, kā arī fakts, ka mums jāizlieto minētie līdzekļi tikai vides un klimata pārmaiņu problēmu risināšanai, riska mazināšanai un pielāgošanas pasākumu īstenošanai, kā arī, lai izstrādātu siltumnīcefekta gāzu emisiju mazinošas tehnoloģijas un izvērstu oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas izmēģinājuma projektus.

Tas nav svarīgi tikai Eiropas Savienībai vien, bet arī trešām valstīm, piemēram, Ķīnai. Šādā gadījumā mums jāizlieto līdzekļi, lai izvērstu pasākumus ES un vecinātu sadarbību ar trešām valstīm. Kas attiecas uz emisiju samazināšanu, tad mums jāizvērtē sava atbildība par globālajām emisijām, kuras pašreiz ir 13 % vai 14 % un papildus jāuzņemas arī vēsturiskā atbildība. Mums arī jāizmanto šie līdzekļi jau esošu mehānismu uzturēšanai, neveidojot jaunus resursus.

Es vēlētos pateikties šai sarunu grupai un informēt par to, ka minētais nolīgums radīs pret mums labvēlīgu attieksmi nākamajā nedēļā gaidāmajā Poznaņas konferencē.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, mēs ļoti labi zinām, ka Parlamenta nostāja par pasākumu kopumu klimata jomā nav vienota. Daudzos jautājumos manas grupas viedoklis daudz vairāk sakrīt ar Padomes, nevis Parlamenta, nostāju. Tomēr ir svarīgi atcerēties, ka mēs esam pilnībā vienisprātis attiecībā uz emisiju samazinājumiem — tās ir jāsamazina. Tikai jāizdomā, kā to izdarīt. Daži vēlas izmantot dārgu pieeju, proti, noorganizējot izsoli, bet mēs vēlamies izmantot rentablu risinājumu — salīdzinošo novērtēšanu.

Sarunās Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvis atklāti izteica vēlmi pacelt cenas, lai varētu izmainīt patērētāju paradumus. Mūsu grupa nav pārliecināta par šādu loģiku, jo emisiju tirdzniecība ir vienpusējs pasākums. Ja tas ir tā, tad tas ir tikai apgrūtinājums. Ja emisiju tirdzniecība būtu globāls pasākums, izsole būtu labs variants. Emisiju tiesību cenu par varētu viegli atspoguļot patēriņa cenās, kas savukārt mudinātu patērētājus izvēlēties videi nekaitīgākus produktus. Tas nekad nav paredzams, bet tādas ražošanas nozares, kas ļoti intensīvi izdala oglekļa oksīdu, varētu kļūt mazāk populāras. Diemžēl patlaban patērētāju vide šādi nefunkcionē. Produkti, kurus ražo videi kaitīgākā veidā ārpus Eiropas Savienības, pasaules tirgos iegūst konkurences priekšrocības. Tas ir būtisks aspekts attiecībā uz nodarbinātību. Ceru, ka Padome spēs apmierinoši uzlabot rezultātu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Eiropas Savienība ir apņēmusies darbu pie klimata pārmaiņu lietas pabeigt līdz 2009. gada janvārim.

Sarunu rezultāti būs jo īpaši svarīgi saistībā ar ANO konferenci, kura notiks Poznaņā un kurā tiks izvērtētas Eiropas Savienības apņemšanās samazināt savas oglekļa dioksīda emisijas un palīdzēt nabadzīgākām valstīm.

Mums jānodrošina savu mērķu vērienīgums arī turpmāk, lai varētu parakstīt starptautisku nolīgumu, kas pietiekami motivēs jaunattīstības valstis sekot mūsu piemēram.

Parakstot starptautisku nolīgumu, mums jāsauglabā prioritāte, kas paredz pēc 2020. gada mūsu mērķi palielināt no 20 % līdz 30 %, pat ja šī pāreja notiks jaunu sarunu ceļā.

Vērienīgāks ilgtermiņa mērķis palīdzēs saglabāt uzticamību Eiropas Savienībai kā lielākajam dalībniekam cīņā pret globālo sasilšanu un palīdzēs sasniegt pozitīvu iznākumu turpmākajās Kopenhāgenas sarunās.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, mēs apsoliām ANO un citiem, ka samazināsim emisijas par 20–45 %. Bet tagad mēs pat nespējam sasniegt 20 % mērķi. Tā vietā Ministru padome mēģina sarunās atbrīvoties no atbildības un uzgrūst to jaunattīstības valstīm. Tīras attīstības mehānismi drīz nozīmēs netīru attīstību, kuras virzienā jāiet jaunattīstības valstīm, uzņemoties mūsu atbildības daļu, turklāt mēs ceram, ka spēsim arī šeit paši sev nodrošināt ieguldījumus. Kad šīm valstīm būs jāievieš pašām sava klimata politika, tām par to būs jāmaksā lielāka cena. Klimata politikā jābūt ietvertam gan atbalstam, gan pasākumiem, kurus īstenojam paši savā teritorijā.

Autobūves nozares pasākumu kopums, kas attiecas uz automobiļu radītajām emisijām, ir tik nederīgs, ka dokumenti, kuros tās aprakstītas, rada emisijas daudz vairāk, nekā šie pasākumi spēs ietaupīt saistībā ar klimatu Eiropā un uz Zemes. Tas ir slikti attiecībā uz autobūves nozari, vidi un patērētājiem, kuri nākotnē vēlas iegādāties automašīnas ar zemu enerģijas patēriņu.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienībai ir jāvienojas par vērienīgiem mērķiem, lai klimata pārmaiņu apkarošanas jomā Eiropa varētu izvirzīties līderpozīcijā. Mūs sagaida ekonomiskās nenoteiktības laiks, bet ekonomikas lejupslīdei vajadzētu mūs iedrošināt ātrāk pāriet uz jauno videi nekaitīgo ekonomiku, lai tādējādi atrisinātu daudzas vecās problēmas saistībā ar pieprasījumu pēc naftas un enerģijas avotu izsmelšanu.

Attiecībā uz vispārēju stacionāru sadedzināšanu ir svarīgi ieviest jauno emisiju standartu, kuru ne vēlāk par 2015. gadu jāievieš visās elektrostacijās. Svarīgi arī nodrošināt nepārtrauktu uzraudzību un drošības kritērijus.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, klimata pārmaiņas vairs nevar uzskatīt tikai par vides jautājumu; tās jāuzskata par transversālu jēdzienu, jo ietver dažādas politikas jomas, tostarp attīstību un cilvēktiesības. Tā ir ne vien nākotnes, bet arī tagadnes problēma. Klimata pārmaiņas iznīcina nabadzīgu kopienu dabas resursu bāzi, arī zemi un ūdens rezerves, un cilvēki ir spiesti migrēt, lai izdzīvotu. Šādas migrācijas plūsmas var izraisīt destabilizējošas sekas un apdraudēt kādas konkrētas valsts, reģiona vai pierobežas zonas iekšējo drošību.

Šogad es kā Ārlietu komitejas loceklis apmeklēju Čadas un Sudānas pierobežas zonu. Es redzēju kara un pārtikas trūkuma radīto postu. Klimata pārmaiņas vēl vairāk pasliktinās šādas situācijas. Diemžēl tie, kas visvairāk pakļauti riskam, ir vismazāk vainojami šādas situācijas izveidē. Tādēļ es priecājos redzēt, ka kolēģi Parlamentā uzņemas vadošo lomu šī jautājuma risināšanā. Eiropas Savienībai, ASV un citām pasaules lielvalstīm ir jārikojas.

Jean-Louis Borloo, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, A. Piebalga kungs, S. Dimas kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos jums pateikties par šīm debatēm, kuras ir būtiskas tiem, kuri piedalās gan Poznaņas konferencē, gan ES Vides ministru padomē un kuri nākamajā pirmdienā piedalīsies Enerģētikas ministru padomē, bet vēlāk — Eiropadomes sanāksmē, kas notiks 11.–12. decembrī. Svarīgi, ka ikvienam bija iespēja paust savu viedokli par, iespējams, vienu no sarežģītākajiem jautājumiem mūsu līdzšinējā praksē, jo tas saistīts ar radikālām pārmaiņām attiecībā uz mūsu ekonomikas un sociālās politikas vairākiem aspektiem, un visos šajos jautājumos svarīga nozīme ir enerģētikai un tās morāles, ētikas un dabas dimensijām, cieņai pret darbu un, noteikti, klimata pārmaiņām.

Tiem, kas apšaubā klimata pārmaiņas, iesākumā es tikai vēlētos pateikt, ka jebkurā gadījumā šo direktīvu nozīmīgu padara pati vajadzība beidzot atradināties no naftas izmantošanas. Neatkarīgi no tā, vai mēs to darām klimata pārmaiņu dēļ vai enerģijas avotu struktūras pārveides un tās teritorializācijas dēļ, pasākumu kopums jebkurā gadījumā ir atbilstīgs.

Ar jūsu atļauju otrā komentārā vērsīšos pie Komisijas, kas paveikusi patiešām ārkārtīgi rūpīgu un nozīmīgu sagatavošanās darbu. Šeit ir iekļauti mērķi, ko ierosinājušas komitejas un atbalstījusi Eiropadome Vācijas prezidentūras laikā, un tie ir pareizie mērķi. Domāju, ka tos atbalsta ikviens, un šie būtiskie centieni izveidot koncepciju, apvienojot tik dažādas un reizēm šķietami nesavienojamas lietas, ir vērtīgi. Uzskatu, ka no šāda viedokļa iestāžu starpā valda plaša vienprātība. Tas attiecas uz metodēm, par kurām var uzdot jautājumus.

Es pats ļoti vēlētos atkārtoti pieminēt uzticēšanās vienošanos, kas tika panākta ar Parlamentu dialogu laikā, un es labi apzinos grūtības, kas EP deputātiem saistās ar dialogiem; tās neviens nav palaidis garām. Tomēr mūsu starptautiskās saistības, mūsu starptautiskās tikšanās ir ārkārtīgi svarīgas. Kopenhāgenā, iespējams, notiks cilvēces svarīgākā sanāksme. Mēs nevaram neparādīt, ka Eiropa spēj panākt vienošanos par šiem jautājumiem.

Protams, mums ir dažādas problēmas, kas saistītas ar konkurētspēju. Jā, G. Watson, K. F. Hoppenstedt un C. Davies kungs, oglekļa piesaistes un uzglabāšanas finansēšana, protams, tā vai citādi ir jāiekļauj vai nu tagad, vai mazliet vēlāk. Tas, protams, attiecas uz metodēm. Tāpat būtu bezatbildīgi atbalstīt oglekļa emisiju pārvirzi, un es uzskatu, ka mēs esam atraduši risinājumus, kas principā ir diezgan pieņemami.

Būtībā es vēlos jums pateikt, ka dzīvī vienmēr pienāk tāds brīdis, kad mēs vairāk koncentrējamies uz metodes metodi, nevis mērķi un paņēmieniem, kā to sasniegt. Metodes var attīstīt, neizvirzot mērķi un negarantējot tā sasniegšanu. Attiecībā uz metodēm tiek izmantota autortiesību loģika; tur Komisijai ir taisnība, tāpat arī

dažādu Parlamenta komiteju referentiem ir taisnība. Vienīgais īstais mūsu pienākums ir nodrošināt novērtējamus valsts finanšu resursus, lai sasniegtu mērķus, ko paši esam izvirzījuši īsam, vidējam un ilgam termiņam.

Visbeidzot, pievēršoties savam pēdējam komentāram, es precīzi atkārtošu to, ko jau dzirdējām šajā ārkārtīgi nozīmīgajā plenārsēžu zālē. Demokrātija nekādā ziņā netiek noliegta, savukārt visi procesi tiek paātrināti. Es varu jums pateikt, ka EP deputāti pagājušā naktī strādāja līdz plkst. 2.00 un šorīt turpināja darbu, panākot vienošanos par automašīnu radītajām CO₂ emisijām. Mēs varam apspriest pirmos trīs gadus, bet mēs varam apspriest arī mērķi, kas noteikts attiecībā uz 95 gramu, kas ir mūsu rūpniecības attīstības galvenais faktors.

Saistībā ar visiem mūs interesējošiem jautājumiem varam apspriest veidus, kā atrisināt progresivitātes aspektu. Vienīgais jautājums, kas mums svarīgs, attiecas nevis uz to, kā piemērot sodu, bet — kā nodrošināt konkurētspējas apstākļus un garantēt visu šo mērķu sasniegšanu, jo tie funkcionē kopā un tie visi ir pilnībā savstarpēji saistīti.

Tas, īsumā, ir viss, ko vēlējos pateikt, punktu pa punktam izejot cauri visām runām. Un ticiet man, es to atreferēju gan šajā, gan Padomes 11. decembra sanāksmē. Jebkurā gadījumā, es jums sirsnīgi pateicos!

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, šodienas debatēs galvenokārt uzmanība tika pievērsta klimata pārmaiņu radītajam izaicinājumam. Tā ir taisnība, ka tas ir milzīgs izaicinājums, bet tas pats attiecas arī uz enerģētikas izaicinājumu, ar kuru mēs saskaramies. Mēs piedzīvojām nesenās cenu svārstības, kas radīja problēmas saistībā ar piegādes drošību; tas ir īpaši svarīgs jautājums Eiropas Savienībai, kurā atkarība no enerģijas importa kļūst aizvien lielāka. Šis pasākumu kopums arī veido energoapgādes drošības risinājuma pamatu ne vien Eiropas Savienībai, bet arī citiem pasaules reģioniem. Īstenojot tehnoloģiskās pārmaiņas, mēs nodrošināsim ļoti dažādus un drošus enerģijas avotus, kurus varētu izmantot visā pasaulē.

Uzskatu, ka šodienas debates bija ļoti pozitīvas un skaidri apliecināja Parlamenta apņemšanos ļoti ātri atrast risinājumus. Par to esmu ļoti pateicīgs. Komisija, no manas un manu kolēģu puses, strādās ļoti smagi, lai decembrī Parlaments un Padome varētu vieglāk panākt vienošanos.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos pateikties Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri piedalījās šodienas debatēs un sniedza konstruktīvus viedokļus. Turklāt es vēlētos pateikties Francijas prezidentūras pārstāvjiem, kas kopā ar Eiropas Parlamentu un Komisiju nenogurdināmi strādāja, lai atrastu tādus risinājumus, kas būtu saderīgi ar mūsu mērķiem vides jomā, kā arī citām situācijām un problēmām, ar ko sastopas dalībvalstis, citi Eiropas rūpniecības nozares un uzņēmumi.

Padome un Eiropas Parlaments ir apliecinājuši savu vēlmi panākt vienošanos pirmajā lasījumā, un es domāju, ka visi neatrisinātie jautājumi būs nokārtoti jau nākamajā Eiropas Parlamenta sesijā, kas notiks pēc divām nedēļām. Līdz tam mēs būsim panākuši vienošanos, kas mums ļaus īstenot savus mērķus vides jomā, piemēram, samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas Eiropas Savienībā. Tas ir svarīgi Eiropas Savienībai, lai tā varētu pienācīgi apkarot klimata pārmaiņas un izvairīties no citām problēmām, piemēram, uzņēmumu darbības pārcelšanas uz tādām valstīm, kas neatrodas ES teritorijā, kur viņi arī turpmāk var strādāt, neievērojot nekādus oglekļa dioksīda emisiju ierobežojumus. Tādēļ mums jāveic visi vajadzīgie pasākumi. Šāds mērķis bija noteikts Komisijas priekšlikumā, kas paredzēja arī trīs iestāžu sadarbību, lai varētu atrast atbilstīgus risinājumus. Esmu pārliecināts, ka pēc divām nedēļām mēs panāksim vienošanos.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Vides aizsardzība un klimata pārmaiņu apkarošana ir visas starptautiskās sabiedrības galvenās prioritātes. Kā pēdējo gadu laikā vienmēr esmu apgalvojis, progress pētniecības jomā ļauj mums izmantot objektīvu argumentāciju, arī attiecībā uz enerģijas avotiem, kas pārāk bieži ir demonizēti. Ņemot vērā pašreizējo tehnoloģisko attīstību, lai paātrinātu ģeopolitiskās situācijas stabilizēšanu un garantētu lielāku drošību starptautiskā līmenī, enerģijas avoti ir jādiferencē, samazinot atkarību energoapgādes jomā. No šāda viedokļa, dažos gadījumos uzlabojot vājo attīstību, piemēram, Itālijā, ir vēlams noorganizēt nopietnas debates par kodolenerģiju, iekļaujot īpašu atsauci uz trešās paaudzes spēkstacijām.

Ivo Belet (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Mēs Eiropā patlaban atrodamies vēstures krustcelēs. Mēs esam nolēmuši pasaules mērogā uzņemties vadību cīņā pret globālo sasilšanu. Tagad ir pienācis laiks, lai šo solījumu izpildītu.

Mēs saprotam, ka *inter alia* mūsu draugi Polijā vēlas saņemt garantijas, ka viņiem nebūs jāmaksā vislielākais rēķins par vienošanos klimata jomā. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāveic lielāki ieguldījumi jaunā tīru ogļu tehnoloģijā, kā arī oglekļa dioksīda uztveršanā un uzglabāšanā.

Šonedēļ noslēgtā vienošanās par jaunu automobiļu CO₂ emisiju samazināšanu tika kritizēta, jo ar to tomēr nav sperts pietiekami liels solis uz priekšu. Kaut gan šī kritika ir daļēji pamatota, mums jāatzīst arī pozitīvie aspekti. Lai arī pakāpeniski, mēs noteikti sāksim darbu no 2012. gada, turklāt mēs arī esam saglabājuši mērķi, kas paredz, ka līdz 2020. gadam emisiju līmenis nedrīkst pārsniegt 95 g CO₂/km.

Par laimi, šī vienošanās ietver arī spēcīgus stimulus, kas sekmē ar elektrību darbināmu automobiļu vai hibrīdautomobiļu izmantošanu. Ražotājiem ir jāsaprot, ka viņi nevar neko zaudēt, atklāti atbalstot šādus videi nekaitīgus automobiļus. Izmantojot nodokļu atvieglojumus, valdībām daudz enerģiskāk jāsekmē šī politikas maiņa par 180 grādiem. Kas patlaban kavē patērētājus, arī mūs, iegādāties šos videi nekaitīgos automobiļus? Šodien ir pieejamas jau vidusklases automašīnas, kuru standarti ir zemāki par Eiropas 2012. gada standartu. Tāpēc...

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju progresu, kas pēdējās pāris dienās un vakar dziļā naktī panākts Parlamenta un Padomes sarunās. Vēl viss nav izdarīts, un es mudinu abas puses pēdējo reizi pielikt pūliņus, lai panāktu tādu vienošanos, ko Parlaments varētu apstiprināt pirms Ziemassvētkiem. Lai Parlaments to varētu pieņemt, pasākumu kopumam jābūt pietiekami spēcīgam, lai mēs varētu sasniegt noteiktos ES mērķus, kuri paredz līdz 2020. gadam par 20 % samazināt CO₂ emisijas un par 20 % palielināt atjaunojamās enerģijas apjomu, kā arī lai mēs varētu virzīties uz priekšu un starptautiskās vienošanās gadījumā palielināt šo mērķi līdz 30 %. Turklāt esmu gandarīts, jo, šķiet, izdosies panākt vienošanos par to, ka attiecībā uz biodegvielu mērķi jāievieš strikti ilgtspējības kritēriji.

Daži uzskata, ka šis pasākumu kopums ir ekstrēms solis. Ja tas tā ir, tad es esmu ekstrēmists, tomēr norādīšu, ka mērenība saistībā ar šīs planētas nākotnes apdraudējumu nedos neko labu, savukārt enerģiska rīcība neradīs nekādu kaitējumu.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Apspriežot attīstību saistībā ar ES pasākumu kopumu klimata jomā, mēs nevaram ignorēt finanšu krīzes iespējamās sekas. Proti, ja savus uzkrātos finanšu līdzekļus valdības galvenokārt tērē banku glābšanas pasākumu kopumos, tad var notikt kavēšanās attiecībā uz būtiskiem ieguldījumiem enerģētikas jomā.

Neskatoties uz krīzi, Eiropā iespējami drīzāk ir jāveic ieguldījumi atjaunojamo enerģijas avotu attīstībā un energoefektivitātes ievērojamās uzlabojumos. Mums jāveic ieguldījumi tagad, jo atjaunojamie enerģijas avoti var kļūt konkurētspējīgi jau tuvākajā nākotnē.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ ES enerģijas fonda izveide ir steidzams uzdevums. Šis monetārais instruments galvenokārt palīdzēs uzlabot energoefektivitāti un paplašināt atjaunojamo enerģijas avotu izmantojumu. Turklāt, ja mēs patiesi vēlamies stiprināt Eiropas Savienības kopējo enerģētikas un klimata politiku, šis nodoms jāatspoguļo arī nākamajā septiņu gadu budžetā. Papildus tam, ka palielināts ES atbalsts, jānodrošina arī iespēja, kas dalībvalstīm dotu pietiekamu brīvību, un tas jādara ne tikai tāpēc, lai ņemtu vērā dažādās reģionālās atšķirības, bet arī tāpēc, lai tās pašas varētu izlemtu par saviem klimata politikas instrumentiem.

Pagaidu mērenībai attiecībā uz tradicionālo enerģijas nesēju cenām nevajadzētu izraisīt lēmumu pieņemēju apmierinātību vai atlikt sānis saistības, kas noteiktas saistībā ar atjaunojamiem enerģijas avotiem. Ja krīzes ietekmē no Eiropas Savienības redzesloka pazūd mērķi, ko tā pati sev noteikusi, tas var negatīvi ietekmēt ES uzticamību un vadošo lomu klimata pārmaiņu jomā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), rakstiski. – (BG) Pārāk ilgi mēs esam apsprieduši vienu problēmu, bet atrisinājumam paliek arvien mazāk laika. Globālie procesi saistībā ar klimata pārmaiņām jāatrisina atbilstīgi ilgtermiņa plānam, turklāt visiem pasaules ekonomikas dalībniekiem jāveic konkrēti pasākumi.

Lūk, daži galvenie pasākumi, kas jāapspriež sarunās:

- ieguldījumi jaunajās tehnoloģijās — rūpniecība rada problēmas, bet ar jauno tehnoloģiju palīdzību tās var atrisināt. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs rūpniecībā radītu intelligentas attīstības iespējas, kas atbilst mūsu mērķiem;
- alternatīvas iespējas obligāta īstenošana, tomēr bez negatīvām sekām uz vidi; aizsardzības pasākumu nodrošināšana atomenerģijas izmantošanā, jo jārod arī tāda iespēja; es kā Bulgārijas pārstāve arī to atzīstu, un arī mana valsts ir devusi savu ieguldījumu šajā procesā;

· ieguldījumi izglītībā un izpētē ar mērķi nodrošināt ilgtspējīgu attīstību, bez kuras nevarētu runāt par efektīvu cīņu pret klimata pārmaiņām, jo šie ieguldījumi nodrošina individuālu un organizatorisku sagatavošanos;

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Komisija 2008. gada 23. janvārī pieņēma pasākumu kopumu „Atjaunojamā enerģija un klimata pārmaiņas”.

Šis pasākumu kopums, pamatojoties uz kritērijiem un mērķiem, paredz, ka visām dalībvalstīm ir kopēji ES mērķi, ko Eiropadome apstiprināja 2007. gada pavasarī. Tie paredz līdz 2020. gadam Eiropas Savienībā samazināt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas par vismaz 20 %, turklāt šajā pašā laika posmā par 20 % palielināt atjaunojamās enerģijas resursu īpatsvaru kopējā enerģijas patēriņā, kā arī par 20 % palielināt energoefektivitāti.

Mēs varam risināt sarunas ar visu jomu pārstāvjiem, bet mēs nevaram risināt sarunas ar dabu. Tādēļ, lai izpildītu šīs saistības attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju samazināšanu un atjaunojamās enerģijas resursu īpatsvara palielināšanu, ikvienā ekonomikas jomā ir jāīsteno lielas strukturālās reformas.

Rumānija apstiprinās valsts saistības, kas izriet no šīs tiesību aktu paketes, tādējādi ievērojami ietekmējot ekonomikas un sociālo jomu.

Pabeidzot sarunas par pasākumu kopumu „Atjaunojamā enerģija un klimata pārmaiņas”, rodas iespēja rast līdzsvaru starp klimata pārmaiņu apkarošanu, piegāžu drošības uzlabošanu, konkurētspējas un ekonomiskās izaugsmes sekmēšanu, kā arī jaunu darbavietu radīšanu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Mums ir prieks, ka patlaban Eiropas Parlamenta un Padomes sarunās par pasākumu kopumu „Atjaunojamā enerģija un klimata pārmaiņas” iespēja panākt vienošanos kļūst reālāka.

Eiropadomes sanāksmē, kas notiks 2008. gada 11.–12. decembrī, tiks pieņemts lēmums par visiem elementiem, kas saistīti ar šo pasākumu kopumu.

Gatavojoties apspriedēm, kam jānotiek 11.–12. decembrī, Rumānija kopā ar Slovākiju, Ungāriju, Bulgāriju, Lietuvu un Latviju 28. novembrī iesniedza priekšlikumu, kas paredz pārdalīt CO₂ emisiju izsolēs gūtos ienākumus, pamatojoties uz šādu formulu: $(90 - x) \% + 10 \% + x \%$, kur x ir sadalīts tām dalībvalstīm, kas 2005. gadā sekmīgi nodrošinājušas par 20 % lielāku samazinājumu saistībā ar Kioto emisiju griestiem.

Rumānijai arī šķiet, ka pārskatīšanas klauzula 2014. gadā ir absolūti nepieciešama, tomēr neapšaubot 20 % (vai 10 %) samazināšanas mērķus tikai tāpēc, lai atvieglotu iespējamo pielāgošanos šiem mehānismiem, kuru pamatā ir īpaši nosacījumi attiecīgajā laika periodā (tos patlaban nevar paredzēt).

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Emisiju tirdzniecības sistēma piedāvā izvēlēties divas iespējas. No vienas puses, mums ir starpnieku modelis, bet, no otras puses, — rūpnieciskais modelis. Starpnieku modelis nozīmē iespēja trīskārši spekulēt, izmantojot tos, kuriem nav vajadzīgas emisiju tiesības ražošanai, bet kuri vēlas tās iegādāties, lai par augstu cenu tās pārdotu uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar ražošanu. Viņi var iegādāties tiesības izsolēs un sekundārajā tirgū emisiju tiesību biržās, un turpināt spekulācijas elektroenerģijas biržās. Kamēr vien būs emisiju tiesības, cilvēki var spekulēt ar tām, veicot darījumus, kuros šīs tiesības pārdodamas bez brokera starpniecības, pilnībā izvairoties no biržām. Tāpēc mums jāvirzās uz tādu rūpniecības modeli, kas nepieļautu spekulācijas, kas paredzētu, ka emisiju samazināšanas mērķus sasniedz ar salīdzinošo novērtēšanu, izmantojot labākās pieejamās tehnoloģijas (BAT), kas nosaka samazināšanas standartus.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Pirmdienas vakarā lielās politiskās grupas Eiropas Parlamentā ar Ministru padomi vienojās par kompromisu attiecībā uz prasībām, kas noteiktas saistībā ar pasažieru automobiļu CO₂ emisijām, kam atbilstīgi autobūves nozare varēs arī turpmāk, līdz pat 2019. gadam, nemainīt savu videi kaitīgo darbību.

ES ir piekritusi ANO klimata mērķiem, kam atbilstīgi rūpnieciski attīstītajām valstīm līdz 2020. gadam jāsamazina CO₂ emisijas par 25–40 %. Vienošanās par automobiļu CO₂ emisijām ir pakļaušanās autobūves nozarei, un tā vienīgi apstiprina, ka ES solījumi saistībā ar klimata pārmaiņām nav pat to papīru vērti, kas tiek sarakstīti šajā saistībā.

Katru reizi, kad Eiropas Savienībai jāspēr reāls solis savu solījumu un mērķu izpildes virzienā, mēs dzirdam vājus attaisnojumus tam, kāpēc nekas nenotiek.

Neticami, ka vairākums Eiropas Parlamentā gatavojas apstiprināt šādas apkaunojošās rīcības izmantošanu arī turpmāk.

María Sornosa Martínez (PSE), rakstiski. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, apstiprinot pasākumu kopumu klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, mums būtu jāinformē par savu nodomu, kas ļauj nosūtīt kristālskaidru signālu visai pasaulei, lai nākamgad Kopenhāgenā mēs panāktu vērienīgu vienošanos.

Es pilnībā atbalstu komisāra S. Dimas paziņojumu, ka finanšu krīze ir parādījusi, cik pārdroši ir neuztvert nopietni acīmredzamus brīdinājuma signālus.

Attiecībā uz klimata pārmaiņām mēs nevaram atļauties atkārtot šo kļūdu, ja nākamajās desmitgadēs vēlamies novērst bīstamas un iespējamās katastrofiskas sekas ekonomikas un sociālajā jomā.

Mums jāapliecina sava atbildība un jāpieņem drosmīgi lēmumi, lai apstiprinātu tīru un efektīvu enerģētikas modeli, kā arī nodrošinātu vajadzīgos instrumentus, kas vajadzīgi mūsu iedzīvotājiem, lai iegūtu informāciju par klimata pārmaiņām un attiecīgi rīkotos. Īstais brīdis ir pienācis.

Tādēļ es publiski aicinu klātesošos plenārsēžu zālē un dalībvalstis nākamajā plenārsēdē atbalstīt šo tiesību aktu paketi, jo tā pilnīgi noteikti ļaus mums atrisināt lielās problēmas, ar ko saskaramies patlaban.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Krāpšanās ar nodokļiem ir pretrunā godīgas un pārredzamas nodokļu piemērošanas principam un gluži vienkārši apdraud Kopienas darbības pamatus. Mazāki budžeta ieņēmumi neļauj mums īstenot pilnā apmērā savu politiku.

Cīņa pret krāpšanos ar nodokļiem lielā mērā ietilpst dalībvalstu kompetencē, tomēr tām nevajadzētu darboties atsevišķi. Ir acīmredzama vajadzība koordinēt pasākumus Kopienas līmenī un stiprināt dalībvalstu valdību un Eiropas Komisijas sadarbību.

Tā kā galvenā PVN reforma ir laikietilpīgs ilgtermiņa projekts, ziņojumā ierosināts izmantot tradicionālas metodes. Tās ietver grozījumus tajos tiesību aktos, kas reglamentē nodokļu maksātāju atbildību par vajadzīgo dokumentu nesavlaicīgu iesniegšanu vai nepareizu dokumentu iesniegšanu, kā arī samazinātu datu apkopošanai un nepareizu datu ātrai izlabošanai paredzēto periodu un informācijas apmaiņas paātrināšanu attiecībā uz Kopienas iekšienē veiktajiem darījumiem.

6. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultāti un citas detaļas: skatīt protokolu)

7.1. Nolīgums starp Korejas Republiku un Eiropas Kopienu par sadarbību cīņā pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci (A6-0452/2008, David Martin) (balsošana)

7.2. Siļķu krājumi uz rietumiem no Skotijas (A6-0433/2008, Struan Stevenson) (balsošana)

7.3. Jurisdikcija un sadarbība uzturēšanas saistību lietās (A6-0456/2008, Genowefa Grabowska) (balsošana)

7.4. Metroloģiskās kontroles mērinstrumenti un metodes (pārstrādāta versija) (A6-0429/2008, József Szájer) (balsošana)

7.5. Mehānisms ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs (A6-0396/2008, Gay Mitchell) (balsošana)

7.6. Cīņa pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem (kopējā PVN sistēma) (A6-0448/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (balsošana)

7.7. Cīņa pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem (A6-0449/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (balsošana)

7.8. par pasākumiem vides uzlabošanai MVU — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts (balsošana)

7.9. Ieroču eksports (rīcības kodekss) (balsošana)

- Par 5. punktu:

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes Francijas prezidentūra apspriež, kā beidzot rīcības kodeksu noteikt par juridiski saistošu. Joprojām ir divas valstis, kurām vēl jāveic daži pasākumi, proti, Vācija un Lielbritānija. Mums jāsaņem skaidrs Eiropas Parlamenta signāls.

Grozījums ir šāds, proti, teksts jāpapildina 5. punkta beigās. Angliski tas skan šādi: „un nodrošināt efektīvu ieroču eksporta kontroli;”.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

7.10. Eiropas Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 8/2007 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā (A6-0427/2008, Bart Staes) (balsošana)

7.11. Sieviešu stāvoklis Balkānos (A6-0435/2008, Zita Gurmai) (balsošana)

7.12. Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrāde (A6-0434/2008, Heinz Kindermann) (balsošana)

8. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: **Gay Mitchell (A6-0396/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, esmu patiešām ļoti gandarīts, ka varu dot savu ieguldījumu šajās debatēs, sniedzot īsu komentāru, jo pašreizējā situācijā, kurā mēs dzīvojam un kurā trešās pasaules valstis ievērojami cieš no pārtikas trūkuma, ir svarīgi saprast, ka salīdzinājumā ar trešās pasaules valstīm mēs Eiropas Savienībā tomēr dzīvojam ļoti turīgi, lai arī saskaramies ar ekonomisko krīzi. Tādēļ esmu ļoti gandarīts par to, ka mēs Parlamentā atzīstam savu ētisko un politisko pienākumu attiecībā pret tiem, kuri ir lielās briesmās. Reizēm mums atliek savos televizoros ieraudzīt attēlu, lai saprastu, ka šis jautājums ir ļoti steidzami risināms.

Tāpēc es sveicu *G. Mitchell* saistībā ar šo ziņojumu. Tas ir atzinīgi vērtējams solis, kas ir mūsu atbalsta cienīgs, un esmu ļoti gandarīts par to, ka varēju paust arī savu atbalstu.

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā *D. Sumberg*, es arī vēlētos paskaidrot, kādēļ mēs balsojam par šo ziņojumu. Tas bija diezgan sarežģīts lēmums, jo par pārcelšanu mēs maksājam ar nodokļu maksātāju naudu.

Taču patiesībā mēs barojam simt miljonu cilvēku, kuri pretējā gadījumā būtu miruši jau līdz nākamā gada beigām. Pasaules pārtikas programmas ietvaros tiek pabaroti 20–25 miljoni cilvēku, kuri pakļauti nepietiekama uztura riskam un iespējamai nāvei līdz 2009. gada beigām, ja mēs šādi nerīkotos. Tagad miljards cilvēku dzīvo, pārtiekot no vienas maltītes divu dienu laikā. Šo naudu tērējot saprātīgi, mēs varēsim nodrošināt viņiem vienu maltīti katru dienu.

Divdesmit pieci miljoni cilvēku ir puse no manas valsts, Apvienotās Karalistes, iedzīvotājiem. Es nevēlos nākamgad turpināt darbu Parlamentā un atzīt, ka paliku nomaļus, noskatoties, kā puse no manas valsts iedzīvotāju nomirst badā tikai tāpēc, ka mēs rīkojamies citādi. Es patiešām esmu ļoti gandarīts, ka mēs nobalsojam par šī ārkārtas mehānisma ieviešanu.

– Ziņojums: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es varu apstiprināt J. M. *García-Margallo* ziņojumu, jo mēs visi mēģinām novērst nodokļu krāpniecību, kas ir ļoti svarīgi, un jo īpaši nodokļu krāpniecību saistībā ar PVN. Ēnu ekonomika, kas pastāv visās ES dalībvalstīs, ir neizdevīga nodokļu maksātājiem un par to mums visiem būtu jāuztraucas, jo šāda ekonomika rada zaudējumus nodokļu maksātājiem.

Tomēr es vēlētos papildināt šo komentāru, proti, — ir ārkārtīgi svarīgi, lai atsevišķām nacionālām valstīm būtu tiesības pašām noteikt savu PVN likmi. Tas nav Eiropas Savienības jautājums. Lielbritānijā finanšu ministrs nesen samazināja PVN likmi, lai tādējādi cīnītos pret lejupslīdi. Nedomāju, ka tas ir ļoti efektīvs pasākums, un nedomāju, ka tas kaut ko mainīs, bet ir svarīgi, lai tajā vai citā valstī būtu tādas tiesības šādi rīkoties. Tas ir papildinājums, ar ko vēlējos jūs iepazīstināt šī ziņojuma saistībā.

- Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: ES Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu (RC B6-0619/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, man ir prieks, ka varu sniegt komentāru šajā saistībā. Esmu noraizējies par Eiropas Savienības iesaistīšanos šī jautājuma risināšanā tikai tāpēc, ka tas ir starptautiskas vienošanās jautājums, un vienpusēja ES darbība neko nemainīs šajā situācijā.

Turklāt uzskatu, ka ziņojumā iekļautā atsauce uz Eiropas drošības pasākumiem ir neveiksmīga. Eiropas drošības pamatu veido NATO. Tā tas vienmēr ir bijis un tā tas vienmēr būs, jo NATO sastāvā ir mūsu draugs un sabiedrotais — Amerikas Savienotās Valstis. Daži Parlamentā ir ļoti noskaņoti pret Ameriku. Bet es tāds neesmu. Es atceros par ES parādu Amerikas Savienotajām Valstīm, kas mums jāatdod par savu brīvību un dalību NATO. ES un Amerikas Savienoto Valstu alianse NATO ietvaros ir pamats mūsu aizsardzībai un drošībai, un tāda tā būs arī turpmākajos gados.

– Ziņojums: Zita Gurmai (A6-0435/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) es vēlos pastāstīt, kādēļ izvēlējos atbalstīt šo ziņojumu par sievietēm Balkānos, ko sagatavoja mana kolēģe Z. *Gurmai*, un vēlējos arī apsveikt viņu. Šajā ziņojumā atspoguļota patiesā sieviešu situācija Balkānu reģionā, nenošķirot konkrētas valstis pēc to atšķirīgajiem statusiem. Šeit konsekventi ir izmantota dzimumu vienlīdzības politika un pakāpeniski pārvarēti stereotipi. Ziņojumā aprakstīts, kā izmainījusies situācija, jo veikti grozījumi tiesību aktos, sievietēm piešķirtas lielākas tiesības, nodrošināta izaugsme pārvaldības jomā un sievietes iesaistījušās politikā un pārvaldē. Svarīgs ziņojuma aspekts ir novērtējums, kas attiecas uz Balkānu sieviešu lomu attīstībā un demokrātiskos procesos, lai saglabātu stabilitāti reģionā un pārvarētu militāros konfliktus.

– Ziņojums: Heinz Kindermann (A6-0434/2008)

Albert Deß (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, H. *Kindermann* ir iesniedzis konstruktīvu rezolūciju par jūraskraukļu problēmu, un es labprāt par to nobalsoju. Man prieks, ka par šo rezolūciju nobalsojuši 558 deputāti. Par aizsargājamo sugu jūraskraukļi tika noteikti jau pirms krietna laika, kad Eiropā vairs bija palikušas tikai dažas ligzdošanas kolonijas. Tajā pašā laikā tie kļuva tik izplatīti, ka tika izēsti pat veseli dīķi un upes. Tādēļ tie jāiekļauj Putnu aizsardzības direktīvas II pielikumā. Šo putnu nodarītais kaitējums apdraud daudzu zvejnieku un dīķu apsaimniekotāju pastāvēšanu. Ir jāpārbauda, kāds ir minimālais līmenis, kas dalībvalstīs jānodrošina saistībā ar sugu saglabāšanu. Ja līmenis ir augstāks, tas jāregulē. Ja Komisija nerīkosies, zivju sugu krājumi tiks apdraudēti.

Tādēļ es lūdzu Komisiju šo rezolūciju uztvert nopietni un iespējami drīzāk rīkoties.

*

* *

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, atsaucoties uz Reglamenta 202.a pantu, plenārsēdē mēs nobalsojam par Eiropas himnas atskaņošanu oficiālās sēdēs. Es vēlētos uzzināt, priekšsēdētājas kundze, kāpēc himnu neatskaņoja tad, kad sveicām Viņa Svētību Dalai Lamu?

Priekšsēdētāja. - Es to noskaidrošu un sniegšu jums atbildi, J.-P. Audy kungs.

*

* *

Rakstiski balsojuma skaidrojumi

– Ziņojums: David Martin (A6-0452/2008)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es sveicu savu kolēģi saistībā ar šo nolīgumu, kas noslēgts ar Korejas Republiku par sadarbību cīņā pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci. Kā deputāti to zina, patlaban mēs ar Koreju risinām sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu. To atbalsta gan valdība, gan opozīcija Seulā, un arī Parlaments, apstiprinot agrāk sagatavotu D. Martin ziņojumu un tādējādi paziņojot par savu principiālu piekrišanu. Šķiet, abas puses vēlas darbu pie nolīguma pabeigt līdz nākamā gada jūnijā gaidāmajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Attiecīgais nolīgums var vienīgi palīdzēt šajā procesā, pat pieņemot, ka joprojām ir daži sarežģīti jautājumi, piemēram, attiecībā uz automobiļiem un izcelsmes noteikumiem par Kesonas rūpniecisko kompleksu.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Pasaules tautsaimniecības kļūst aizvien vairāk savstarpēji saistītas, starptautiskās tirdzniecības tempi aug ļoti strauji, un aizvien biežāk tiek veikti ārvalstu tiešie ieguldījumi. Tādēļ es pilnībā atbalstu David Martin ziņojumu, kas ierosina pieņemt Eiropas Savienības un Dienvidkorejas sadarbības nolīgumu par cīņu pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci. Šis nolīgums atbilst ES iepriekšējiem pasākumiem šajā jomā un papildina nolīgumus, kas parakstīti jau 1990. gadu sākumā ar ASV (1991), ar Kanādu (1999) un Japānu (2003). Nolīgums ar Koreju sekmēs konkurences noteikumu efektīvu īstenošanu, veicinot konkurences aizsardzības aģentūru sadarbību un samazinot konfliktu iespējamību.

Nolīguma noteikumi ietver pienākumu sniegt informāciju par konkurences aizsardzības aģentūru veiktajiem izpildes pasākumiem, kas var ietekmēt otras puses materiālās intereses. Atzinīgi vērtējams tas, ka nolīgumā ieviesti noteikumi par savstarpējo palīdzību, izpildes pasākumu koordinēšanu, informācijas apmaiņu un konfidencialitātes garantēšanu. Koreja ir ceturtais lielākais Eiropas Savienības tirdzniecības partneris ārpus Eiropas, un Eiropas Savienība ir lielākais Korejas ārvalstu investors. Ņemot vērā šo abu valstu partnerattiecību pieaugošo nozīmi, šķiet pilnīgi pareizi, ka Koreja pievienojas trīs citiem partneriem, ar kuriem Eiropas Kopiena ir noslēgusi nolīgumus par sadarbību cīņā pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Korejas Republika ir ceturtais lielākais Eiropas Savienības tirdzniecības partneris ārpus Eiropas, un Eiropas Savienība ir lielākais Korejas ārvalstu investors.

Līdzīgi tiem nolīgumiem, kas jau noslēgti ar ASV (1991), Kanādu (1999) un Japānu (2003), arī šis nolīgums paredz nodrošināt, ka pastāv „konkurences tiesību savstarpēja atzīšana starp Eiropas Kopien un Dienvidkoreju”, kas „ir efektīvākais paņēmieni, lai cīnītos pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci”, tādējādi cenšoties ierobežot „tirdzniecības aizsardzības instrumentu izmantošanu starp abām valstīm”.

Tomēr Eiropas Parlaments galveno uzmanību pievērš apsvērumam, kam atbilstīgi šis nolīgums jāsigatavo „saistībā ar Eiropas Kopienas un Korejas Republikas spēkā esošo nolīgumu vispārējo struktūru un arī saistībā ar nolīgumiem, par kuriem pašreiz notiek sarunas, jo īpaši sarunas par iespējamo brīvās tirdzniecības nolīgumu”, proti, kā to arī uzsver referents, ņemot vērā „problēmas, ar kurām ir nācies saskarties citās divpusējās un starpreģionu tirdzniecības sarunās”.

Citiem vārdiem — Eiropas Parlaments atbalsta „uzlabotu piekļuvi tirgum”, kas rada katastrofiskas sekas attiecībā uz rūpniecību un nodarbinātību, piemēram, kuģu būves un remonta nozarē Portugālē, un gandrīz pilnībā sagrauj šo jomu.

Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Ceru, ka mans ziņojums un Komisijas priekšlikums sniegs ievērojamu labumu gan Korejai, gan Eiropas Savienībai. Koreja ir ceturtais lielākais ES tirdzniecības partneris ārpus Eiropas, tāpēc ir svarīgi, lai mums būtu aizsardzības pasākumi, kas vērsti pret konkurenci.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Starptautiskā finanšu krīze ir smagi skārusi ceturto lielāko tautsaimniecību Āzijā. Atkal uzaust atmiņās par 1997. gada Āzijas valūtu krīzi. Lai gan patlaban, no vienas puses, Dienvidkorejas valdība kļūst aizvien uzticamāka, jo tā ir ātri rīkojusies, tagad Eiropā un ASV mēs

saskaramies ar krīzi, un tas šo situāciju padara mazliet nopietnāku. Tomēr ESAO uzskata, ka Koreja atgūsies tuvākajā nākotnē, vājais vons sekmēs eksportu un reflācijas pasākumi palielinās iekšzemes pieprasījumu.

ES un Korejas ekonomikas attiecībām tādējādi vajadzētu saglabāties nemainīgām, un tāpēc pilnīgi noteikti ir vērts izstrādāt pamatnoteikumus, neskatoties uz sarežģīto pašreizējo situāciju. Pārāk bieži ekonomikas nolīgumos ir aizsargātas vienīgi investoru intereses, tādēļ ES ir jā rūpējas par to, lai pietiekami būtu ņemti vērā nodarbinātības noteikumi, kā arī sociālie un vides standarti. Ziņojumā, par kuru notiek šis balsojums, šis aspekts nav pietiekami skaidri precizēts, tādēļ es atturējos no balsojuma.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo nolīgums sekmēs konkurences tiesību aktu efektīvu piemērošanu, veicinot sadarbību starp kompetentajām iestādēm un samazinot konfliktu iespējamību.

Koreja ir ceturtais lielākais ES tirdzniecības partneris ārpus Eiropas, un Eiropas Savienība ir lielākais Korejas ārvalstu investors.

Ņemot vērā šo partnerattiecību pieaugošo nozīmi, šķiet pareizi, ka Koreja pievienojas trīs citiem partneriem, ar kuriem ES ir noslēgusi nolīgumus par sadarbību cīņā pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci.

Nolīgums nosaka, ka katras puses konkurences iestāde paziņo otras puses konkurences iestādei par izpildes pasākumiem, kas var ietekmēt otras puses būtiskas intereses, kā arī nosaka savstarpējās palīdzības sniegšanas pienākumu, tostarp iespēju vienai pusei lūgt otru pusi īstenot izpildes pasākumus, un izpildes pasākumu koordinēšanas un informācijas apmaiņas kārtību. Nolīgumā iekļauti arī noteikumi attiecībā uz konfidencialitāti.

Plašākā perspektīvā mums jāuzsver daudzpusējās tirdzniecības un konkurences noteikumu nozīme brīvu un atvērtu pārrobežu tirgu izveidē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par D. Martin ziņojumu par nolīguma noslēgšanu starp Koreju un Eiropas Kopieni par sadarbību cīņā pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci. Es atbalstu ziņojumā izmantoto argumentāciju un uzskatu, ka šis konkurences nolīgums ir instruments, kas ir svarīgāks nekā jebkad, jo īpaši šodienas situācijā, kad tirdzniecība sevišķi ar Āzijas valstīm, pieaug gan apjoma, gan svarīguma ziņā. Ņemot vērā atšķirības starp Eiropas un tās tirdzniecības partneru, arī Korejas, ekonomikas sistēmām un, jo īpaši, atšķirības starp ražošanas izmaksām un vietējiem patērētāju aizsardzības noteikumiem šajās valstīs, nolīgums starp konkurences iestādēm nozīmē soli uz priekšu, aizsargājot mūsu uzņēmējus un preces no apdraudējuma, ar ko tie saskaras mūsdienu globālajā vidē.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka mums ārkārtīgi svarīgi ir izveidot konkurences principiem atbilstošus tirdzniecības sakarus ne vien attiecībās ar Koreju, bet arī citām valstīm, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības. Mums jāsekmē kompetento iestāžu sadarbība, tādējādi samazinot konfliktu iespējamību.

Kā jau apgalvoju iepriekš — un šis viedoklis parādījās arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumā, turklāt šonedēļ par to notika balsojums — mums jāpiebūvē Eiropas iedzīvotājiem daudzveidīgākas uzņēmējdarbības iespējas un jānodrošina, ka visos divpusējos nolīgumos ar trešām valstīm ir ievērotas patērētāju tiesības un konkurences principi.

– Ziņojums: Struan Stevenson (A6-0433/2008)

Šarūnas Birutis, rakstiski. – (LT) Daudzgaudų plāns silķu krājumam uz rietumiem no Skotijas ir atzinīgi novērtēts.

Uzskatu, ka licenzēto zvejas kuģu, kuriem ir atļauja zvejot attiecīgajā apgabalā, uzraudzībā jāizmanto elektroniskie kuģu žurnāli un nozvejas ziņojumi, ko katru dienu pārsūta karoga dalībvalstīs zvejas uzraudzības centram. Kuģiem ar viena apgabala licenci nedrīkst atļaut viena zvejas reisa laikā zvejot ārpus apgabala uz rietumiem no Skotijas.

Ir svarīgi, lai dati būtu izmantojami to zinātnisko novērtējumu pamatā, kas attiecas uz silķu krājumiem uz rietumiem no Skotijas. Tāpēc papildus pašreizējam akustiskajam apsekojumam, ko veic pieaugušu silķu resursu novērtējuma iegūšanai, ierosinu atbalstīt eksperimentālā apsekojuma veikšanu 2008. un 2009. gadā, izmantojot MIP tikla metodi, lai noteiktu šīs metodes iespējas un efektivitāti un lai iegūtu otru neatkarīgu atjaunošanas rādītāju silķu krājumiem apgabalā uz rietumiem no Skotijas; es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu. Tāpat piekristu Komisijai, ka pārvaldības plāns ir jāpārskata ik pēc četriem gadiem, pamatojoties uz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) ieteikumu. Tomēr, ja pēc šādas

pārskatīšanas tomēr tiek ierosināti jebkādi grozījumi, tie jāapspriež ar Pelaģisko zivju krājumu reģionālo konsultatīvo padomi un Eiropas Parlamentu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – EP deputāta *S. Stevenson* ziņojums par siļķu krājuma pārvaldību uz rietumiem no Skotijas piedāvā daudzgadu plānu. Tā pamatā ir esošie nolīgumi par siļķu krājumiem Ziemeļjūrā, par kuriem patlaban panākta vienošanās ar Norvēģiju, lai saglabātu ilgtspējīgas zvejniecības nozari, ieviešot augstākos un zemākos ierobežojumus atkarībā no krājuma kopējā apjoma.

ZZTEK un ICES ir ieteikušas, ka ilgtspējīgu zvejniecību var saglabāt, ja nodrošina, ka zvejas izraisītās mirstības gada rādītājs (nozvejas īpatsvars) nepārsniedz 0,25 (ja krājuma apjoms ir lielāks par 75 000 tonnām) un 0,2 (ja krājuma apjoms sarūk tiktāl, ka ir mazāks par 75 000 tonnām, bet lielāks par 50 000 tonnām). Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu, ja nārstojošo zivju biomasa sarūk tiktāl, ka ir mazāka par 50 000 tonnām, siļķu nozveja pilnībā jāpārtrauc, ļaujot zivīm atkal iedzīvoties, atjaunot un saglabāt krājumus un nodrošinot iztiku un zvejas nozares turpmāku pastāvēšanu, kas atkarīga no saglabātajiem zivju krājumiem.

Īrija ir tieši iesaistīta šajā priekšlikumā, jo attiecīgajā zonā ir arī Īrijas teritoriālie ūdeņi Donegolas ziemeļrietumu apgabalā. Lai saglabātu zvejniecības nozari, šis ziņojums obligāti jāsāk īstenot iespējami ātrāk, lai maksimāli samazinātu zvejniecības nozares sagraušanu.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šim ziņojumam jāpievērš īpaša uzmanība, ņemot vērā pašreizējo globālo krīzi, kas pieprasa saglabāt atbildīgu un mērenu patēriņa līmeni.

Kopējās zivsaimniecības politikas 2002. gada reformas rezultātā daudzgadu plāni tika īstenoti pakāpeniski un kopā ar Kopienas nozīmes zivju resursu atjaunošanas plāniem.

Faktiski precedentu radīja daudzgadu pārvaldības nolīgums, kas 1997. gadā tika parakstīts ar Norvēģiju attiecībā uz Ziemeļjūras siļķu krājumiem, panākot apmierinošus rezultātus.

Ja piedāvātie pasākumi būtu piemēroti, tie nodrošinātu zvejas resursu un zvejas darbības labāku plānošanu. Līdz ar to būtu vairāki elementi, kas nodrošinātu Zivsaimniecības fondu, kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) un īpašas zvejas atļaujas.

Viens īpaši svarīgs aspekts ir uz ekosistēmu balstīta zivsaimniecības pieeja, kas tādējādi nodrošina zivju krājumu saprātīgu izmantošanu, turklāt tas attiecas uz visām sugām, no kurām daudzas ir uz pilnīgas izzušanas robežas. Turklāt tas viss jāīsteno praktiski, ņemot vērā ilgtspējīgus vides, ekonomiskos un sociālos apstākļus.

– Ziņojums: Genowefa Grabowska (A4-0456/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz *G. Grabowska* ziņojumu, atkārtotas apspriešanās ietvaros es nobalsoju par priekšlikumu Padomes regulai par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās. Es atbalstu referenti, kura ir izdarījusi visu, kas bija viņas spēkos, lai dokumenta galīgā redakcija būtu pieejama līdz gada beigām, tādējādi ļaujot Eiropas iedzīvotājiem gūt labumu iespējami drīzāk, un es viņai piekrītu par to, ka Eiropas Komisijai ir jāturpina darbs pie izpildes procedūrām.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) *G. Grabowska* ziņojumā ierosināts vienkāršot alimentu sistēmu visā Eiropas Savienībā, un tāpēc es to atbalstīju. Polijā daudzas sievietes audzina bērnus vienas pašas, bet tēvi bieži vien dzīvo un strādā citās ES valstīs, nereti izvairoties no alimentu maksāšanas. Šādos apstākļos maksāšana piespiedu kārtā ir praktiski neiespējama.

ES dalībvalstu ciešāka sadarbība šajā jomā palīdzēs kreditoriem atgūt parākus.

Šarūnas Birutis, rakstiski. – (LT) Ja šo regulu pieņems, tā atvieglos pilsoņiem dzīvi. Pirmkārt, tās mērķis ir vienkāršot uzturēšanas saistību noteikšanas procedūru. Turklāt šī regula paredz, ka, kolīdz kādā dalībvalstī ir pieņemts lēmums par uzturēšanas saistībām, tas būs saistošs visās pārējās dalībvalstīs. Ar šo regulai arī izveido darbotiespējīgu sistēmu dalībvalstu galveno iestāžu sadarbībai, lai palīdzētu kreditoriem atgūt parākus.

Gérard Deprez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es vēlos paust savu gandarījumu par to, ka *G. Grabowska* ziņojums šodien ir nodots balsošanai; galvenais iemesls manam gandarījumam ir tas, ka mēs šo regulas pārskatīto versiju gaidījām ilgu laiku, turklāt šim balsojumam vajadzētu ļaut šo dokumentu pieņemt vēl Francijas

prezidentūras — tā nav taupījusi spēkus, lai veiksmīgi pabeigtu darbu pie šī dokumenta izstrādes — pilnvaru laikā.

Kā jūs zināt, patlaban Eiropas Savienībā situācijā, kurā notiek šķiršanās un ir iesaistīti bērni, bieži vien ir sarežģīti un apnicīgi panākt uzturlīdzekļu maksāšanu, ja viens no laulātajiem ir devies uz citu valsti.

Dokumenta priekšlikumam, ko es atbalstu, vajadzētu atvieglot ES pilsoņiem dzīvi attiecībā uz uzturēšanas saistībām, kā arī palīdzēt kreditoriem atgūt parādus. Atceļot oficiālo atzīšanas (*exequatur*) procedūru, kādā dalībvalstī tiesas pieņemtais lēmums par promesošā laulātā uzturēšanas saistībām būs nekavējoties piemērojams visās pārējās dalībvalstīs. Tas arī ļaus attiecīgajiem iedzīvotājiem savā parastajā dzīvesvietā nokārtot formalitātes, kas vajadzīgas, lai panāktu ieturēšanu no algas vai no bankas konta, lai iedarbinātu sadarbības mehānismus vai piekļūtu informācijai, kas ļauj noteikt debitora atrašanās vietu un novērtēt tā mantu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju savas kolēģes ziņojumu par uzturēšanas saistībām, kas paredzēts, lai Eiropas Savienības teritorijā palīdzētu atgūt uzturlīdzekļus. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt kreditoriem iespēju vieglāk, ātrāk un lielākoties bez maksas iegūt izpildes rīkojumu, kas būtu brīvi un bez šķēršļiem piemērojams visā Eiropas Savienības tiesiskajā telpā. Tādējādi būs iespējams attiecīgās summas maksāt regulāri, un kādā dalībvalstī pieņemts lēmums par uzturēšanas saistībām būs piemērojams pārējās dalībvalstīs. Tādā veidā ES pilsoņiem tiks atvieglota dzīve, un uzlabotā dalībvalstu sadarbība sniegs papildu atbalstu.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Uzskatu, ka šis ziņojums ir ārkārtīgi svarīgs, īpaši laikā, kad vajadzība ES dalībvalstīs saskaņot tiesību aktus aktualizējas vairākās jomās, arī attiecībā uz uzturēšanas saistībām.

Pārskatītajā redakcijā, kas sagatavota regulai par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās, ir skaidri noteikti kritēriji un situācijas, kurās šo pienākumu paredz likums.

Uzturēšanas saistības ir personīgas, pastāvīgas un, protams, vienpusējas.

Šī regula atvieglo ES dalībvalstu pilsoņiem dzīvi, un tas saistīts ar procedūru, kas veicama, lai noteiktu uzturēšanas saistības. Proti, kolīdz kādā dalībvalstī ir pieņemts lēmums, tas būs vienlīdz saistošs visās pārējās dalībvalstīs. Tas ir svarīgs aspekts, ja atceramies, ka daudzi pilsoņi dzīvo kādā citā dalībvalstī, nevis tajā, kur viņi piedzimuši vai kur pieņemts lēmums par uzturēšanas saistībām.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Šī regula atvieglos pilsoņiem dzīvi. Vienkāršošana bija viens no mērķiem, ko mēs vēlējamies panākt, jo īpaši attiecībā uz procedūru, kas veicama, lai uzturēšanas saistības atzītu par pamatotām.

Tādēļ šajā regulā paredzēts, ka, kolīdz kādā dalībvalstī ir pieņemts lēmums par uzturēšanas saistībām, tas būs vienlīdz saistošs visās pārējās dalībvalstīs.

Turklāt ar šo regulu izveido darbotiespējīgu sistēmu dalībvalstu galveno iestāžu sadarbībai, lai palīdzētu kreditoriem atgūt parādus.

Galu galā mēs esam panākuši kompromisu, ko mēs labprāt atbalstām. Tas nozīmē, ka ES pilsoņi varēs iespējami drīzāk no tā gūt labumu.

Eiropas Komisijai ir jāturpina darbs pie izpildes procedūrām.

Mēs nevaram palīdzēt, tomēr mēs esam gandarīti, uzzinot, ka Komisija to plāno darīt, un ceram, ka pilsoņi iespējami īsā laikā varēs no tā gūt labumu.

Pienācīgai izpildei tomēr ir būtiska nozīme, lai Eiropas Savienībā nodrošinātu saskaņotu kopēju sistēmu to nolēmumu atzīšanai un izpildei, kas pieņemti uzturēšanas saistību lietās.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Ziņojumā par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, tiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās ir analizēta un izvērtēta attiecīgās Padomes regulas grozītā versija.

Galvenais regulas mērķis ir vienkāršot principus, kas attiecas uz uzturēšanas saistību noteikšanu (galvenais aspekts, lai nodrošinātu efektīvu uztura piedziņu) un izveidot efektīvu sistēmu ES dalībvalstu sadarbībai uzturēšanas saistību lietās.

Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu. Tas ir kompromiss, kas panākts starp Eiropas Komisijas priekšlikumiem un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas cerībām.

Ātri — līdz 2008. gada beigām — pieņemot šo regulu, pilsoņi īsā laikā varēs no tās gūt labumu, un šajā konkrētajā gadījumā tā ir prioritāte.

– **Ziņojums: József Szájer (A6-0429/2008)**

Šarūnas Birutis, rakstiski. – (LT) Dalībvalstu metroloģijas noteikumi ir piemēroti daudzām mērinstrumentu un produktu kategorijām. Šī direktīva ietver virkni vispārēju noteikumu attiecībā uz EK tipa apstiprinājumu, sākotnējās verifikācijas procedūram un metroloģiskās kontroles metodēm. Dažādām mērinstrumentu un produktu kategorijām piemērojamo direktīvu īstenošana nosaka prasības attiecībā uz tehnisko konstrukciju, darbību un precizitāti, kā arī kontroles procedūru. Mērīšanas EK tipa apstiprinājums ES līmenī nozīmē, ka dalībvalstis drīkst veikt novērtēšanu vai, ja tas nav obligāti, instrumentus var laist apgrozībā un izmantot. Šī jaunā direktīvas redakcija ietver grozījumus, kas attiecas uz regulatīvo procedūru un verifikāciju; tādējādi Direktīvas 71/316/EEK kodificētā versija ir jāaizstāj ar jaunu versiju.

– **Ziņojums: Gay Mitchell (A6-0396/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz G. Mitchell ziņojumu, es nobalsoju par šo priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs.

Es atbalstu šo iniciatīvu, kas Eiropas Savienībai nodrošina jaunu attīstības politikas instrumentu, lai atrisinātu galvenās problēmas saistībā ar pārtikas cenu paaugstināšanos, kas vairākās valstīs izraisīja sacelšanos, nemierus un nestabilitāti, apdraudot rezultātu, ko sniegtu vairāku gadu garumā veiktais ieguldījums politikā, attīstībā un miera uzturēšanā. Simtiem miljonu cilvēku nabadzīgais stāvoklis vēl vairāk pasliktinājies, un saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem nesen panāktais progress tika iedragāts. Apzinoties, ka ir vajadzīgi 18 miljardi eiro, ES plāno finansēt 10 %, t.i. 1,8 miljardus eiro, un, ņemot vērā pašreiz pieejamos līdzekļus, tas ir jautājums par papildu 1 miljardu eiro lielu finansējumu. Es nepiekrītu Komisijas plāniem finansējumu iegūt no fondiem, kas rezervēti lauksaimniecības vajadzībām.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es, protams, nobalsoju par šo ziņojumu. Kā tas norādīts arī ziņojumā, Komisija pieņēma drosmīgu lēmumu, ierosinot piešķirt 1 miljardu eiro pārtikas krīzes vajadzībām, un es uzskatu, ka mums pilnībā jāsadarbojas gan ar Komisiju, gan Padomi, lai pieņemtu šo nozīmīgo tiesību aktu. Cīņā pret pārtikas krīzi jāizmanto reāli centieni visos līmeņos, un visām Kopienas iestādēm jāstrādā kopā, lai panāktu jūtamus rezultātus.

Nigel Farage, Trevor Colman un Jeffrey Titford (IND/DEM), rakstiski. – Mēs, protams, jutām līdzīgu nabadzīgo valstu bēdīgajam stāvoklim. Tomēr, mūsaprāt, ES politika, piemēram, kopējā zivsaimniecības politika, kopējā lauksaimniecības politika un protekcionisms tirdzniecībā, ir pamatā daudzām šīm problēmām. Mēs uzskatām, ka nacionālās valstis ir vislabākajā situācijā, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm, turklāt atbilstīgi starpvaldību līmeņa sadarbībai, nevis hierarhiski organizētām pārvalstiskām aģentūrām, kuru politika ir galvenokārt vainojama šajā situācijā.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – EP deputāts G. Mitchell iesniedza plānu, kurā, ņemot vērā pieaugošās un svārstīgās pārtikas cenas jaunattīstības valstīs, noformulēta kopēja Kopienas atbilde, paredzot pamatnostādnes attiecībā uz ātras reaģēšanas iespējām, kā arī gaidāmajai ražai piemērojamas drošības tīkla procedūras. Mehānisms arī paredz sniegt strukturālu ilgtermiņa atbalstu, kas ir graduēts un diferencēts atbilstīgi konkrētās situācijas vajadzībām un prasībām. Tas paredz, ka atbilstīgi strikti noteiktiem kritērijiem līdz 2010. gadam jāpiešķir 1 miljards eiro. Pārtikas nodrošinātība ir pamats visu veidu attīstībai, un cīņa pret badu visā pasaulē ir sarežģīts, bet būtisks jautājums, un mums steidzami jāatrod risinājums šai problēmai. Es ar prieku atbalstu EP deputāta G. Mitchell ziņojumu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Savā paskaidrojumā referents emocionāli mudina Eiropas Savienību piešķirt citiem pasaules reģioniem rezerves līdzekļus no sava budžeta! Tā ir īpatnēja un riskanta valsts līdzekļu pārvaldības perspektīva, turklāt jāņem vērā arī draudi un atbildības sadalījums.

Nebija nekādas vajadzības aiziet līdz tādām galējībām, lai pārliecinātu mūs par to, ka jāpalīdz tām valstīm, kurām tas visvairāk vajadzīgs.

Tomēr es vēlētos uzsvērt trīs turpmāk minētos aspektus.

- Pasaules mēroga cenu uzliesmojums pārtikas cenu jomā, protams, jo īpaši ietekmē jaunattīstības valstu iedzīvotājus, tomēr tas ietekmē arī miljoniem ES iedzīvotāju. Ko Komisija dara viņu labā?

- Vai tiešām šīs ārkārtas palīdzības pārvaldība jāuztic Komisijai, ja tā ir lielā mērā atbildīga par radušos situāciju? Tā ir vainojama maltusisma izmantošanā lauksaimniecības jomā, kas sekmējis cenu pieaugumu. Tās tirdzniecības politika nabadzīgākajās valstīs veicina eksportu. Ja situācija ir šāda, turklāt prioritāte tiek piešķirta tirgum un brīvai tirdzniecībai, vietējās lauksaimniecības atbalstam ierosinātie pasākumi, šķiet, būs lemti neveiksmei.

- Galu galā — kas ir darīts, lai apkarotu absurdo un amorālo spekulēšanu ar pirmās nepieciešamības pārtikas precēm?

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Augstas cenas pārtikai galvenokārt ietekmē tos, kuri visā pasaulē atrodas vissliktākajā stāvoklī. Papildus krīzēm finanšu un enerģētikas tirgos patlaban ir liels risks, ka situācija varētu pasliktināties lielām iedzīvotāju grupām.

Mēs saprotam, ka radusies situācija pieprasa rīkoties. Tomēr mēs nepiekrītam referenta mērķim izveidot jaunu ES mehānismu finansiālās palīdzības sadalei. Palīdzība attīstības jomā, tās apjoms, ievirze un saturs ir labs piemērs tam, attiecībā uz ko „Jūnija saraksts” uzskata, ka tas visupirms jānosaka valsts līmenī, un tikai pēc tam attiecībā uz sadarbību ar ANO struktūrām. „Jūnija saraksts” apšaubā EP lomu, jo tam, drīzāk piedaloties starptautiskos forumos, vajadzētu atrast risinājumus pašreizējās pārtikas nepietiekamības problēmai. Šī iemesla dēļ mēs izvēlējamies nobalsot pret šo ziņojumu, noraidot to kopumā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām, ka ir veikti tādi grozījumi, kas uzlabo sākotnējo Eiropas Komisijas priekšlikumu, proti: vajadzība atbalstīt ražošanu un vietējos ražojumus un jo īpaši mazās lauku saimniecības, nelabvēlīgi ietekmējot eksportam paredzēto produkciju; ražotāju organizāciju vajadzīgā iesaistīšanās programmu izstrādē un priekšrokas piešķiršana sīkzemniekiem šo programmu izmantošanā; palīdzības nesniegšana izejvielu ražošanai, no kurām gatavo luksuspreces vai biodegvielu (mēs pauzam nožēlu par to, ka šajā punktā netika izslēgti ģenētiski modificētie organismi).

Tomēr ir svarīgi uzsvērt, ka šī iniciatīva jāskata saistībā ar politiku, ko īsteno ES, kura savukārt var to ierobežot līdz sarunu shēmas līmenim vai nosacījumam, kas liek pieņemt ES ekonomiskās intereses. Mēs atsaucamies uz spiedienu, kas izdarīts uz Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm, lai noslēgtu nolīgumu saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) vai ES Ekonomiskās partnerības nolīgumiem; Eiropas Savienība vēlas izmantot ekonomikas krīzes ietekmi, lai uzspiestu šīs intereses.

Vērts arī pieminēt, ka šī iniciatīva nenoslēpj ES panākto samazinājumu, kas skar tā saukto palīdzību attīstības jomā, kā arī uzpūstās summas, kuras attiecas uz atjaunoto bruņošanās sacensību un starptautisko attiecību militarizāciju, kur Eiropas Savienībai ir galvenā loma.

Ir skaidrs, ka ES dod tikai ar vienu roku, lai vēlāk vai pat uzreiz lūgtu ar otru roku... tā ir liekulība!

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) Es piekrītu referentam, ka finanšu krīze nav iemesls, lai mēs samazinātu tās savas palīdzības apjomu, ko jaunattīstības valstīs esam paredzējuši piešķirt badā dzīvojošiem cilvēkiem. Es, protams, vēlētos atzīmēt, ka arī Eiropas Savienībā ir cilvēki, kuri pārtikas cenu paaugstināšanās dēļ atrodas sarežģītā situācijā. Un tas tā ir ne vien jaunajās, bet arī vecajās dalībvalstīs.

Viens no pārtikas cenu paaugstināšanās iemesliem neapšaubāmi ir biodegvielas strauja apjoma pieaugums. Ja degvielu var pārdot par augstāku cenu, tad vai nu no ražošanas tiek izspiesta lētāka pārtika vai arī šīs pārtikas cena palielinās. Tādēļ Eiropas Savienība nedrīkst importēt biodegvielu no valstīm vai lielākiem reģioniem, kur šāda rīcība apdraud vietējo iedzīvotāju apgādi ar pārtiku par pieņemamām cenām.

Biodegvielai ir svarīga nozīme atjaunojamās enerģijas jomā, bet, to izmantojot neapdomīgi, mēs varam izraisīt nopietnas traģēdijas. Tādēļ Eiropas Savienībai biodegviela galvenokārt jāizmanto ražošanai ES teritorijā. Tā kā šāda degviela paaugstina vietējās pārtikas cenas un apdraud lietusmežus, imports no jaunattīstības valstīm nav ieteicams.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders un Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Delegācija no Holandes Tautas partijas brīvībai un demokrātijai atturējās no galīgā balsojuma par G. Mitchell

ziņojumu par mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs, jo tai ir nopietnas šaubas par to, vai ierosinātie pasākumi nodrošinās vēlamo rezultātu. Lai uzlabotu lauksaimniecisko ražošanu jaunattīstības valstīs, ir jāizmanto strukturālāka pieeja, nevis tikai 1 miljardu eiro liels finansējums, kas jāiztērē trīs gadu laikā. Turklāt delegācija no Holandes Tautas partijas brīvībai un demokrātijai uzskata, ka joprojām pārāk liels uzsvars tiek likts uz finansējuma virzīšanu uz ANO organizācijām un Pasaules Banku. Dalībvalstis to varētu darīt arī tiešā veidā. Tā vietā Eiropas Savienībai un saistītajām organizācijām, tostarp Eiropas Investīciju bankai (EIB), ir jāuzņemas vadība šajā saistībā.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es nobalsoju par Gay Mitchell ziņojuma pieņemšanu. Eiropas Savienībai jāspēj ātri reaģēt pārtikas krīžu situācijās. Pasaules krīzes ir parādījušas, cik nestabila var būt bagātu valstu ekonomiskā situācija. Mums jāatceras, ka nabadzīgas un jaunattīstības valstis ir pakļautas daudz lielākām problēmām. Viena no tām ir badam pakļauto cilvēku skaita straujš pieaugums.

Dramatiskās situācijās, ko rada bada posts, mēs nedrīkstam zaudēt vērtīgo laiku, ieviešot atbilstīgas finanšu procedūras. Esmu pārliecināts, ka jaunais instruments ļaus mums īstenot vienu no mūsu galvenajiem pienākumiem — efektīvi izglābt cilvēku dzīvību.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Kā norādīja Pasaules Bankas prezidents, uztura nepietiekamības problēmas var uzskatīt par aizmirsto Tūkstošgades attīstības mērķi. Eiropas Savienībai lielāka uzmanība jāpievērš vairākām jomām. Tās ietver Pasaules pārtikas programmas vajadzību finansēšanu, dažādas organizācijas iesaistošu darbu, lai novērtētu valstu vajadzības, atbalstu sīkzemniekiem (īstermiņā, kā arī pārtikas cenu svārstību analīzi ilgtermiņā); ilgtermiņa problēmas saistībā ar ražošanu un ražīgumu, novārtā pamestus izpēti plānus, kā arī vajadzību atrast riska pārvaldības risinājumus (piemēram, ar sausumu saistītus atvasinātos finanšu instrumentus).

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, jo pašreizējās globālās finanšu krīzes situācijā vēl svarīgāk nekā jebkad kļuvusi mūsu to saistību izpilde, kas attiecas uz jaunattīstības valstīm. Papildu 1 miljards eiro nodrošinās to, ka jaunattīstības valstis netiek pamestas novārtā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Esmu plānojis balsot par G. Mitchell ziņojumu par mehānismu ātrai reaģēšanai uz satraucošo pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs. Jo īpaši es piekritu referenta viedoklim par to, ka pārtikas cenu paaugstināšanās nevar un nedrīkst būt tika tēma, kas parādās laikrakstu virsrakstos. Ir satraucoši, ka lielā runāšana par tirgu globalizāciju ir novedusi līdz tam, ka visā pasaulē aizvien vairāk cilvēku dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Tomēr vēl satraucošāk ir tas, ka daudzi skaisti runā, bet maz ir praksē īstenojamu, efektīvu pasākumu, kas būtu ieviesti starptautiskā līmenī. Tādēļ es atzinīgi vērtēju to, ka referents uzsver vajadzību ieviest mehānismu ātrai reaģēšanai un ir ietvēris atsauci uz sistēmu, kurā ārkārtas sociālo drošības tīklu pasākumus papildina vēlme piešķirt finansējumu, kas var nodrošināt plašāku un uzlabotu piekļuvi lauksaimniecības izejvielām un pakalpojumiem, ņemot vērā vajadzību atšķirīgā veidā rīkoties vietējā līmenī.

Glenis Willmott (PSE), rakstiski. – Šis ir laiks, kad valda dziļa finanšu un pārtikas krīze. Pārtikas cenu paaugstināšanās ir ārkārtīgi negatīvi ietekmējusi jaunattīstības valstis. Ir pieaugusi nabadzība, un ir apdraudēta dažu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana. Augstās cenas ir izraisījušas nemierus un nestabilitāti. Tādēļ es nobalsoju par šo priekšlikumu, kas paredz 1 miljardu eiro paņemt no neiztērētā ES lauksaimnieku atbalstam paredzētā finansējuma un izmantot, palīdzot tiem lauksaimniekiem, kuriem jaunattīstības valstīs jācīnās, lai iegādātos tādas nepieciešamas lietas kā sēkļa un mēslojums. Esmu gandarīta, ka mēs Eiropas Parlamentā spējam panākt vienprātību, ar dalībvalstu valdībām vienojoties par šī mērķa īstenošanas detaļām.

– **Ziņojums: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, uzskatām, ka šie ziņojumi ir solis uz priekšu, lai efektīvāk apkarotu nelikumīgo nodokļu krāpniecību. Attiecībā uz jaunajiem Zviedrijas PVN noteikumiem, kas stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī, šie ziņojumi diemžēl atsevišķiem uzņēmējiem palielinās administratīvo slogu, tomēr mēs uzskatām, ka izmaiņas ir pamatotas un proporcionālas mērķim, un tādēļ mēs nolēmām balsot par.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz ziņojumu, ko sagatavojis cienītais spāņu kolēģis J. M. García-Margallo y Marfil, es nobalsoju par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes 2006. gada direktīvu par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem.

Patlaban par Kopienas iekšējām preču piegādēm apkopotās informācijas apmaiņas sistēma, kas ieviesta saistībā ar PVN pārejas noteikumiem, kuri pieņemti iekšējā tirgus pārveides laikā, vairs nav piemērots līdzeklis, lai efektīvi apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem. Jāatzīmē, ka šis pasākums ir daļa no tādu pasākumu kopuma, no kuriem daži ir skaidri paredzēti, lai palielinātu uzņēmumu juridisko noteiktību un samazinātu tiem uzlikto administratīvo slogu, kā arī ievērojami uzlabotu informācijas apmaiņu un sadarbību starp nodokļu iestādēm. Es atbalstīju grozījumus, kuros ir noteikts, ka divi gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas Komisijai būs jāizstrādā ziņojums, kurā novērtēta šīs direktīvas ietekme, īpašu uzmanību pievēršot administratīvajām izmaksām, kuras attiecīgajiem nodokļu maksātājiem rada jaunās saistības, un arī šo formālo saistību efektivitātes apmēram cīņā pret nodokļu krāpniecību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kopumā mēs piekrītam referenta priekšlikumiem, kuru mērķis ir uzlabot Eiropas Komisijas dokumentu par cīņu pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem.

Tā ir taisnība, ka krāpniecība saistībā ar PVN ietekmē ne tikai dalībvalstu budžetu finansēšanu, bet arī ES pašu resursu vispārējo sabalansētību, jo to pašu resursu samazinājums, kuru avots ir PVN, ir jākompensē, palielinot pašu resursus, kuru pamatā ir nacionālais kopienākums.

Turklāt man nešķiet, ka negatīvi būtu vērtējams priekšlikums par to, ka jāsaņem novērtēšanas ziņojums par šīs direktīvas ietekmi, jo īpaši par nodokļu maksātājiem noteikto jauno saistību radītajām administratīvajām izmaksām, kā arī šo formālo saistību efektivitāti nodokļu krāpniecības apkarošanā.

Tomēr mums ir nopietni iebildumi par relatīvo taisnīgumu saistībā ar pašreizējās sistēmas noteikumiem un to piemērošanu. Tāpēc mēs atturējamies no balsojuma par šo ziņojumu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mēs nobalsojam pret abiem J. M. García-Margallo y Marfil ziņojumiem par cīņu pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem jeb, skaidrāk izsakoties, — PVN krāpniecību dalībvalstu tirdzniecībā.

Protams, mēs nosodām šādu krāpšanu un atbalstām valdību sadarbību, ko īsteno atbilstīgas valsts aģentūras. Tomēr referents ierosina iet vēl tālāk, proti, izveidot atsevišķu „Eiropas nodokļu uzskaiti”, kas pieejama dalībvalstu administrācijām, lai tādējādi apkopotu datus par personām, kuras tiek turētas aizdomās par tādu vai citādu līdzdalību krāpšanā, un neļautu šīm personām izveidot vai vadīt uzņēmumu citā ES valstī. Kā interesēs tas paredzēts? Vai tas atbilst tiesiskam, administratīvam vai pilnīgi patvaļīgam lēmumam? Kādā līmenī tas tiks pieņemts? Atbilstīgi kādām pilnvarām tas tiks — vai netiks, jo arī tāda iespēja pastāv, — iekļauts Līgumos?

Lēmumu pārākums Eiropas līmenī, tādu pilnvaru piešķiršana sev, kas pielīdzināmas tiesībām noteikt soda sankcijas, Eiropas Komisijas pārspīlētā izpildloma un vēl lielāks birokrātijas slogs uzņēmējiem laikā, kad mēs klaigājam par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu, — tas viss, mūsuprāt ir nepieņemami.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Nodokļu krāpniecība pastāv visās nodokļu sistēmās. Jautājums ir tikai par to, kā vislabāk to izkontrolēt. Izmantojot visus pasākumus, katrā ziņā jānodrošina, ka birokrātija nenogremdē mazos un vidējos uzņēmumus. Pirmām kārtām nodokļu krāpniecības jautājums jārisina plašā mērogā.

Jebkāda uzlabota sadarbība neapšaubāmi ir ieguvums, ja vien tā nav veidota tā, lai Eiropas Savienība nelikumīgi piesavinātos dalībvalstu lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Priekšplānā jāizvirza procedūra, par kuru vienojušās ES dalībvalstis un kura neparedz veikt būtiskas izmaiņas esošajās sistēmās. Tādēļ es nobalsoju pret šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par šo J. M. García-Margallo y Marfil ziņojumu par cīņu pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem, kurā ietverta īpaša atsauce uz kopējo PVN sistēmu. Es piekrītu, ka jāapkaro nodokļu krāpniecība, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem, un uzskatu, ka saistībā ar Eiropas vienoto tirgu ir jāstiprina dalībvalstu administratīvā sadarbība šajā jomā. Attiecībā uz darījumiem, kas nav noslēgti valsts teritorijā, ir svarīgi ieviest pasākumus, kas galvenokārt ietilpst dalībvalstu kompetencē, un tie savukārt Eiropas līmenī jāpapildina ar kopīgas atbildības pasākumiem, labas prakses apmaiņu un formālām saistībām nodokļu jomā.

– Ziņojums: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0449/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz ziņojumu, ko sagatavojis cienītais spāņu kolēģis J. M. García-Margallo y Marfil, es nobalsoju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1798/2003, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem.

Komisijai centralizēti jāapkopo informācija par pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, jāparāda, kuras valsts prakse bijusi visveiksmīgākā, un jāiesaka atbilstīgākie pasākumi krāpšanas novēršanai. Komisija apkopos rādītāju kopumu, kas ļaus atšķirt jomas, kurās pastāv vislielākais nodokļu pārkāpumu risks. Valsts nodokļu iestāžu iedvesmas avotam ir jābūt krāpniecības novēršanai un saistību izpildes atvieglošanai godīgiem nodokļu maksātājiem. Pamatojoties uz apkopotajiem datiem, šīs regulas piemērošanas novērtēšanā Komisijai jāizstrādā rādītāju kopums, lai novērtētu, kādā mērā katra dalībvalsts sadarbosies ar Komisiju un citām dalībvalstīm, sniedzot tām pieejamo informāciju un nodrošinot vajadzīgo palīdzību krāpniecības novēršanai. Dalībvalstīm un Komisijai regulāri jānovērtē šīs regulas īstenošana.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Arī šajā gadījumā mēs kopumā piekritam referenta priekšlikumiem, kuru mērķis ir uzlabot Eiropas Komisijas dokumentu. Šajā priekšlikumā tiek uzsvērts, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Komisijas vienošanos par Padomes Lēmuma 1999/468/EK īstenošanas procedūrām Eiropas Parlamentam no Eiropas Komisijas jāsaņem pilnīga informācija par plānotajiem pasākumiem.

Es arī piekrītu tam, ka dalībvalstīm un Komisijai regulāri jāpārbauda šīs regulas īstenošana. Tomēr priekšlikums, kam atbilstīgi Komisijai jāizstrādā rādītāju kopums, kas ļautu novērtēt, kādā mērā katra dalībvalsts sadarbosies ar Komisiju un citām dalībvalstīm, man nešķiet pietiekami skaidrs, lai arī neapšaubāma ir Revīzijas palātas kritika, kas attiecas uz efektīvas administratīvās sadarbības trūkumu nodokļu krāpniecības jomā saistībā ar PVN. Iespējamo labas prakses apmaiņu un analīzi nevar izmantot par pamatojumu lielākam nodoklim jomās, kurā apšaubīts subsidiaritātes princips.

Tāpēc mēs atturējamies no šī balsojuma.

– Rezolūcijas priekšlikums par pasākumiem vides uzlabošanai MVU — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts (B6-0617/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Nobalsojot par šo kopīgo rezolūciju, ko iesniegušas četras politiskās grupas, tostarp Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, un kas attiecas uz pasākumiem MVU vides uzlabošanai Eiropā un Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu, es vēlētos izteikt atzinību par milzīgo darbu, ko paveikusi mana franču kolēģe deputāte N. Fontaine, un Francijas prezidentūra kopā ar ministri C. Lagarde. Dalībvalstīm steidzami jāapstiprina savs nodoms oficiāli pieņemt Mazās uzņēmējdarbības aktu Eiropadomes sanāksmē, kas notiks 2008. gada decembrī Briselē. Šādi jārikojas, lai Mazās uzņēmējdarbības aktam piešķirtu svarīgu nozīmi un vienlaikus tā noteikumus padarītu par juridiski saistošiem, tādējādi patiesi pozitīvi ietekmējot MVU vidi. Ekonomikas struktūrā MVU ir pamats ļoti ievērojamai daļai, un neapšaubāmi tie kā cilvēciska mēroga uzņēmumi ir sociāli nozīmīgi. Tomēr tie ir nestabili un tiem jāvelta īpaša uzmanība. Eiropas Savienībai, kas ir ieinteresēta savā labklājības radīšanas sistēmā, ir svarīgi atbalstīt arī mazos un vidējos uzņēmumus.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu. Gan izaugsmes, gan jauninājumu ziņā, kā arī saistībā ar nodarbinātību mazie un vidējie uzņēmumi ir būtisks elements Eiropas ekonomikā. Tādējādi tos atbalstoša politika nozīmē visas sistēmas stabilitātes nodrošināšanu, kas ir vēl jo svarīgāk šajā laikā, kad saskaramies ar globālo krīzi, ko var atrisināt vienīgi tad, ja atceramies par reālo ekonomiku. Tādēļ mums jāatbalsta visi centieni, tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka mums vēl tāls ceļš ejams un mums jāpilda savas saistības.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mēs nobalsojam par šo rezolūciju par pasākumiem vides uzlabošanai MVU saistībā ar Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu, jo mēs zinām, ka — kā to jau esam atkārtājuši gadiem ilgi — galvenā loma ekonomikā ir maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo tie ir galvenie labklājības un darbavietu nodrošinātāji.

Problēma ir tā, ka mūsdienās tas viss joprojām pastāv tikai teorētiskā līmenī. Tā ir tā pati iestāde, proti, Komisija, kas aicina dalībvalstis „vispirms padomāt par maziem uzņēmumiem”, bet pēc tam ievieš neskaidrāku, neizprotamu tiesību aktu, kā arī administratīvus un reglamentējošus ierobežojumus. Tā ir Komisija, kura, par spīti savam pienākumam, pavirši veic ietekmes izpēti, ar ko jāpapildina tiesību aktu priekšlikumi. Tā ir Komisija, kas īsteno politiku attiecībā uz piekļuvi publisko iepirkumu līgumiem, panākot, ka svētās

konkurences vārdā vietējie MVU regulāri tiek izstumti, jo izvēlēti tiek Eiropas mēroga uzņēmumi. Tā bija Komisija, kas, apsēsta ar nodokļu saskaņošanu, ieviesa pašreizējos PVN likmju ierobežojumus.

Jā, beidzot ir pienācis laiks par prioritāriem noteikt visus šos mazos uzņēmumus, to direktorus un darbiniekus, pirmkārt un galvenokārt, šādu politiku īstenojot Eiropas regulās.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Mazo un vidējo uzņēmumu situācijas uzlabošana Eiropā un atbalsts Eiropas Mazo uzņēmumu hartai ir ārkārtīgi nozīmīgs pasākums, lai nodrošinātu ES ekonomikas un uzņēmējdarbības efektīvu attīstību, un tādēļ es nolēmu atbalstīt šo rezolūciju.

Jebkāda administratīva vienkāršošana uzņēmējdarbības sākumā, noteikumu vienkāršošana un nevajadzīgu tiesību aktu atcelšana var vienīgi paātrināt izveides procedūru, kas piemērojama maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri piedāvā darbavietas miljoniem cilvēku.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs zinām, kā banku nozare un citi finanšu uzņēmumi saņem atbalstu, aizbildinoties ar izvairīšanos no krīzes finanšu nozarē un tās iespējamām sekām. Tomēr kapitālisma krīze ir daudz plašāka un jau tagad ir radījusi nopietnas sekas, jo īpaši ekonomikas jomā, kurā dominē mikro, mazie un vidējie uzņēmumi.

Tāpēc, lai arī ir skaidrs, ka, tikai pārtraucot pašreizējo ekonomikas liberalizācijas politiku, ir iespējams atrast ilgstošus alternatīvus risinājumus, mēs atbalstām jebkādas atsevišķus pasākumus, kas varētu atvieglot smago situāciju, kurā atrodas tūkstošiem mikro, mazie un vidējie uzņēmumi.

Tomēr mēs uzstājam, ka, veidojot mikro, maziem un vidējiem uzņēmumiem labvēlīgu vidi, pirmkārt un galvenokārt, jānodrošina lielāka iedzīvotāju pirktpēja, lielākas algas darbiniekiem, kā arī lielākas pensijas un pensiju fondi.

Tādēļ, balsojot par šo rezolūciju, mēs tikai vēlētos uzsvērt savu vēlmi, ka tai nevajadzētu būt vēl vienai propagandas mirāžai, kas ir ierasta parādība šajā laikā. Šim atbalstam patiesībā jāsasniedz mikro uzņēmumi un MVU, un to nedrīkst aprīt birokrātija.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es vēlos izteikt savu atbalstu saistībā ar pieņemto Eiropas Mazo uzņēmumu hartu, kas paredzēta, lai uzlabotu šādu uzņēmumu situāciju Eiropas Savienībā. Ir labi zināms, ka MVU ir nozīmīga loma Eiropas ekonomikā, jo tie nodrošina apmēram 100 miljonus darbavietu, un tas ir galvenais dalībvalstu un reģionu ienākumu avots. Daudzi no šiem uzņēmumiem ir aktīvi iesaistījušies jauninājumu ieviešanā.

Šajā saistībā ir svarīgi atzīt, ka nav nekāda pamatojuma daudzajiem šķēršļiem, ar ko joprojām sastopas mazie un vidējie uzņēmumi. Mums jāatceras arī tas, ka šādi uzņēmumi ir ļoti nestabili, saskaroties ar intensīvāku konkurenci vai finanšu un administratīvām problēmām. Vienkāršas un skaidras tiesību normas ir svarīgas šo uzņēmumu pareizai darbībai.

Tādēļ iejaukšanās no Eiropas Parlamenta puses ir nenovēršama; šīs iestādes rīcībā ir piemēroti juridiski instrumenti, un tā var rīkoties atbilstīgi konstatētajām vajadzībām un veicināt pārējo šķēršļu likvidēšanu. Jo īpaši pastāvīga ekonomikas sabrukuma laikā ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt piekļuvi finanšu avotiem.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Investīciju bankas priekšlikumu par jauno paketi, kas MVU ir paredzējusi piešķirt 30 miljardus eiro. Taču mums jāapsver šī apjoma palielināšana, jo gadījumā, ja neveiksmi cietīs liels skaits mazo uzņēmumu, tas dramatiski ietekmēs daudzus iedzīvotājus.

Esmu pārliecināts, ka šādos apstākļos Padome apstiprinās Mazo uzņēmumu hartu un pieprasīs dalībvalstīm īstenot tās noteikumus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Jau daudzus gadus ES ir aizstāvējusi — vismaz uz papīra — mazo un vidējo uzņēmumus (MVU) sekmēšanu. Uz papīra jūs varat rakstīt jebko, tomēr darbi runā skaļāk par vārdiem. MVU joprojām saskaras ar birokrātiskiem šķēršļiem, lielie uzņēmumi joprojām viegli saņem subsīdijas, savukārt vidējie uzņēmumi ir nostādīti gandrīz lūdzēju lomā. Regulatīvais ārprāts bieži vien apspiež mazos uzņēmumus, savukārt uzņēmumu grupas var atļauties algot ekspertus, kuri izmanto visas apiešanas iespējas.

Tādēļ, sekojot ASV piemēram, ES tiesību aktu izstrādes procesā jāveic izmaksu un ieguvumu analīze saistībā ar maziem un vidējiem uzņēmumiem un jāsekmē birokrātijas ierobežošana, lai likvidētu daudzās dārgās izmaksas gadījumos, kad noteikts pienākums informēt un paziņot. Izskatāmais priekšlikums, šķiet, jebkurā gadījumā būs solis pareizajā virzienā, un tāpēc arī es nobalsoju par to.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Ja mazie un vidējie uzņēmumi ir jāatbalsta, tas ir jādara tagad. Pašreizējais ekonomiskais klimats skaudri skar šos uzņēmumus — tiem ir grūtības nodrošināt skaidras naudas plūsmu vai arī tos ietekmē patērētāju tēriņu līmenis, kas ir samazinājies.

Mums jānodrošina, lai arī pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos MVU joprojām būtu iespējas piekļūt adekvātam finansējumam, jo īpaši šajā laikā, kad bankas neizsniedz aizdevumus maziem uzņēmumiem. Vispārīgāk runājot, ir jālikvidē nevajadzīgi administratīvie un birokrātiskie slogi. Eiropā MVU ir mazo tautsaimniecību, piemēram, Ziemeļīrijas, mugurkauls. Mums jāsekmē novatoriski uzņēmēji, nevis jārada šķēršļi, kas viņiem traucē, piemēram, pārmērīgi liela birokrātija.

Mazās uzņēmējdarbības akts ir solis uz priekšu, tomēr tas ātri jāpieņem Padomei un pilnībā jāievieš dalībvalstīs, lai tas radītu patiesi pozitīvu ietekmi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā sarežģītajā ekonomiskajā klimatā mazie un vidējie uzņēmumi daudzos gadījumos varēja kļūt par pirmajiem, kurus skārusi krīze, radot vismagākās sekas.

Paturot prātā, ka dažās dalībvalstīs, piemēram, Rumānijā, MVU nodrošina vairāk nekā 60 % no IKP, ir jāveic atbalsta pasākumi, kas tiks atzinīgi novērtēti un — vissvarīgākais — ir steidzami.

Atzinīgi novērtēta ir arī jaunā Eiropas Investīciju bankas pakete, kas aizdevumiem MVU ir paredzējusi 30 miljardus eiro. Es patiesi ceru, ka jaunajās dalībvalstīs, piemēram, Rumānijā un Bulgārijā, šie aizdevumi maziem uzņēmumiem būs viegli pieejami.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. – (GA) Mums noteikti ir jāpievēršas un jākoncentrējas uz galveno problēmu finanšu sistēmas stabilizēšanā un reformēšanā. Tomēr kā savu valstu vienkāršo pilsoņu pārstāvjiem mums steidzami jāpievērš uzmanība arī tam, ko zinām kā „reālo ekonomiku”.

Patlaban Eiropas iedzīvotāji dzīvo ciešanās, jo ekonomiskā krīze ir tikai vidū. Tagad būtu viegli pilnībā pievērsties konservatīvai politikai, kuras vienīgais mērķis būtu finanšu sistēmas stabilizācija. Tomēr tā vietā mums jākoncentrējas uz ekonomikas atjaunošanu, pārveidojot to no apakšas līdz augšai.

Īrijas rietumdaļā apmēram 70 % darbaspēka ir iesaistīti mazos uzņēmumos. Šie mazie uzņēmumi ir Īrijas rietumdaļas ekonomikas pulss. Šie uzņēmumi mums ne vien jāaizsargā, bet arī jāveicina uzņēmējdarbība, izaugsme un attīstība šajā nozarē. Tādēļ es patiesi atzinīgi vērtēju šīs iniciatīvas, ko nesē aizsākušās Īrijas un Eiropas iestādes, lai atbalstītu mazo uzņēmumu nozari. Es lūdzu privātajam un finanšu sektoram, kā arī politikas veidotājiem, turpināt un papildināt šīs iniciatīvas.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts paredz ieviest politiku, kas vērsta pret vienkāršajiem ļaudīm, pret darba ņēmējiem vērsto Lisabonas stratēģiju un ES centienus pabeigt vienota iekšējā tirgus izveidi, nodarot kaitējumu darba ņēmējiem un viņu tiesībām.

Kā esmu izmantojot samazinātas PVN likmes vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem un pakalpojumiem, kuros nodarbināts liels skaits darbinieku, Eiropas Savienība mēģina izspiest mazo un vidējo uzņēmumu piekrišanu par labu lieliem uzņēmumiem, kuri sekmē šos plānus savu, nevis mazo uzņēmumu vai pašnodarbināto, interešu labā.

Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel Barroso* sniedza informāciju par to uzņēmumu patieso apjomu, uz kuriem attiecas šis akts, paziņojot, ka šie uzņēmumi pilnībā gūst labumu no vienotā tirgus un paplašinās starptautiskajos tirgos, lai izaugtu par pasaules mēroga konkurētspējīgiem uzņēmumiem, savukārt komisārs *Günter Verheugen* galveno uzmanību pievērša šī akta reakcionāri ideoloģiskajam raksturam, uzsverot, ka tajā svarīga ir uzņēmējām izteiktā sociālā atzinība un iesācēju piesaistīšana uzņēmējdarbībai, lai mainītu negatīvo tēlu, kāds izveidojies par uzņēmēju, un pieņemumu par uzņēmējdarbības risku.

Tomēr priekšlikuma būtība ir saistīta ar jaunajiem atbrīvojumiem Eiropas privātajiem uzņēmumiem, kas ļaus „Eiropas privātajam uzņēmumam” nodarboties ar tirdzniecību visās ES dalībvalstīs un apiet pašreizējos šķēršļus, kuri saistīti ar jebkāda veida sociālo kontroli.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par šo rezolūciju par pasākumiem vides uzlabošanai MVU Eiropā, jo šie uzņēmumi ir ārkārtīgi svarīgi ES, arī Rumānijas, ekonomikai.

Mazie un vidējie uzņēmumi nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu, un ir galvenais faktors, kas sekmē ekonomisko izaugsmi.

Jo īpaši ekonomikas krīzes laikā mums jāizmanto visi pieejamie līdzekļi, lai atbalstītu šo nozari, kas var kalpot par ekonomikas atveseļošanas platformu.

Es atbalstu, ka tiek īstenota jaunā Eiropas Investīciju bankas pakete, kas aizdevumiem MVU ir paredzējusi 30 miljardus eiro. Es arī lūdzu šo fondu attīstīt un palielināt turpmāk.

Manuprāt, ārkārtīgi svarīgi ir panākt, lai dalībvalstis vietējā līmenī arī izstrādātu un ieviestu MVU atbalsta pasākumus, tādējādi papildinot Eiropas līmenī veiktos pasākumus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu par pasākumiem vides uzlabošanai MVU Eiropā un Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu. Esmu stingri pārliecināts, ka MVU, kas ir vairāk nekā 90 % no visiem Eiropas uzņēmumiem, sniedz būtisku ieguldījumu Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmē. Tāpēc mums vajadzīgs Eiropas tiesību akts par maziem uzņēmumiem — Mazās uzņēmējdarbības akts, kas var būt efektīvs vienīgi tad, ja gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī notiek praktiska iesaistīšanās ar mērķi to īstenot. Turklāt es piekrītu, ka mums jāaicina Padome apstiprināt savu nodomu oficiāli pieņemt šo tiesību aktu nākamajā Eiropadomes sanāksmē, lai nodrošinātu pietiekamu un atbilstīgu pārredzamību šādas nozīmīgas iniciatīvas ieviešanā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Šodienas balsojumā es atbalstīju, ka tiek pieņemta rezolūcija, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu situāciju.

Mazo uzņēmumu harta sekmēs Polijas, kā arī visas Eiropas Savienības, ekonomikas attīstību.

Patlaban Eiropā mazie un vidējie uzņēmumi nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu. Šie uzņēmumi ir valsts ekonomikas dzinējspēks. Manuprāt, īpaši tagad, kad saskaramies ar ekonomikas krīzi, šī rezolūcija uzsver vajadzību atbalstīt hartā ietvertos noteikumus.

ES finanšu situācijas stabilitātes atjaunošanai nepietiks tikai ar palīdzību lielām finanšu iestādēm. Visupirms mums jāveic konkrēti pasākumi, lai atbalstītu mazos un vidējos uzņēmumus, tādējādi ļaujot tiem tikt galā ar tirgus nepilnībām un atvieglojot šo uzņēmumu darbību.

Acīmredzot Mazo uzņēmumu harta neatrisinās viņu problēmas. Tomēr tā noformulēs principus, kas nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret MVU, un ļaus nokļūt pie sākotnējā regulējuma politikā, kuras mērķis ir sekmēt uzņēmumus.

– Kopīgs rezolūcijas priekšlikums: ES Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu (RC B6-0619/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par kopīgo rezolūciju par ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu, ko iesniedza sešas politiskās grupas. Es piekrītu principiem, kam atbilstīgi nedrīkst pieļaut bezatbildīgas ieroču piegādes, stingri piemērojot kodeksa prasības gan uzņēmumiem, gan valstu bruņotajiem spēkiem, un nedrīkst pieļaut ieroču nelegālu tirdzniecību, aicinot dalībvalstis, kuras vēl nav nodrošinājušas savu tiesību aktu atbilstību ES 2003. gada kopējai nostājai attiecībā uz ieroču tirdzniecības starpniecības kontroli, izdarīt to tagad. Mums jā mudina veikt izmeklēšanu par ieroču embargo pārkāpumiem un uzlabot to datu kvalitāti, ko dalībvalstis iesniedz saistībā ar gada ziņojumu par Rīcības kodeksu. Tomēr nebūsim naivi — šajā sarežģītajā un bīstamajā pasaulē, kurā mēs dzīvojam, šie jautājumi ir delikāti, un tāpēc es gatavojos iebilst pret T. Pflüger iesniegto jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski. Manuprāt, ir pārāk ātri sasaistīt Rīcības kodeksu ar jauno direktīvu par aizsardzības preču piegādēm Kopienas iekšienē un ieroču eksportu kontroli.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es stingri atbalstu šo rezolūciju. Kopējās nostājas pieņemšanai saistībā ar Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu uz trešām valstīm ir būtiska nozīme, lai turpmāk varētu pienācīgi īstenot jauno direktīvu par aizsardzības preču piegādēm Kopienas iekšienē un oficiāli veikt ieroču eksportu kontroli.

Tā ir taisnība, ka mums ir vajadzīgs atbilstīgs tiesiskais pamats saistībā ar šo Rīcības kodeksu, kas mums ļaus atkal aplūkot jautājumu par pašreizējo Ķīnai noteikto ieroču embargo. Attiecībā uz Pekinu joprojām pastāv sarežģījumi, tomēr tos nevar salīdzināt ar jautājumiem, kuri saistīti ar Birmu un Zimbabvi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Saistībā ar bruņošanās sacensību un starptautisko attiecību militarizāciju, kur ASV, NATO un Eiropas Savienībai ir galvenā loma, jebkura iniciatīva, kas — pat ja tā ir ierobežota un nepietiekama — sekmē ieroču eksporta ierobežošanu, būs solis pareizajā virzienā.

Tomēr Eiropas Savienību raksturo tās pārliecība par jauna stimula nepieciešamību saistībā ar „Aizsargātu Eiropu” (tas ir eifēmisms attiecībā uz iejaukšanos un agresiju), atkārtoti apstiprinot „mērķi stiprināt ES un

NATO stratēģiskās partnerattiecības” un pielāgojot to pašreizējām vajadzībām atbilstīgi savstarpējas papildināšanas un stiprināšanas principiem.

Jums tikai jāpalūkojas uz Eiropadomes 11. un 12. decembra secinājumu projektu, kas attiecas uz Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) stiprināšanu, — tas sagatavo ES lielvalstu nostāju NATO samitam, kas notiks nākamā gada aprīlī, — kas piedāvā pārskatu par kvalitatīviem uzlabojumiem tā sauktajā Eiropas drošības stratēģijā (2003) un jaunu mērķu noteikšanu „Eiropas spēju pastiprināšanai un optimizēšanai” nākamo 10 gadu laikā, „lai turpmākajos gados ES spētu ārpus savas teritorijas vienlaikus veiksmīgi vadīt vairākas atšķirīga vērēna civilas misijas un militāras operācijas, kas atbilstu prognozējamākajiem scenārijiem”.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. — (EL) Laikā, kad ES darba ņēmēji maksā milzīgas summas, lai finansētu aizsardzības programmas un veiktu militāros pētījumus; kad ES bruņojuma rūpniecības apjoms palielinās un visu veidu saražoto ieroču „likumīga” pārdošana uzņēmumiem nes lielu peļņu; kad visa ES nemitīgi militarizējas; kad cilvēki cieš šajā jaunajā kārtībā, kurā ES aktīvi līdzdarbojas ar ASV un NATO — šajā laikā mēs varam vienīgi ar ironiju runāt par apspriedēm un lūgumu, kas izteikts attiecībā uz ES kopējās nostājas apstiprināšanu un to pasākumu pieņemšanu, kuri vajadzīgi, lai īstenotu tā saukto Rīcības kodeksu par ieroču eksportu.

Imperiālistiskās agresijas un konkurences palielināšanās, ko vēl vairāk sekmēs kapitālisma finanšu krīze, ir novedusi līdz lielākiem militārajām vajadzībām paredzētajiem izdevumiem, kuri pārsnieguši pat aukstā kara līmeni. No šāda viedokļa centieni ieviest noteikumus attiecībā uz ieroču eksportu ir sabiedrības izsmiešana un maldināšana.

ES darba ņēmējiem vajadzētu reaģēt, cīnoties pret ES militarizāciju, Eiropas Savienības armiju un aizsardzības programmām, lai mēs paliktu vienoti un cīnītos pret kūdīšanu uz karu.

– Ziņojums: Bart Staes (A6-0427/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. — (FR) Es nobalsoju par Beļģijas kolēģa, B. Staes kunga, patstāvīgo ziņojumu, kas attiecas uz Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 8/2007 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā. Lai arī mums jāvērtē atzinīgi šis Revīzijas palātas Īpašais ziņojums, tā secinājumi ir satraucoši no daudziem aspektiem, jo īpaši, ņemot vērā novērojumus par to, ka Regula (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā nav efektīvs administratīvās sadarbības instruments, jo vairākas dalībvalstis traucē tās īstenošanai un Komisijas rīcības spējas ir ierobežotas. Tomēr ir būtiski, ka Komisija uzsāk pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm, kuras kavējas ar datu sniegšanu. Komisijas priekšlikumi par PVN direktīvas un PVN administratīvās sadarbības regulas grozīšanu ir vērtējami pozitīvi. Es atbalstu priekšlikumu izveidot darba grupu, ko veidotu atbildīgie Komisijas dienesti, Nodokļu ģenerāldirektorāts un muitas ūnija, kā arī Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

David Martin (PSE), rakstiski. — Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kas paver iespējas ES kolektīvai darbībai, lai iegūtu precīzus datus par krāpšanu PVN jomā un par Lielbritānijai nodarītā kaitējuma ikgadējo apjomu.

– Ziņojums: Zita Gurmai (A6-0435/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. — Es un mani Lielbritānijas Konservatīvās partijas kolēģi pilnībā atbalstām sieviešu stāvokļa uzlabošanu visos sabiedrības dzīves aspektos. Mēs uzskatām, ka sievietēm jābūt vienlīdzīgām iespējām daudzās no ziņojumā minētajām jomām. Mēs arī ticam sievietēm, kas pilnībā iesaistījušās politikā. Mēs saprotam, ka ir īpaši jautājumi, kas jāatrisina saistībā ar Balkāniem, un mudinām valsts iestādes veikt pasākumus, lai uzlabotu sieviešu iespējas.

Tomēr mēs esam nobažījušies par aicinājumu ieviest kvotas, jo uzskatām, ka ne sievietēm, ne vīriešiem tā nebūs virzība uz priekšu. Tāpat mēs neatbalstām Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta izveidi.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. — (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu. Dzimumu līdztiesības nodrošināšana ir būtisks nosacījums visām tām valstīm, kas kļuvušas par Eiropas Savienības kandidātvalstīm. Balkānu vētrānā vēsture vēl vairāk sarežģī pasākumu īstenošanu, kā arī situācijas uzraudzību. Lai arī demokratizācijas procesā vērojams progress, joprojām ir daudz darāmā. Austrumbalkānos joprojām daudzas sievietes cieš no diskriminācijas un dzīvo apstākļos, kas nav droši ne fiziskajā, ne ekonomiskajā un sociālajā ziņā. Tādēļ vairāk jāuzlabo tiesiskais regulējums.

Šajā saistībā vairs ilgāk nevar atlikt ANO 1979. gada Konvencijas par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) ratifikāciju. Likvidējot visu veidu vardarbību un nevienlīdzību, mūsu mērķim jāparedz

garantēt sievietēm tādas tiesības, kas ne tikai būtu vienlīdzīgas ar vīriešu tiesībām, bet arī ļautu paust, turklāt bez jebkādiem ierobežojumiem, sievišķību visā tās komplicētībā un bagātībā visās dzīves jomās.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju Z. Gurmai ziņojumu, kas apraksta sieviešu stāvokli Balkānos, jo tajā aplūkoti būtiski jautājumi, kas diemžēl attiecas arī uz citiem reģioniem, turklāt tie nav atsevišķi gadījumi.

Steidzamākais jautājums attiecas uz to noziegumu apturēšanu, kas vērsti pret sievietēm. Mūsdienās vardarbība ģimenē, seksuāla izmantošana un galvenokārt sieviešu un bērnu tirdzniecība ir ierasta parādība.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner un Gunnar Hökmark (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs izvēlējamies nobalsot par šo ziņojumu, jo tajā aplūkoti vairāki ļoti nozīmīgi jautājumi, kas attiecas uz sieviešu stāvokli Balkānos. Tomēr mēs vēlētos precizēt, ka iebilstam pret prasību ieviest kvotas. Jautājums par to, kā politiskās partijas un dalībvalstu parlamenti izvēlas organizēt savu dabu, jāizlemj viņiem pašiem, nevis Eiropas Savienībai.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par Z. Gurmai ziņojumu par sieviešu stāvokli Balkānos, jo tajā pausts aicinājums pievērst uzmanību tam, ka, par spīti ekonomiskajai izaugsmei, sievietēm šajā Eiropas daļā joprojām jāaskaras ar neskaitāmiem daudziem diskriminācijas veidiem.

Domāju, ka dažādos ziņojumā minētos ieteikumus praktiskas īstenošanas gadījumā var izmantot par paraugu, lai izmainītu pašreizējo situāciju, sekmējot lielāku sociālo aizsardzību un veicinot šajās valstīs dzīvojošo sieviešu plašāku līdzdalību. Šajā gadījumā pasākumu mērķis ir apkarot vardarbības ģimenē radīto postu un nevienlīdzīgu atalgojumu, ieviest pozitīvās diskriminācijas pasākumus, piemēram, kvotu sistēmu, radīt infrastruktūru bērniem un vecāka gadagājuma cilvēkiem, lai palīdzētu likvidēt ierobežojumus saistībā ar sieviešu piekļuvi darba tirgum, un citus līdzīgus pasākumus.

Es vēlētos arī uzsvērt nozīmi, kas ziņojumā piešķirta ieguldījumam izglītībā, kas palīdzētu krasi samazināt stereotipus un sagatavot nākamās paaudzes, kuras veidotu godīgāku un taisnīgāku sabiedrību.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es ļoti atzinīgi vērtēju Z. Gurmai ziņojumu, kas ir liels ieguldījums, jo tas dokumentē progresu, kas panākts saistībā ar sieviešu tiesībām Rietumbalkānos. Dzimumu līdztiesības ideāls ir jautājums, kura risināšanā mums, Parlamenta deputātiem, jāiesaistās pilnībā un jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai to atbalstītu. Vienlīdzīgas attiecības vīriešu un sieviešu starpā ir svarīgi izveidot, lai pilnībā nodrošinātu cilvēktiesības, un es ticu, ka šajā jautājumā būs vērojams progress saistībā ar *acquis* saskaņošanu.

Ar bažām es vēršu uzmanību uz neproporcionālo apdraudējumu, kam sievietes pakļautas saistībā ar vardarbību ģimenē, tirdzniecību un piespiedu prostitūciju. Es pilnībā atbalstu jautājumus, kas paredz apkarot cilvēku tirdzniecību un diskrimināciju pret romu sievietēm, un pilnībā aizstāvēšu agresīvus risinājumus visās Rietumbalkānu valstīs.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai arī šeit pausti tādi vispārēji politiskie uzskati par šo reģionu, kuriem mēs pilnībā nepiekrītam, tomēr mēs esam vienisprātis, ka sieviešu loma ir svarīga, turklāt ir jāgarantē vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgas iespējas piedalīties darba tirgū. Šie aspekti būtiski ietekmē sieviešu ekonomisko neatkarību, valsts ekonomikas izaugsmi un cīņu pret nabadzību, no kuras sievietes cieš vairāk nekā vīrieši.

Kā tas minēts ziņojumā, sociālo pakalpojumu un valsts izdevumu pārtraukšana tādās jomās kā veselības aprūpe, bērna aprūpe un ģimenes aprūpe nesamērīgi ir ietekmējusi sievietes, jo, kā tas ir norādīts, — saņemot līdzšinējos ar darba algu nesaistītos pabalstus un pakalpojumus, sievietēm bija iespēja strādāt algotu darbu un saskaņot darbu ar ģimenes dzīvi.

Tomēr patlaban jāveic īpaši pasākumi, kuru mērķis ir nepieļaut feminizāciju nozarēs, kurās atalgojums ir zemāks, tostarp lauku reģionos, un starp dzimumiem pastāvošās darba samaksas atšķirības, kā arī nodrošināt kvalitatīvas un viegli pieejamas maksas ziņā pieņemamas bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes iestādes. Svarīga ir to sieviešu psiholoģiskā un fiziskā rehabilitācija, kas kara laikā kļuvušas par upuriem.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurā atklātas pašreizējās problēmas saistībā ar sieviešu stāvokli Balkānos, piemēram, nepietiekama atjaunināta statistika par dzimumu līdztiesību. Ziņojumā uzsvērts, ka šīs valstis bieži vien ir pirmā vieta, kur sākas cilvēku tirdzniecība, nabadzība un vietēja līmeņa darba samaksas atšķirības.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE), rakstiski. – Jautājums par sieviešu stāvokli Balkānu valstīs jāizskata saistībā ar pievienošanās sarunām, kas joprojām turpinās. Tā kā mana partija, EPP-ED, ir dibināta, pamatojoties uz ideāliem, kas paredz vienlīdzību un taisnīgumu visiem, es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta pienākums ir rīkoties kā galveno pamattiesību aizstāvim, jo uzskatām, ka šīs tiesības jāgarantē visiem cilvēkiem, jo īpaši dažādās kandidātvalstīs. Ir acīmredzami, ka patiesa demokrātija var pastāvēt vienīgi tad, ja visiem valsts pilsoņiem ir vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgas iespējas. Tomēr politiskā, ekonomiskā un sociālā situācija saistībā ar sieviešu stāvokli Balkānos ir atpalikusi. Kā ārst es uzskatu, ka šis aspekts īpaši svarīgs ir sieviešu veselības jomā, jo dzimumu diskriminācija rada nopietnu progresu trūkumu tādās medicīnas jomās kā dzemdes kakla vēzis, krūts vēzis un psiholoģiskā rehabilitācija pēc seksuālas vardarbības. Es mudinu Eiropas Parlamentu rīkoties atbildīgi, lai nodrošinātu, ka sievietes Balkānu valstīs tiek uzklauskātas.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs piekrītam referentes bažām par Balkānu valstīs dzīvojošo sieviešu neaizsargātību. Ir skaidrs, ka ļoti nepieciešams veikt pasākumus, lai atrisinātu vairākas problemātiskas jomas. Mēs atbalstām vairākus formulētos punktus, kuru mērķis ir uzlabot vienlīdzību šajā reģionā, bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes pieejamību, piekrītam, ka svarīgi izskaust stereotipus un diskrimināciju, turklāt valstīm, kas vēlas kļūt par ES dalībvalstīm, ir jāizpilda Kopenhāgenas kritēriji.

Tajā pašā laikā mēs kritiski raugāties uz to, kā Eiropas Parlaments nenoguris cenšas iegūt ietekmi un politisko varu uz dalībvalstu parlamentu rēķina. Skaidri formulētos punktos šajā ziņojumā arī ieteikta tālejoša iejaukšanās Balkānu valstu iekšlietās, un pret šādu scenāriju „Jūnija saraksts” stingri iebilst.

Mēs atbalstām vairākus nodomus gan komitejas ziņojumā, gan ierosinātajā alternatīvajā rezolūcijā. Rūpīgi visu apsverot, „Jūnija saraksts” izvēlējas balsot par ierosināto alternatīvo rezolūciju.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Eiropas Savienība cenšas uzlabot situāciju Balkānos, jo pastāvīga miera nodrošināšana šajā Eiropas daļā ir ļoti svarīgs jautājums. Pēc Dienvidslāvijas sabrukuma tā sauktie „brāļu kari”, etniskie konflikti, politiskās un ekonomiskās situācijas pārveide un jaunu valstu izveide radīja situāciju, kurā Balkānu valstis pārcieta daudzas traumas. Pēdējās divās desmitgadēs tās ir pārdzīvojušas dramatiskas izmaiņas, izvirzot skaidru mērķi — kļūt par ES dalībvalsti. Horvātija un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir kļuvušas par kandidātvalstīm. Albānija, Bosnija un Hercegovina, Melnkalne, Serbija un Kosova ir iespējamās kandidātvalstis saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244. Izredzes pievienoties ES ir milzīga motivācija veidot politiku, un tam ir būtiska nozīme mērķu īstenošanā. Tādēļ sieviešu tiesību nodrošināšana ir galvenā prasība, attiecībā uz ko šīm valstīm jāpanāk atbilstība.

Karadarbībā cietušās sievietes ir stabilizācijas un konfliktu risināšanas aktīvas dalībnieces. Sievietēm jābūt līdzvērtīgai pieejai darba tirgum un labām darba iespējām. Ir svarīgi, lai viņām būtu iespējams iesaistīties politikā. Turklāt tādu pašu pieeju vajadzētu piemērot plašsaziņas līdzekļiem un internetam.

Es nobalsoju par Zita Gurmai ziņojumu, kurā aplūkoti dzimumu jautājumi un Balkānos dzīvojošo sieviešu stāvoklis. Uzskatu, ka Komisija cita starpā, pamatojoties uz šajā ziņojumā sniegtajiem ieteikumiem, nodrošinās pirmspievienošanās līdzekļus, lai jo īpaši ar sieviešu NVO un citu sieviešu organizāciju palīdzību stiprinātu sieviešu tiesības Balkānos.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es nobalsoju par šo priekšlikumu, neskatoties uz iebildumiem attiecībā uz kvotu ieviešanu. Lai arī daži EP deputāti stingri uzskata, ka šis ir vislabākais veids, kā nodrošināt sieviešu līdzdalību politikā un sabiedriskajā dzīvē, manuprāt, tā uzskatāma par pozitīvo diskrimināciju, turklāt zināmā mērā sievietes tiek nepietiekami novērtētas. Sieviešu līdzdalība Balkānu reģiona demokratizācijas procesā ir būtiska. Lai atrisinātu situāciju Balkānos, ir jāizmanto vispusīgs redzējums, kurā ietverts gan sieviešu, gan vīriešu ieguldījums. Sievietēm jābūt līdzvērtīgai pieejai darba tirgum, arī iespējai ieņemt vadošos amatus, un par savu darbu viņām jāsaņem atbilstīgs atalgojums, kas būtu salīdzināms ar atalgojumu, ko saņem vīrieši. Ja pastāv kādi ar likumdošanu saistīti šķēršļi, kas neļauj vīriešiem un sievietēm iegūt vienlīdzīgu statusu, tie jālikvidē. Mums jācenšas arī mainīt sieviešu negatīvais tēls, ko radījušas kultūru atšķirības, kā arī rasu un etniskā diskriminācija.

Saistībā ar ielgušo militāro konfliktu šajā reģionā īpaša vērība būtu jāpievērš to sieviešu psiholoģiskai un fiziskai rehabilitācijai, kas bieži vien kļuvušas par seksuālas izmantošanas un vardarbības upuriem. Gan vīriešu, gan sieviešu cilvēktiesību ievērošanai jābūt galvenajam kritērijam saistībā ar Balkānu kandidātvalstu turpmāku uzņemšanu ES struktūrās.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Balkānu sievietes ir ļoti cietušas pēdējo gadu laikā. Viņas ir piedzīvojušas karu un zaudējušas savus tuvākos un dārgākos cilvēkus. Daudzas sievietes ir fiziski

un emocionāli cietušas. Turklāt pēc kara beigām parādījās jaunas briesmas. Es runāju par cilvēku tirdzniecību, prostitūciju un pornogrāfiju — tas viss ir jāapkaro.

Sarežģītā situācija Balkānu valstīs, neskatoties uz to, ka sievietes ir vairāk nekā puse no kopējā iedzīvotāju skaita, liek viņām joprojām bargi maksāt par šo krīzi. Izņemot Slovēniju, šajās valstīs sievietes saņem mazāku atalgojumu nekā vīrieši. Sievietes ir cietušas arī no budžeta līdzekļu samazināšanas, galvenokārt saistībā ar samazinātu finansējumu, kas bija paredzēts veselības pakalpojumiem un ģimenes atbalsta dienestiem. Eiropas Kopienai ir jāatbalsta šīs valstis. EK jānodrošina šīm sievietēm iespēja dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi atbilstīgi vietējām tradīcijām, reliģijai un kultūrai.

– **Ziņojums: Heinz Kindermann (A6-0434/2008)**

Šarūnas Birutis, rakstiski. – (LT) Padomes 1979. gadā pieņemtā Putnu aizsardzības direktīva (79/409/EEK) un no tās izrietošie pasākumi ligzdošanas vietu aizsardzībai ir noveduši pie neproporcionāli lielas jūraskraukļu populācijas, kas pa šo laiku ir izplatījusies tālu aiz jūraskraukļu tradicionālajām ligzdošanas vietām tādos reģionos, kādos tie līdz šim nebija sastopami.

Šis pārāk lielais putnu skaits daudzos Eiropas Savienības reģionos ir tieši ietekmējis vietējo zivju populāciju un zivsaimniecību, un tādējādi jūraskraukļu esību padarījis par Eiropas mēroga problēmu. Jūraskraukļi, dienā apēdot no 400 līdz 600 g zivju, gada laikā Eiropas ūdenskrātuvju zivju skaitu samazina vairāk nekā par 300 000 tonnu. Daudzās dalībvalstīs tas daudzkārt pārsniedz to pārtikā izmantojamo zivju skaitu, ko saražo profesionālā zveja un zivjaudzētavas. Francijas, Spānijas, Itālijas, Vācijas, Ungārijas un Čehijas akvakultūras kopējais saražotais zivju daudzums būs mazāks par 300 000 tonnām.

Nemot vērā jūraskraukļu kā gājputnu plašās pārvietošanās spējas, Eiropas mērogā saskaņots darbības plāns vai pārvaldības plāns, šķiet, ir vienīgais veids, kā sasniegt šo mērķi, un tas nekādā gadījumā nav jāuzskata par neatbilstīgu 1979. gada Putnu aizsardzības direktīvas mērķiem.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – EP deputāta H. Kinderman iesniegtajā ziņojumā galvenā tēma ir Eiropas Jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāns. Jūraskraukļi pārtiek tikai no zivīm, un to milzīgais skaits (aptuveni 1,8 miljoni) ievērojami ietekmē vietējo — gan savvaļas, gan akvakultūras uzņēmumos audzēto — zivju krājumus. Uz jūraskraukļiem attiecas Putnu direktīva, un pēdējo gadu laikā ir notikušas plašas diskusijas par to, kā atrisināt konfliktu, kas saistīts ar ievērojamo ietekmi uz zivsaimniecību. Dažas dalībvalstis ir pieņēmušas atsevišķus plānus, tomēr es, tāpat kā referents, uzskatu, ka vienīgais efektīvais risinājums ir Eiropas Jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāns, piemēram, pētījumi par imūnkontracepciju.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrāde, šķiet, ir ilgtspējīgākais risinājums, lai samazinātu kaitējumu, ko atsevišķos ES reģionos šie dzīvnieki nodara zvejas resursiem. Jūraskraukļi, dienā apēdot no 400 līdz 600 g zivju, gada laikā Eiropas ūdenskrātuvju zivju skaitu samazina vairāk nekā par 300 000 tonnu, kas ir vairāk nekā Francijas, Spānijas, Itālijas, Vācijas, Ungārijas un Čehijas akvakultūras kopējais saražotais zivju daudzums. Lai gan primārā atbildība šajā jomā jāuzņemas dalībvalstīm un to reģionālajām vai vietējām iestādēm, tikai vietējie un/vai valstu pasākumi ir izrādījušies nepietiekami, lai ilglaicīgi samazinātu jūraskraukļu ietekmi uz Eiropas zivju krājumiem un zveju. Vienota, tiesiski saistoša pieeja, kas tiktu pieņemta un īstenota Eiropas mērogā, tādēļ ir uzskatāma par ideālu risinājumu, lai nodrošinātu šīs direktīvas galvenos mērķus, it īpaši „labvēlīgu aizsargātības stāvokli” attiecīgajai putnu sugai, kā arī dažādām zivju sugu grupām. Aizsardzība, kas attiecas uz zvejnieku un dīķu apsaimniekotāju likumīgām interesēm zivju krājumu ekonomiskai izmantošanai, ir vēl viens faktors, kas ir ne mazāk svarīgs un ko varētu aizsargāt ar šāda veida pieeju...

(Skaidrojums saīsināts saskaņā ar Reglamenta 163. pantu).

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Ir pieejami ļoti ticami dati, kas apliecina, ka no 1970. līdz 1995. gadam Eiropas lielo jūraskraukļu populācijā, kas pārziemo iekšējos ūdeņos, sākotnēji putnu skaits bija mazāks par 10 000–400 000 putnu. Tagad daži norāda, ka Eiropas iekšējos ūdeņos pārziemo vairāk nekā miljons jūraskraukļu, lai gan citi pētnieki uzskata, ka tas ir pārspīlēts apgalvojums. Atbildot uz rakstisko jautājumu, komisārs S. Dimas paziņoja par to, ka tiek izstrādāts Rīcības plāns attiecībā uz cekulaino jūras kraukli, lai gan, manuprāt, nav sniegta pietiekami detalizēta informācija par putnu aizbiedēšanas metodēm, no kurām viena ir karbīda šāviens. Tie ir daži no daudzajiem pasākumiem, kas veikti šajā jomā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā ieteikts Eiropas mērogā saskaņots darbību plāns, lai ievērotu direktīvu par savvaļas putnu sugu saglabāšanu, vienlaikus saglabājot zivju sugas un aizsargājot zvejnieku intereses.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Jūraskraukļu populācijas skaits pēdējo 25 gadu laikā Eiropā ir palielinājies divdesmit reizes, un patlaban tiek lēsts, ka tie varētu būt aptuveni 1,8 miljoni putnu. Ihtioloģiskie pētījumi, kā arī statistika par ES nozveju, vairākas reizes ir apstiprinājuši jūraskraukļu ietekmi uz zivju populāciju.

Es nobalsoju par *Heinz Kindermann* ziņojumu. Šādu lēmumu pieņemu, pamatojoties uz Slovākijas Makšķernieku savienības biedru un atbalstītāju lūgumrakstu, kas adresēts Eiropas Parlamentam. Tā kā ir pierādīts, ka, jūraskraukļiem strauji savairojoties ES teritorijā, akvakultūras uzņēmumiem tiek nodarīts paliekošs kaitējums, lūgumrakstā pieprasīts pārskatīt Padomes Direktīvu 79/409/EEK.

Izņēmuma piešķiršanas iespēja attiecībā uz jūraskraukļu izsaušanu, ko paredz pašreiz spēkā esošie tiesību akti, nav pietiekams instruments, lai efektīvi atrisinātu šo problēmu, jo praksē to ir ļoti grūti izdarīt. Turklāt pieredze rāda, ka neefektīvas ir arī nenāvējošās metodes, ar kurām putni tiek iztraucēti upēs.

EP aicina Komisiju iesniegt Eiropas līmenī koordinētu daudzpakāpju plānu jūraskraukļu populācijas pārvaldībai, kura mērķis būtu samazināt aizvien lielāko kaitējumu, ko jūraskraukļi nodara zivju populācijai, zvejniecībai un akvakultūrai.

Domāju, ka EP palīdzēs atrast risinājumu, kas, lai saglabātu zivju populācijas un zvejniecības sociālekonomisko nozīmi, apmierinās zvejnieku prasības visā Eiropā, un tas attiecas arī uz 120 000 aktīviem zvejniekiem Slovākijā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par priekšlikumu, kas attiecas uz Eiropas Jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi, lai mazinātu jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz zivju krājumiem, zivsaimniecību un akvakultūru. Patiešām ir ļoti svarīgi samazināt šo putnu populāciju; tie ir putni, kas gada laikā Eiropas ūdenskrātuvju zivju skaitu samazina vairāk nekā par 300 000 tonnu (tas ir tikpat, cik Francijas, Spānijas, Itālijas, Vācijas, Ungārijas un Čehijas kopējais patēriņš). Pašreizējo situāciju ir radījusi Direktīva 79/409/EEK, kas novedusi pie neproporcionāli lielas jūraskraukļu populācijas. Tādējādi šis tiesību akts ir tieši ietekmējis vietējo zivju populāciju un zivsaimniecību, jūraskraukļu esību padarot par Eiropas mēroga problēmu. Tāpēc es piekrītu referentam par priekšlikumu izstrādāt Eiropas Jūraskraukļu populācijas pārvaldības plānu, arī ņemot vērā jūraskraukļa kā gājputna plašās pārvietošanās spējas, bet ar nosacījumu, ka šis plāns nekādā veidā nav pretrunā mērķiem, kas noteikti 1979. gada direktīvā par savvaļas putnu aizsardzību.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Sākotnēji man bija daži iebildumi pret *H. Kindermann* ziņojumu, jo īpaši apšaubot, vai ES mēroga plāns ir nepieciešams, ņemot vērā, ka jūraskraukļi nerada problēmas visā Eiropā, kā arī iebildums pret atsauci, kam atbilstīgi šie jūraskraukļi iekļauti medijamo putnu sugu sarakstā, kas atrodams Putnu direktīvas II pielikumā. Atsaucē, kam atbilstīgi jūraskraukļi iekļauti medijamo putnu sugu sarakstā, komitejā tika svītrotā, un galīgais ziņojums paredz izstrādāt pamatnostādnes, sagatavot labākus datus un nodrošināt uzraudzību un plašākas debates.

Tādēļ es atbalstu *H. Kindermann* ziņojumu.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

10. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

11. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

12. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

13. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

14. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētāja. - Es paziņoju šo Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

(Sēdi slēdza plkst. 12.50.)